

78 වන කාණ්ඩය
15 වන කලාපය

අභ්‍යන්තර වාද
1968 ජූනි 11

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිබඳව [නි. 2753]

ශෝක ප්‍රකාශය : ඩී. රාමනුජන් මහතා [නි. 2753]

කල් තැබීමේ යෝජනාව [නි. 2757] :

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීම සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද යෝජනා.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

பத்திரங்கள் சமர்ப்பணம் [ப. 2753]

அனுதாபத்திர்மானம் : திரு. டி. இராமனுஜம் [ப. 2753]

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 2757] :

மாவட்ட சபைகள் தாபித்தற்கான கருத்துரைகள்

Volume 78

No. 15

Tuesday

11th June 1968

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

PAPER PRESENTED [Col. 2753]

VOTE OF CONDOLENCE : MR D. RAMANUJAM [Col. 2753]

ADJOURNMENT MOTION [Col. 2757] :

Proposals for the establishment of District Councils

சென்னை : டி. ராமநாதன் மஹா.

நியோகித மன்றம்

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1968 ஜூன் 11 வன அமர்வு

செவ்வாய்க்கிழமை, 11 ஜூன் 1968

Tuesday, 11th June 1968

அ. ஸ. 2 வ மன்றம் அமர்வு 11 வ. நியோகித
கலாநாயகர், [பி. சிவசுந்தரம் மஹா.]
இலாபகரம் மஹா.

சபை பி. ப. 2 மணிக்குக் கூடியது. உபபாநாயகர்
அவர்கள் [திரு. எம். சிவசுந்தரம்] தலைமை
தாங்கினார்கள்.

The House met at 2 P.M., MR. DEPUTY
SPEAKER [MR. M. SIVASITHAMPARAM] in
the Chair.

பி. சிவசுந்தரம் பி. சிவசுந்தரம்

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Rule made under Section 3 of the Rail-
ways Ordinance (Cap. 200).—[The Hon.
J. R. Jayewardene on behalf of the Minis-
ter of Communications.]

சபைமேல் மன நினைவு மன நினைவு மன நினைவு
மன நினைவு.

சபைமேல் மன நினைவு மன நினைவு மன நினைவு.

Ordered to lie upon the Table.

சென்னை : டி. ராமநாதன் மஹா.

அனுதாபத் தீர்மானம் : திரு. ம. இராமநாதன்

VOTE OF CONDOLENCE : MR. D. RAMA-
NUJAM

அ. ஸ. 2.3. சபைமேல் (அ. ஸ. 2.3)
அ. ஸ. 2.3. சபைமேல் (அ. ஸ. 2.3)
அ. ஸ. 2.3. சபைமேல் (அ. ஸ. 2.3)
அ. ஸ. 2.3. சபைமேல் (அ. ஸ. 2.3)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இரா
ஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரதும்
பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரதும்
பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும் பதில் வர்த
தக, வியாபார அமைச்சரும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minis-
ter of State and Parliamentary Secretary
to the Prime Minister and Minister of
Defence & External Affairs and Acting
Minister of Commerce and Trade)

Mr. Deputy Speaker, with your
permission, I wish to refer to the
passing away of Mr. D. Ramanujam,
one of our former Colleagues.

சென்னை : டி. ராமநாதன் மஹா.

Mr. Ramanujam was a founder
member of the Ceylon Workers'
Congress. He was the Member of
Parliament for Alutnuwara from 1947
to 1952.

A journalist by profession, he
contributed to several Tamil papers
and was at one time the district cor-
respondent of a local Tamil daily.
Before entering Parliament he had
been in the political field for many
years espousing the cause of Indian
labour.

Mr. Ramanujam also represented
the Asgiriya ward in the Kandy
Municipal Council for over a decade
from 1942 and was the deputy mayor
of the council in 1952.

Up to the time he took up his
appointment with the International
Confederation of Trade Unions at
Singapore, he was the political secre-
tary of the Ceylon Workers' Congress.
He was also the Workers' delegate
to the I. L. O. Conference in 1960.

With the passing away of Mr.
Ramanujam, the Legislature has lost
one more of its links with the past.
Therefore, on behalf of the Members
of this House, I wish to record our
regret at his passing away and I
would kindly request you to direct
the Clerk to send a copy of these
proceedings to the bereaved members
of his family.

அ. ஸ. 2.3

பி. சி. இலங்கரத்ன மஹா. (கொலொன்
நாவ)

(திரு. பி. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்நாவ)
(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

அ. ஸ. 2.3. சபைமேல் (அ. ஸ. 2.3)
அ. ஸ. 2.3. சபைமேல் (அ. ஸ. 2.3)
அ. ஸ. 2.3. சபைமேல் (அ. ஸ. 2.3)
அ. ஸ. 2.3. சபைமேல் (அ. ஸ. 2.3)

ශෝක ප්‍රකාශය : ඩී. රාමනුජම් මයා.

ශෝක ප්‍රකාශය : ඩී. රාමනුජම් මයා.

[අලංකාරත්ත මයා.]

තහර සභාවේ සාමාජිකයකු වශයෙනුත්, ඒ වාගේම තහර සභාවේ උප නගරාධිපති වශයෙනුත්, අලුත්තුවර ප්‍රථම පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා වශයෙනුත් සේවයක් කළ බව මෙනෙහි කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ වාගේම එතුමා දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ලංකා-ඉන්දියානු සම්මේලනයෙහි සාමාජිකයකු වශයෙනුත්, ලංකා කම්කරු සම්මේලනයේ නායකයකු වශයෙනුත් සේවය කළ කෙනෙක්. ජීනිවා නගරයට ලංකාව වෙනුවෙන් කම්කරු නායකයකු වශයෙන්, මා ඇමති කාලයේදී, එතුමා අපත් සමග ගොස් ඒ සාකච්ඡාවලට ඉදිරිපත් වූ හැටි මට සිහිවෙනවා. ඒ වාගේම එතුමා ඒ සම්මේලනවලදීත්, සාමාන්‍යයෙනුත් කම්කරුවන් වෙනුවෙන් ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් සඳහා සැහෙන සටනක් කළ කෙනෙක්. අවශ්‍ය කාලයේදී සිංගප්පූරුවේ ගත කෙළේ වී නමුත් ලංකාව සමග මිත්‍රකම් අත් නොහැර ඔවුන් සමග නිතර නිතර ලියුම් කියුම් මගින් සම්බන්ධ කම් ඇති කරගෙන හිටපු කෙනකු බව කියන්නට කැමතියි. ඒ වාගේම ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාස්ත්‍රඥයකු වශයෙනුත් නොයෙකුත් අයගේ සිත් දිනාගෙන තමන්ගේ දැනුම අනුව සමාජයට සේවයක් කළ කෙනකු හැටියට මෙනෙහි කළ යුතුව තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් අපගේ ශෝකයද සමග ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ යෝජනාව එම පවුලේ සියලු දෙනාටම යවන ලෙස ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 2.5

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

Mr. Deputy Speaker, I wish to associate myself with the remarks that have been made by the Hon. Minister of State and by the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne).

On behalf of the Lanka Sama Samaja Party, I wish to make this the occasion for paying respect that is due to the memory of a person who fought for labour and labour

rights in this country, who in this Parliament was a distinguished Member in the Opposition ranks, representing the Ceylon Indian Congress in those days in the Parliament of 1947.

It is still remembered that the late Mr. Ramanujam, representing the Alutnuwara Constituency in the Parliament, served his constituents in a most conscientious and devoted manner. To him it was immaterial whether the constituent was of Indian origin or was not of Indian origin. Constituency needs were looked at from the point of view of serving the people residing in that area and it must be said to his credit that even in his record of local government, Mr. Ramanujam displayed the broadest possible principles and a devoted sense of duty to the people who had elected him.

As a trade unionist and a member of the Ceylon Workers Congress, the late Mr. Ramanujam was in the forefront of battles on behalf of the workers whom he represented. We are not necessarily in support of the organization known as the I.C.F.T.U. Be that as it may, to the end of his days, Mr. Ramanujam sought to identify himself with the cause of labour.

On behalf of the Lanka Sama Samaja Party, I associate myself with the request that has been made by the Hon. Minister of State that we express our regret and that our condolences be conveyed to the members of his family.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I wish to associate myself with the sentiments expressed by both sides of the House on the passing away of Mr. D. Ramanujam, ex-Member of Parliament. I shall request the Clerk of the House to make a Minute of the proceedings of the meeting today and send a copy thereof to the members of the bereaved family.

කල් තැබීම:

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

[වි. තෙරත්නම් මහ.]

who can serve the needs or win the rights of the Sinhalese people more. That is the competition that precedes general elections.

After the general elections, under certain circumstances—of course if one party obtains an absolute majority the question does not arise—the competition between the parties is on the basis of who can woo the representatives of the Tamil people better; who can offer more or better terms for the co-operation of the Tamils. That, I suppose, is the general phenomenon that we have seen.

And so, today it is a matter of general knowledge that the White Paper that is before the House is the outcome of a pact or understanding between the United National Party and the Federal Party entered into on March 24, 1965. I will not at this moment go into the other aspects of the agreement. But on this question of district councils, we have taken 3½ years to formulate the proposals, and finally, from time to time, spokesmen of the Federal Party as well as those of the United National Party have given different versions of the contents of the proposed draft Bill.

As recently, however, as about two weeks ago the General Secretary of the Federal Party expressed complete satisfaction with the draft Bill, and at a later date he expressed complete satisfaction on the White Paper that has now been placed before the House. I am speaking of a time when most of us did not know anything about the contents of the White Paper or of the Bill. So we thought, we expected, that the General Secretary had good reason to express complete satisfaction.

The White Paper is now public property. We all know the contents, and for the first time, no less a person than the leader of the Federal Party, the hon. Member for Kankasanturai (Mr. S. J. V. Chelva-

am very happy about that statement—which has been published in the Tamil weekly “Suthanthiran” which is generally associated with the Federal Party. It is sometimes called the official organ of the Federal Party, which in fact is not legally so, but it is generally associated with the Federal Party and generally conveys the thinking on the part of the Federal Party. I am very happy to quote a passage from that statement of the hon. Member for Kankasanturai. He says this:

“தமிழரசுக் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், மசோதாவில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படவில்லை என்பதையும் சில விதிகள் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை என்பதையும் நான் மறுக்கவில்லை.”

I shall now give a running translation of that passage which I have just read. It says, “I do not deny that the White Paper does not contain sufficient powers as we expected; nor do I deny that there are clauses in the Bill which we cannot accept.” I am very happy that the leader of the Federal Party has made that open admission. It is very good. Subsequently, he argues under what circumstances he is forced to advise that the Bill or the White Paper be accepted.

I shall come to that question when I deal with the White Paper. As I said, this is the result of a pact, of an agreement, entered into between the Federal Party and the United National Party on the 24th of March, 1965. Now that I am speaking on these pacts, I shall demonstrate how the last pact that I was talking of has not been implemented in the spirit in which it was entered into; how for the last 3½ years there has been only a pretence at implementation, but no implementation at all.

But before doing that, for the purpose of record as well as to enlighten hon. Members of this House, I should like to show how the Tamils of Ceylon think about these matters. I should also like the Tamils of this country to examine

කල තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

this question which has existed for the last 50 years. We have had a number of pacts during these past 50 years—I should say ill-fated pacts. Every one of them has been repudiated from time to time no sooner they were entered into. That is the history of these pacts.

I shall now trace that history. In doing so I wish to take the memory of hon. Members back to about 50 years ago, to the year 1919. Most of us know that the Ceylon National Congress was inaugurated in the year 1919. We have it from no less a person than Sir Ponnambalam Arunachalam, who said somewhere that, as a student at Cambridge, he in the company of many students from the eastern countries, particularly India, had been craving to start a national movement in their respective countries, how Ananda Mohan Roy and people like that in India went back to their countries and started a movement which later flowered into the great Indian National Congress. When Sir Ponnambalam Arunachalam left the University, he was taken into the Ceylon Civil Service, and we know how therefore he could not do anything to fulfil the dream of those days. But after retirement from the Ceylon Civil Service somewhere in 1918 or 1919 he reverted back to the old ideal and worked hard to inaugurate the Ceylon National Congress in 1919. He was elected the first president of this Ceylon National Congress.

Sometime after the inauguration of the Ceylon National Congress, the very first Sinhalese-Tamil Pact, rather the Sinhalese-Tamil Agreement, as far as I can remember, was entered into by the then Mr. James Pieris and Mr. E. J. Samarawickreme, K.C., on the part of the Sinhalese, and Sir Ponnambalam Arunachalam on the part of the Tamils. I have not been able to get at the terms of that agreement, but I believe it had something to do with representation.

Now this question of representation had been the central subject, in fact the bane, of these pacts right throughout the last fifty years, and, I suppose, if we look at it from a historical angle we can quite well understand that. There was a tussle for more representation in the Legislature. The Sinhalese people on their part agitated in order to protect the rights of the Sinhalese masses and insisted that a certain proportion must be maintained, and the Tamils on the other hand insisted that a certain proportion of the representation must be given to them in the Legislature because they were a minority in numbers and as such their rights had to be protected. So this tussle, this quarrel, between the two communities went on—it has been going on for the last fifty years—till about the time the Solbury Commission came to Ceylon. We can understand that very well because, historically speaking, the colonial powers occupied or gained control of the different kingdoms, the Tamil kingdom in the North and East and the southern kingdoms, at different points of time, and later on they amalgamated the entire country and unified it for purposes of administration. And, therefore, the Tamils felt that they must have adequate representation in the Legislature to prevent any domination of one race over the other races. So, this question of adequate representation has always been the bone of contention.

This pact between Mr. James Peiris and Mr. Samarawickreme, K.C., on the one part, and Mr. Ponnambalam Arunachalam, on the other part, provided, I believe, some agreement about a Tamil Seat in the Western Province. What happened? This agreement was repudiated without any ceremony. I am speaking of a time when Whitehall insisted that if we were to have any reforms, if we were to have political reforms, there must be some sort of unanimity on the part of the different

කල් නැඹීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෙ:

[වි. කවරත්නම් මය.]

ances which had put forward the demand for reforms. So, the leaders at that time were constrained to some sort of agreement in order to have unanimity, at least to show Whitehall that there was unanimity on the part of the different races in the demands that were made and so on. That pact entered into by the Ceylon National Congress was repudiated. As for the reason that was adduced, I should like to read a passage which is very illuminating. That is found in the presidential address of Mr. H. J. C. Pereira delivered at the general session of the Ceylon National Congress held either in 1921 or in 1922. He said it was true that there was an agreement between Mr. James Peiris and Mr. Samarawickrema on the one part and Sir Ponnambalam Arunachalam on the other, but "we do not consider ourselves bound by that agreement. No doubt Sir Ponnambalam Arunachalam and company have seceded from the Congress, but we cannot help that." I shall quote his exact words from the Handbook of the Ceylon National Congress compiled by the late Prime Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, who was at the time Joint Hony. Secretary of the Congress. At page 243 Mr. H. J. C. Pereira says this :

"...It may be that for the purpose of peace and concord, it may be that for political reasons individual members, with perfectly honest intentions, with the idea of maintaining unity, have entered into certain compromises and bargains with individuals of the North. The Congress, as a Congress, I repeat knows nothing of all this."

That was how it was explained. It was an agreement between individuals and therefore the Congress was not bound by that agreement and the matter was given short shrift. Even at that time this fear of one race dominating the other or the majority community being reduced to the level of the minority community was present in the minds of the leaders of the time. And Mr. H. J. C.

Pereira, arguing in the course of the presidential address, said that he would not be a party to any arrangement that would jeopardize the interests of the Sinhalese people. He was perfectly right. One can appreciate that. After all it is the duty of a leader to safeguard the interests and the rights of his own community. That was done for the last 50 years. I have no quarrel with the repudiation, but I am citing that as an example, the very first example of how a solemn pact entered into between very responsible leaders of both sides was repudiated.

Then the clamour for political reforms continued. Whitehall insisted that there must be unanimity in regard to the request for reforms. The Tamil leaders had seceded from the Ceylon National Congress. So a delegation was despatched to Jaffna. It was the Executive Committee of the Ceylon National Congress which appointed the delegation under the chairmanship of no less a person than Mr. C. E. Corea, the illustrious and distinguished father of the Speaker of this august Assembly. The Tamils still remember that it was Mr. C. E. Corea and his brother Mr. Victor Corea who were the valiant fighters for the rights of the Tamil people in that period of our history. I am now referring to what was known as the Sinhala-Tamil Pact of 1925. In Jaffna it is known as the Mahendra Pact, because it was entered into in the residence of Mr. Waitialingam Duraisamy, later Sir Waitialingam. His residence is known as "Mahendra". This pact was entered into in that house; therefore, in Jaffna it is referred to as the Mahendra Pact.

This delegation consisted of Mr. C. E. Corea who led the delegation on behalf of the Executive Committee of the Ceylon National Congress, Messrs. T. B. Jayah, George E. de Silva, C. E. Victor S. Corea, M. H. Jayatilake, M. A. Arul Anandam, P. de S. Kularatne, R. S. S. Gunawardene and S. Muttiah.

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

They went to Jaffna and met the Tamil delegation consisting of Messrs. W. Duraiswamy, A. Canagaratnam, A. R. Subramaniam, L. R. Spencer, F. Baily Mylvaganam, T. R. Nalliah, S. C. Tambiah and S. R. Rasaratnam. I believe Mr. S. Rajaratnam is still alive.

The two delegations met and entered into that Sinhala-Tamil Pact of 1925. I am now again quoting from the handbook I referred to: it is a long agreement but I am only quoting the first paragraph which is relevant to my present argument. This agreement was first placed before the general session of the Ceylon National Congress held in Kandy in 1925. I quote:

"This Conference is agreed that as regards the Legislative Council the representation of the people of the Northern and Eastern Provinces and of the Ceylon Tamils in the Western Province and the territorial representation of the rest of the Island in any future Constitution shall be in the proportion of 1: 2 as at present."

That again concerned this question of representation and they fixed the proportion at 1: 2. Then what happened? It was placed before the general session but they did not come to any decision either ratifying or rejecting it; it was postponed for consideration at a subsequent session. The delegates could not come to a decision on that agreement. That agreement also contained the ratio or proportion in which the Tamil Mahajana Sabhai representing the Tamils should be represented in the Ceylon National Congress, and various other matters about which we need not worry now. But on that all-important Sinhala-Tamil Pact which fixed the representation under any future Constitution at one for Tamils as against two for Sinhalese, no decision was taken.

The next general session of the Ceylon National Congress was held in Galle in 1956. Strange to say, at the previous general sessions it was decided that this matter must be brought up before the next session of the congress, but at the very next session this subject was not included in the agenda prepared by

the executive committee; and so we find Mr. C. E. Victor Corea raising this question. We find from the records of the Ceylon National Congress the following account of what happened at that congress. I am reading from the same handbook, at page 771.

"After the President's address Congress adjourned for half-an-hour for tea, and when it re-assembled Mr. C. E. Victor Corea asked the President permission to ask a question unconnected with the agenda. He rose to sound a discordant note, but felt constrained to do so because the matter affected the people's confidence not only in the Executive Committee of Congress but also the honour of the whole nation.

The President said he did not like to prevent Mr. Corea speaking, but he thought Mr. Corea was only going to ask a question.

Mr. Corea replied that his question must be preceded by an explanation. He was going to ask why a certain resolution has been omitted.

The President replied that all those matters had been submitted to the Executive Committee of Congress composed of Associations representing the whole Island and under those circumstances no further explanation was necessary. Representations in regard to the matter ought to have been submitted to the Executive Committee before the agenda was drawn up.

Mr. Corea said he appealed to Mr. Francis de Zoysa last year and he promised that the first thing to be discussed this year would be the question of what was called the Sinhalese-Tamil Pact."

I think Mr. Francis de Zoysa was the president during the previous congress sessions.—

"Mr. Francis de Zoysa said that was not what he said.

Mr. Corea: I understood him to say that the matter will be brought forward at a special session of Congress.

Mr. Francis de Zoysa: This is not a special session.

Mr. Corea: That makes it much worse.

The President put it to Mr. Corea that there was no use of his making one statement and Mr. De Zoysa making another. They had to proceed with the agenda and if he had anything to speak Mr. Corea would have the opportunity later on. He did not think it was complete if for anybody to speak outside the agenda which was submitted by the Executive Committee.

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

[වි. තවරත්නම් මයා.]

Mr. P. Givendrasinghe said the Tamil-Sinhalese Pact was a thing of the past and could not be brought up to-day.

Mr. Corea said he asked that question merely in the interests of Congress, because the Tamil people had an idea that Congress leaders were not to be trusted—and that the words of the Sinhalese leaders cannot be accepted.

The President said his advice to Mr. Corea was that the matter might be discussed in Committee this evening and if there was any proposal he could bring it forward at the Executive Committee and his hands were perfectly free in the matter. He would ask Mr. Corea to stop that discussion because it would not forward the movement he had at heart and because they did not want to sound a dissentient note without any good coming out of it."

Then Mr. Francis de Zoysa was called upon to move the first resolution of that session. Mr. Victor Corea had charged Mr. Francis de Zoysa of having sabotaged the Sinhalese-Tamil Pact from being brought up before the congress session, and Mr. de Zoysa had given his own explanation :

"Mr. Francis de Zoysa in moving the first resolution wanted to offer a word of explanation. But Mr. V. S. Perera rose to a point of order and said that if Mr. Corea was not allowed to speak, Mr. de Zoysa should also not be allowed. Mr. de Zoysa said he was prepared to say nothing if that was their wish but he thought a word of explanation was due to Mr. Corea and thought he would have the permission of the President.

Mr. Corea did not object but welcomed the explanation.

Mr. de Zoysa said that Mr. Corea's question suggested that the honour of the Sinhalese in general and his in particular was involved. It was true that there was a resolution that was postponed at the last session on the understanding that it would be considered at a special session. There was no understanding to bring it at that sessions. Mr. Corea knew that the matter was discussed in Committee and on the motion of Mr. George E. de Silva and several others who were the God-Fathers of the Pact it was suggested that they should not take up that question until they ascertained the wishes of all the communal associations in the country which are not represented in Congress.

That was the reason that was given for not bringing up that pact for approval or ratification before that session of the congress. Thus ended the second Sinhalese-Tamil Pact.

Then, Sir, we come to the State Council days. Hon Members are aware that the question of the official language of the country was brought up before the State Council towards the end of its career, and it was decided solemnly—I know that the Hon. the Prime Minister was against that Motion at that time—that Sinhalese and Tamil should both be the official languages of the country.

So much so that when the Soulbury Commission came here and held sittings for the purpose of drafting a new constitution for Ceylon, the Commission went on the basis that Sinhalese and Tamil would both be the official languages of this country, because the Legislature at that time had taken that decision. It was a very solemn decision.

But what happened when they started working the Soulbury Constitution? I should say it is a very shameful episode in the history of this country.

I should say that to the last the Right Hon. D. S. Senanayake was wedded firmly to that Resolution of the Legislature of the country. So much so that when Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, after seceding from the U.N.P., sent two resolutions of the Sinhala Maha Sabha, one on the question of language and the other on the question of State religion, to the Legislature—I am not quite certain as to where those resolutions were brought up—the Rt. Hon. D. S. Senanayake reprimanded Mr. S. W. R. D. Bandaranaike for his attitude.

On the question of language, Mr. Bandaranaike proposed that Sinhala should be the only official language of the country, but he qualified it by saying that if the Tamils wanted it, Tamil too could be considered.

කල තැබීම :

I am happy to recount here that the late Rt. Hon. Prime Minister reprimanded Mr. S. W. R. D. Bandaranaike for that attitude. I should like to quote a passage from the Rt. Hon. Prime Minister's speech. While speaking on the Appropriation Bill on 24th July 1951, he said :

"Now I will tell you what our objections are to that resolution."—

meaning the resolution on the language.—

"As it is, it has been decided by this House that Sinhalese and Tamil should be the official languages. It is a decision of this House and as such we as Ministers are pledged to give effect to it.—[OFFICIAL REPORT, 24th July 1951 ; Vol. 10, c.1545.]

Then he continues :

"Of course, there was another objection to this resolution of the hon. Member for Attanagalla, and it was this. We decided that Sinhalese and Tamil should be the national languages. We have appointed a Commission to give effect to that. Wherever possible we get people with a knowledge of Sinhalese and Tamil into the Public Service ; we are going on with the practice and are trying our best to maintain it. How soon we will be able to give effect to that decision of ours to introduce Sinhalese and Tamil as the official languages depends on the success of the University and the pundits in this field. The Commission will see how that could be done. In this instance, although we decided that the official languages should be Sinhalese and Tamil, the Sinhala Maha Sabha resolution refers to Sinhalese only and, if the Tamils like it, Tamil also. In spite of the fact that it was pointed out at the U. N. P. committee meeting that the decision was that Sinhalese and Tamil should be the official languages and that we were doing our best to introduce them, this resolution places the Tamil language in a doubtful position.

In fact, I remember the occasion when at a U. N. P. committee meeting the question of introducing Sinhalese and Tamil as official languages was considered. There were certain people at that meeting who felt that Sinhalese should be the official language, and the reason was the ancient culture of the Sinhalese. It was then stated that Tamils also could claim to have a culture of their own. It was ultimately decided that if the culture of the Sinhalese has to be preserved as it is to the benefit of the community, then the culture of the Tamils also has to be preserved. That was the decision of the

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

U. N. P. That was the decision of this Parliament. In spite of all that, to put that decision now in an altogether varied form and to keep the Tamil language in suspense is not the right attitude. Of course, the reason that was given for having worded the motion in that way was that the Sinhala Maha Sabha was concerned with the Sinhalese, and if Tamil was to be there also, they had no objection. That shows the danger of communal organizations dabbling in politics in Ceylon.

That was what the Rt. Hon. Prime Minister said in 1951 by way of reprimanding Mr. S. W. R. D. Bandaranaike on that resolution.

But what did the U. N. P. do when Mr. Bandaranaike was going about the country propounding this one official language theory? Promptly they met at Kelaniya and repudiated all that the Rt. Hon. Prime Minister had said, and decided on Sinhala only. That is the third repudiation I can think of in the history of this country. And today the Tamils, as I said, are in this plight of second-class citizenship from that time onwards.

As I said, Lord Soulbury and the other Commissioners, when they decided to give that dispensation and the constitutional reforms that were contained in their report, no doubt were influenced by the fact that there was this decision of the Legislature that both Sinhala and Tamil should be the official languages of the country, and, therefore, they expected that that would not be changed. But at Kelaniya, and in 1956 in Parliament, we witnessed the repudiation of that solemn resolution.

Then I come to the fourth repudiation. We all know the history of this period. The Soulbury Commissioners came and the then Board of Ministers submitted their scheme. The Tamil Congress at that time put forward the demand of "fifty-fifty" for fear of domination by the majority community.

Eventually the Commissioners decided on this basis : in the course of evidence that was being given

කල් කැබිම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

[වි. කවරත්නම් මය.]

before the Commissioners, the Hon. Dr. W. Dahanayake, then Mr. W. Dahanayake, worked out the possible representation of the various communities and territorial areas in this country on the basis of 75,000 population and 1,000 square miles of territory. He worked out the probable number of members in the future legislature on the basis that that legislature would contain 101 members. He said there would be 58 majority community members and 43 minority community members. The Commissioners asked him how he had worked out the figures and the Hon. Dr. Dahanayake gave evidence of the basis on which he had worked the figures.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I do not wish to interrupt the hon. Member, but should he take so much of time on the history of this matter? We are discussing the White Paper.

වි. කවරත්නම් මය.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I shall take the shortest possible time.

Finally, when the commissioners sent their report it was found that they had accepted Mr. Dahanayake's working of the figures and had drawn up a scheme on the basis of 58 to 43.

That did not satisfy Tamil Ceylon. I do not mean that the proportion did not satisfy them. I mean that the whole report itself did not satisfy Tamil Ceylon. Yet, on various grounds the then leaders advised that the report of the commissioners be accepted, but that advice was given on the basis of appeals made by Mr. D. S. Senanayake, Mr. Molamure and various others in the State Council, asking the Tamils to trust them.

Mr. D. S. Senanayake, speaking on the 9th November 1945 at a discussion that was taking place on the

White Paper containing the Soulbury Report, made this appeal which is reported in HANSARD of the State Council :

"There was one thing that grieved and pained me during the last few years, and that is the suspicion that the minorities had of the Sinhalese people. I felt that we did not deserve that suspicion. I felt that the members of all other communities who have lived with us for years should not have suspected us. There was no cause for suspicion. Yet, Sir, they had their fears and they made their representations. I was grieved, I was pained, to think that people with whom we had lived for so long thought less of us or were not able to trust us. Today I feel more happy to realize that the members of these communities are willing to co-operate with us and be one community rather than think of the fact that we are to get a new Constitution. There is no greater ambition in my life than to get all these communities together.

I am glad there is hope in the hearts of the minorities. There is determination on our part to cement the good feelings that exist in the country now. My good Friend the Member for Balangoda (Mr. Molamure) and the Minister of Local Administration have given expression to our feelings, and I can assure those communities that every Sinhalese here is worthy of the trust placed in us and will not disgrace our ancestors. We shall see that that good feeling is fostered, as far as the Sinhalese go, to the best of our ability.—[OFFICIAL REPORT, 9th November 1945 ; Vol. 11, c. 7098.]

Then he said :

"With regard to the minorities, whether they were against me or whether they were against anyone else, I say that we, the Sinhalese, will show that we are worthy of our race."—[OFFICIAL REPORT, 9th November 1945 ; Vol. 11, c. 7102.]

That was the appeal the Hon. Prime Minister made, and Mr. Jegathan Tyagarajah quickly responded. I need not take up the time of this House referring to the appeals made by other hon. Members, but I would like to quote him. This is what he said :

"Are we satisfied with the proposed Constitution? We are not. We cannot truly and honestly say that we are satisfied with the position. It is a raw deal, particularly for the Tamils. But the question arises as to what we should do in regard to this matter. There are one or two courses of action open to us. We can

කල තැබීම :

boycott the Constitution as we did in 1931. Now we have learned by experience that that is a futile course of action. We have learned that it is utterly futile for us to do so. There is another course we might adopt, that is to come into the new Council, not for the purpose of working the Constitution, but for the purpose of wrecking it or amending it in the way we want. That is not a plan that is likely to succeed. Neither of these courses of action could I really recommend to my community. We could not obstruct the working of the new Council from within or without.

What then are we to do? Are we going to raise a rebellion or co-operate? My advice to my community is undoubtedly to make the best of the situation, to co-operate with the majority community in the hope that the professions made by the Sinhalese leaders—the Hon. Leader, the Hon. Minister of Health, the hon. Member for Balangoda (Mr. Molamure) and others—will be fulfilled in the future, and also that the hopes expressed in the Report itself will be fulfilled by them and that justice will be done to the minority communities. Our future is in our own hands. We cannot depend on Whitehall.” —[OFFICIAL REPORT, 9th November, 1945; Vol. 11, cs. 7058-9.]

They all decided to accept the Constitution and co-operate with the Sinhalese. I say that they accepted it because at that time it was estimated that there would be 43 minority representatives in the Legislature and 58 majority representatives. But they made one mistake: the members of the Tamil Congress, including the hon. Member for Kankasanturai (Mr. Chelvanayakam), failed to include one safeguard even on that basis. Our Constitution is unique in the world in that it is the only Constitution where franchise, the right of the voters, is not provided for in the Constitution itself but is provided for instead in the Elections Order in Council which could be amended by a simple majority.

They examined the Soulbury Commission Report and the draft Constitution and found that Article 29 of the Constitution provided some sort of safeguard for the minorities; that it contained a restriction on the amending powers of Parliament. Therefore, at that time it was felt that it was some sort of safeguard for the minorities. They also

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

thought that the ratio of 58 : 43 would be permanent, that it would not be tampered with, and that it served as an adequate safeguard for the minorities. Subsequent history, however, has proved them wrong. I do not know whether there was any discussion on the matter but we presume that it was deliberately done. I say it was deliberately done for this reason.

Some time in the latter part of 1960, Sir Ivor Jennings, the author of the Constitution, delivered a broadcast talk over the B. B. C. in London, and that talk was reported in “The Listener”. In that talk he said that if he had in 1945 or 1946 the experience he had in 1960, the Ceylon Constitution would have been different. He went on to say various things about the discussions between him and the Rt. Hon. D. S. Senanayake, and he said he was very sorry that at the time he drafted the Constitution he did not have the experience that he later had.

The very first act after the acceptance of the Soulbury Constitution was to pass the Citizenship Act and the Elections Order in Council Amendment Act, and we know the consequences of those Acts—thousands of people were disfranchised, thousands of people were taken out of the electoral registers, and the ratio 43 : 58 disappeared. I may say that that was the fourth repudiation.

Then, Sir, we come to the Independence Act. I remember Mr. Suntharalingam writing a letter to the party bemoaning the fact that he was also responsible in a way for the Tamil people's plight in 1946. He said that he trusted the Prime Minister the Rt. Hon. D. S. Senanayake. Again, it was a request from London that there must be a unanimous demand for independence, and in order to get that unanimity from all the communities the Rt. Hon. D. S. Senanayake asked Mr. Suntharalingam to concur in and consent to the demand for independence. He received certain promises from the Prime Minister, accepted those promises, and

කල් තැබීම:

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

[වි. නවරත්නම් මහා.]

gave his consent. But in 1946 he wrote a letter regretting that he did that, and therefore he was partly responsible for the plight of the Tamils. Anyway, that is a matter that we can get only Mr. Suntharalingam to elucidate.

Then I come to the more modern period, 1956. We all know that on the 5th of June 1956 the 'Sinhala only' Bill was introduced in this House. We also know the events that followed it. Then the Federal Party met in convention on the 19th of August 1956 and passed a resolution. That was a momentous resolution, because it contained the aspirations and the feelings of the Tamil people. It also gave an ultimatum to the then Government. I would like to read that resolution in full because it contains the feelings of the Tamils, even after 50 years of struggle, to preserve their identity in this country. They were in a very dangerous position in 1956. Their continued existence was in jeopardy. So, on the 19th of August 1956 they resolved thus:

"Whereas the present Unitary System of Parliamentary Government has been imposed most irrationally and unfairly on a bilingual country like Ceylon.

And Whereas the democratic rights and liberties of two and a half million Tamil-speaking peoples have been gravely undermined by reason of their helpless dependence on the goodwill of six million Sinhalese people, who return a perpetual racial majority into Parliament as exemplified by the present Mahajana Eksath Peramuna Government Party, which, without contesting a single constituency in the Tamil-speaking areas, was yet able to obtain an absolute majority in Parliament by reason firstly, of a monstrous electoral device which enables the majority Sinhalese people to secure overwhelming weightage in Parliamentary representation, and secondly, by means of an aggressively racial election cry for the establishment of Sinhalese as the only official language over the whole of Ceylon:

AND WHEREAS the promulgation of the Sinhalese Only Act in the teeth of the unanimous opposition of all Members of Parliament representing Tamil-speaking constituencies and its imposition on a totally unwilling people indicate clearly that the policy of the Government is to

perpetrate the genocide of a people whose history in this country is as ancient and as glorious as that of the Sinhalese and whose language having a rich classical heritage and a modern development is one of the most advanced and progressive of Eastern languages:

AND WHEREAS the racial majority in Parliament had enacted citizenship and franchise laws which have no parallel in their machiavellian conception, and under which one section of the Tamil-speaking people have been rendered doubtful citizens in their own homelands by reason of their inability to prove their citizenship if called upon to do so, and the other section, consisting of 800,000 workers permanently settled in the plantation areas and constituting the backbone of the Island's economy (most of whom have been born in Ceylon and all of whom have no other home but Ceylon), has been deprived of civic and franchise rights which it earlier enjoyed.

AND WHEREAS the colonization policy pursued by successive Governments since 1947 of planting predominantly Sinhalese population in the traditional homelands of the Tamil-speaking peoples is calculated to overwhelm and crush the Tamil-speaking peoples in their own national areas:

This ANNUAL CONVENTION OF THE ILANKAI TAMIL ARASU KADCHI, assembled at TRINCOMALEE on the 19th DAY OF AUGUST, 1956, solemnly declares in the name of the Tamil-speaking people of Ceylon that the discriminatory legislative and administrative measures of the successive Governments of Ceylon which are in direct violation of the basic concepts of freedom and the fundamental principles of civilized government, have proved conclusively that the present Unitary System of Parliamentary Government has failed to ensure the elements of democracy and has become the constitutional instrument for the planned liquidation of all the Tamil-speaking people in Ceylon:

THIS CONVENTION, THEREFORE, DEMANDS:—

1. The replacement of the present pernicious constitution by a rational and democratic constitution based on the Federal Principle and the establishment of one or more Tamil linguistic state or states incorporating all geographically contiguous areas in which the Tamil-speaking people are numerically in a majority as federating unit or units enjoying the widest autonomous and residuary powers consistent with the unity and external security of Ceylon;

කල් තැබීම :

2. The restoration of the Tamil Language to its rightful place enjoying absolute parity of status with Sinhalese as an official language of the country ;
3. The repeal of the present citizenship laws and the enactment in their place of laws recognizing the right to full citizenship on the basis of a simple residential test of all persons who have made this country their home ; and
4. The immediate cessation of colonizing the traditionally Tamil-speaking areas with Sinhalese people.

This convention further declares that unless the Prime Minister and Parliament of Ceylon take the necessary steps to constitute a Federal Union of Ceylon by the twentieth day of August one thousand nine hundred and fifty seven the Kadchi will launch direct action by non-violent means for the achievement of this objective."

After passing that resolution the country was organized to implement it. And then the Hon. Prime Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, thought that the matter must be settled. So he approached the party. He approached the party through an intermediary. Judging from the subsequent results of the various discussions and conferences, I should say—I would like to have it placed on record—that he chose an intermediary who had no political ambitions as in the case of 1965. He chose Mr. Navaratnarajah, Advocate, now Queen's Counsel, who too at that time had the confidence of the hon. Member for Kankasanturai (Mr. Chelvanayakam). Because he had no political ambitions we were able to enter into a very much better pact known as the B-C Pact.

I have listened to the Hon. Prime Minister trying to distinguish that pact from the present pact that the party has entered into with the U. N. P. Firstly, he attacked it—as the U. N. P. attacked the pact immediately after it was entered into—on the basis that the whole of the Northern Province was to be made a regional council and the Eastern Province into two or more regional councils. I ask, what is wrong in that? I ask with all solemnity, what is wrong? After all, the Federal

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

Party or the Tamils of Ceylon did not contemplate or cannot contemplate cutting a slice from the Island of Ceylon and taking it away, say, to the Pacific Ocean and forming a separate nation or State. The regional councils set-up was an administrative arrangement. It was as much an administrative arrangement as the present D.C. proposals. There was no question of having a separate army for these regional councils! There was no question of having a separate police for regional councils! Anyway, the then Prime Minister saw the reasonableness of the request for regional councils and conceded and accepted the request as reasonable.

The other basis on which this B-C Pact was attacked was that colonization powers were to be given to the regional councils. I want to say this. I think all are agreed today, and it has been agreed right throughout the past half a century, that the Northern and Eastern Provinces were predominantly Tamil provinces. In fact, when this question was raised by the U. N. P. at that time, after the B-C Pact was entered into, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike issued a statement explaining why he had recognized that principle. That principle is contained in a statement issued on 16th August 1957 :

"The Prime Minister recognised the principle that the instrument of colonisation should not be used to convert the Northern and Eastern Provinces into Sinhalese majority areas or in any other manner to the detriment of the Tamil speaking people of those areas."

That was a reasonable fear which the people of the Northern and Eastern Provinces had.

In fact, I am very happy to say that the present Prime Minister himself recognized this principle as being a very reasonable one. I remember, when we were having discussions on the night of 24th March 1965 preparatory to entering into the present pact, we came to this identical question of colonization schemes in the Eastern and Northern Provinces. To be fair by the Hon. Prime Minister, I would like to disclose that he put up his

කල් තැබීම:

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

[වි. කවරත්නම් මයා.]

hands and said, "Where are our people, the Sinhalese people, to go if they are not to be put in these vacant lands?" I would like to mention that in fairness to the Hon. Prime Minister. When we explained to him our fears, he saw the reasonableness of our position and he was prepared to concede. So that this question of the colonization of the Eastern and Northern Provinces on which the B-C Pact was attacked was more a question of politics than a question of the principles of the B-C Pact.

As I said at the very beginning of my speech, it is customary for political parties to accuse one another saying, "You have conceded too much to the Tamils," and so on. It was really a campaign based on that rather than on the merits and demerits of the provisions of the B-C Pact.

It is common knowledge that, under pressure, Mr. Bandaranaike tore up that pact. Of course, personally speaking, I had no confidence even at the time when the pact was entered into that anything would come out of it.

On 28th July 1957 when representatives of the Federal Party led by the hon. Member for Kankasanturai, including myself, met the late Prime Minister and other Ministers in the Prime Minister's room to finalize the pact which came to be known as the B-C Pact, we discussed various matters point by point and reached agreement. But when it came to the question of the delegation of powers by the Ministers, there was trouble. The Ministers then present were not prepared to delegate powers, and so Mr. Bandaranaike was in difficulty. He had to pacify his own Ministers, and he requested us to give him an opportunity to do so. So the representatives of the Federal Party left the office room and remained outside while the Prime Minister discussed with his Ministers. Later on we came back and continued with our discussions.

At that moment of time it occurred to me that, whether that pact was

concluded or not, under some pretext or other it would be repudiated. Eventually, as it turned out, it was repudiated.

Finally, we come to the present pact between the U.N.P. and the Federal Party. After the elections we arrived in Colombo on the 24th March.

Speaking for myself, I must say that I was completely ignorant of any discussions between the representatives of the United National Party and of the Federal Party that preceded our arrival in Colombo. Later on I came to know that certain intermediaries had met the Hon. Tiruchelvam—then simple Mr. Tiruchelvam—and he had gone to Jaffna at the request of the United National Party to discuss with the Federal Party on what terms they would give their support, if it became necessary, to the United National Party. Earlier I was completely ignorant of all that. I believe I must have been in some island cut off by sea at that time. But I came later to realize that it was deliberately kept from me as a secret. It was deliberately kept from my knowledge because many of my colleagues and Mr. Tiruchelvam knew my attitude to many of these issues. Anyway, I was not aware of what discussions had taken place earlier. I was not even aware of the fact that representatives had come to Jaffna to discuss these terms. But before we set out for Colombo I came to know that we were going to have discussions with the United National Party or, to be more specific, we were going to meet the Hon. Prime Minister and one or two others to discuss the terms on which we were expected to give our support for the formation of a government.

I want to make this quite clear. I find that the Hon. Tiruchelvam has given an interview to the "Daily News", the report of which is published in the issue of 8th June 1968. For the first time in that interview he has come out with a certain fact of which I was completely ignorant at that time.

කල් තැබීම:

We had agreed that the Working Committee would meet the United National Party representatives to discuss terms because, we were informed, that was the only offer before the Federal Party at that time. Undoubtedly, Mr. Tiruchelvam told us that he had contacted the Coalition representatives but he did not tell us at that time what they had offered or what he had demanded.

I now find that for the first time the Hon. Tiruchelvam comes out with this statement. He sets out in this reported statement which was published in the Ceylon "Daily News" of 8th June 1968 what happened in the course of the 23rd and the morning of the 24th March. This is what is stated:

"The meeting between himself and representatives of the coalition parties took place at 1 p.m. or thereabouts and Mr. T. B. Ilangaratne, Mr. Kalugalla, Mr. Maitripala Senanayake, and Mr. Badiuddin Mahamood were present. These four persons were no doubt present on behalf of Mrs. Bandaranaike and indeed had been sent by her."

Then he goes on to say:

"Mr. Ilangaratne appeared to be the spokesman of this group and he desired the assistance of the Federal Party to form a government, and he also wanted to know what our terms were."

Mr. Tiruchelvam continues:

"I told him that the Federal Party desired nothing more than the Bandaranaike-Chelvanayagam Pact and nothing less than the Bandaranaike-Chelvanayagam Pact."

The most significant admission comes now:

"Mr. Ilangaratne and his three colleagues did not object to these terms."

I was amazed when I read this interview on the part of Mr. Tiruchelvam. This is news to me. On that day, on the 24th, we had no inkling of what he had demanded, or what the Coalition had to offer. Had we any knowledge, I am not too sure what the Working Committee might have decided. The Working Committee might very well have decided—I say, might very well have decided, I do not know to accept

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ කේන්ද්‍ර

the implementation of the Bandaranaike-Chelvanayagam Pact. They might very well have. I do not know. But why was this kept away from us? When I say "us" I mean the elected representatives of the Northern and Eastern Provinces.

එස්. එම්. රසමානිකම් මය. (පද්දි
පිප්පු)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டி
ருப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddi-
ruppu)

We will reply to you.

වී. නවරත්නම් මය.

(திரு. வீ. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

The other day the hon. Member for Kolonnawa had something to say about Mr. Tiruchelvam's meeting Mrs. Bandaranaike. I do not know whether that had anything to do with it. But I am really amazed.

On a comparison, the present pact between the Federal Party and the United National Party falls far short of the terms of the Bandaranaike-Chelvanayagam Pact, as the Hon. Prime Minister admitted. Everybody knows that.

I remember, the Hon. Minister of State, when he visited Jaffna repeated on a number of occasions: "Once bitten twice shy." Because the Federal Party had been bitten once, they would naturally fight shy of placing any further trust in the S.L.F.P. I am not quite sure of this. I would like it to be placed on record that although the late Mr. Bandaranaike tore up the Bandaranaike-Chelvanayagam Pact, there were very important promises which he honoured for nine years from 1956 onwards. There was no colonization of the Eastern Province or of the Northern Province. He honoured his promise faithfully.

Political parties of course may say so many things from public platforms, but that is not the point. Even though Mr. Bandaranaike

கல் தனித்துவம்:

தமிழகத் தனித்துவம்

[தி. தனித்துவம் தனித்துவம்]

had torn up the Bandaranaike-Chelvanayagam Pact, I am quite sure the Working Committee of the Federal Party would have acted in a different way if at that time we knew anything about this preparedness on the part of the Coalition representatives, Mr. Ilangaratne and company, to implement the Bandaranaike-Chelvanayagam Pact.

Why have I traced the history of these pacts during the past half century? It is merely to show that pacts, agreements, arrangements and understandings between the communities and political parties are not going to save the Tamil people. We have had a series of repudiations. We cannot rely on these pacts.

Now take the present pact itself. As I said, there has only been a pretence at implementation. Take the language clause of this pact: can we say that the regulations that were passed on 8th January 1966 are a sincere implementation of the clause in the agreement? I say no.

Take this clause in the pact:

"Action will be taken early under the Tamil Language (Special Provisions) Act to make provision for the Tamil Language to be the language of administration and of record in the Northern and Eastern Provinces. Mr. Senanayake also explained that it was the policy of his party that a Tamil-speaking person should be entitled to transact business in Tamil throughout the Island."

That was the clause of the agreement that we entered into with the U.N.P.

தமிழகத் தனித்துவம்

(தமிழகத் தனித்துவம் தனித்துவம்)

(An hon. Member)

When?

தி. தனித்துவம் தனித்துவம்.

(தி. தனித்துவம் தனித்துவம்)

(Mr. V. Navaratnam)

On 24th March 1965 at midnight at Dr. M. V. P. Peiris' house. There was no "Tamil also". Tamil was to be the language of administration in the Northern and Eastern Provinces.

Can we say that the regulations that have been passed by this House are a genuine fulfilment or implementation of this clause? I am afraid it is a very, very wide deviation. We have got nothing. Even in the implementation of those regulations, what do we find? Those regulations are more dead than implemented, as far as I can see.

Now take the question of public servants. It formed a very vital part of the agreement between the Federal Party and the U.N.P.

தமிழகத் தனித்துவம்

(தமிழகத் தனித்துவம் தனித்துவம்)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Public servants?

தி. தனித்துவம் தனித்துவம்.

(தி. தனித்துவம் தனித்துவம்)

Mr. V. Navaratnam)

Public servants.

தமிழகத் தனித்துவம்

(தமிழகத் தனித்துவம் தனித்துவம்)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Where?

தி. தனித்துவம் தனித்துவம்.

(தி. தனித்துவம் தனித்துவம்)

Mr. V. Navaratnam)

I will explain that.

When we met and discussed the terms on which we were to co-operate with the United National Party—

தமிழகத் தனித்துவம்

(தமிழகத் தனித்துவம் தனித்துவம்)

(The Hon. Dudley Senanayake)

We discussed the matter of public servants?

தி. தனித்துவம் தனித்துவம்.

(தி. தனித்துவம் தனித்துவம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I will come to that, Sir. Those who participated at that conference were the Hon. Prime Minister and

கடீ வுலிம்:

the Hon. Minister of State on behalf of the United National Party, and the hon. Member for Kankasanturai (Mr. Chelvanayakam), the hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan), the Hon. Minister of Local Government and myself on behalf of the Federal Party.

செரு டிபிளி சேனானாயக

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

We discussed the matter of public servants?

வி. நவரத்னம் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I will come to that. As you know, the original agreement as we formulated it was in my handwriting. It was written down by me. At the conclusion of the agreement it was typed by me. I think the Hon. Minister of State will bear me out on that. But in the manuscript document, if ever it sees the light of day—I do not know whether it will—towards the tail-end, there is this statement:

“In regard to the public servants Mr. Senanayake emphasized that the policy of his party was that public servants of certain categories should know both languages and that public servants who have....”

and it stopped. We should remember that the discussions were carried on under great tension. The Hon. Prime Minister will remember that there was an air of tension around the rumour that Mrs. Bandaranaike was making representations to His Excellency the Governor-General that she had the support of the Federal Party and that she should be called upon to form the Government; that the United National Party was delaying. Information had reached us at that time that Mrs. Bandaranaike might go to Queen's House at any moment. It was in that situation of tension that we were formulating these terms.

டிபீதிக் ஸனா பிதிபிதீமே யேச்சு

சுபமநிக் கதி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Were you there the whole time?

வி. நவரத்னம் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Yes.—[Interruption.] I hope there will be no more interruptions. When we came to this part of the agreement, that is in regard to public servants, it was suggested that the agreements we had arrived at could be implemented by administrative directions and that they need not form part of the written agreement. Therefore it was dropped.

சுபமநிக் கதி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

You were not there all the time. I was there at the conference.

வி. நவரத்னம் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

You were never there.

சுபமநிக் கதி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

You were not there all the time. Ask the Prime Minister. I was the person who was there right through. Ask the Prime Minister and the Minister of State. You were there only part of the time.

வி. நவரத்னம் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I am speaking about March 24th.—[Interruption.] We will see about that. I can challenge you—[Interruption.]

நியோசு கபிதாயகமஹா

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! Please continue your speech.

கல் துணி:

தீர்ப்புக் கமிட்டிக்குக் கொடுக்க

பி. கவரநாதன் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Produce that original document.

புலகாமநாதன் மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

What document?

பி. கவரநாதன் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

The original document in my handwriting.

புலகாமநாதன் மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

You must have written it and put it in your pocket.

நிஷேதன கமிட்டிக்குக் கொடுக்க

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! Please do not interrupt. Other hon. Members can speak later and reply. Let the hon. Member for Kayts continue his speech without interruption.

பி. கவரநாதன் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

I hope I will not be interrupted. Now, on this question of public servants what has the Federal Party done? They have just let them down very unceremoniously.

It was stated even in the United National Party election manifesto that certain categories of Sinhalese officers must study Tamil and certain categories of Tamil officers must study Sinhala. It was nothing new. So, at that time it was repeatedly said that that would be the policy of the Government. But what do we find today? The Federal Party had right along been telling the Tamil public servants, "Do not study Sinhala. We

will stand by you." And so there were hundreds of public servants who took the request of the Federal Party seriously and did not study Sinhala. Now, after the formation of the National Government, when these very same public servants went to the Federal Party and asked them, "What is our plight? What is our position? We are being compelled to study Sinhala. We are not being confirmed in our posts. Our increments are stopped."—now I suppose such increments have been restored. But as far as the confirmation of officers is concerned there are still a number of them about whose future nobody knows—what did the Federal Party and the Hon. Minister of Local Government say? They said, "Wait. Do not be in a hurry. When the district councils are set up you will all be transferred to the district councils and you will not be required to study Sinhala." That was the assurance given by the Hon. Minister of Local Government and my Friends of the Federal Party. What do we find today? I look at my Friends of the Federal Party and ask them this question.

கல் மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Ask it.

பி. கவரநாதன் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Right along we have been resisting the Sinhala Only Act. The Sinhala Only Act was passed and enacted into law in this House when we were all performing satyagraha at the Galle Face Green, in the teeth of opposition from the Tamil people. The Tamil Language (Special Provisions) Act was enacted into law when we were all held in detention at "Stanmore Crescent" bungalow and in our respective houses. It was enacted into law while holding us in forcible detention. We were never a party to the enactment of those laws. Right throughout till now we have been

கல் வலிமை:

opposed to those two Acts. The question I want to ask from my Friends of the Federal Party is this. Have you now accepted the Sinhala Only Act?—[Interruption]. Let me not be disturbed, please. Have you accepted the Sinhala Only Act? I should like to have a categorical answer from the hon. Members of the Federal Party. I hope my hon. Friends will not try to prevaricate. I want a categorical answer.

நியோජ්ஜ கலாநாயகனார்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

No reply can be given when the hon. Member is on his feet.

வி. நவரத்னம் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

The hon. Member for Kankesan-turai undoubtedly refers to Clause 23 of the Bill when he says:

“சில விதிகள் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததைத் தவிர எப்பதையும் நான் மறுக்கவில்லை”

He says, “I do not deny that there are clauses which we cannot accept”, but still he has some very strange argument as to why they should be accepted. Very strange argument! They say they are a party to the draft Bill; they themselves put in that clause, and in the same breath for the benefit of the readers in the Tamil areas, they say, we have not accepted that. Further, he goes on to say, “We will still continue to fight the Sinhala Only Act”—that is much more strange—and in the same breath he say, “We accept the Sinhala Only Act for the purpose of the district councils.”

What would happen, I ask you, to the public servants who are going to be seconded or transferred to these district councils? What would happen to the assurance that you have given to the Tamil public servants that they need not study Sinhala and that eventually when the district councils are set up they can go to the

தமிழகம் சனாதிபதியை யோசனை

district councils and work in Tamil? How do you reconcile that argument with Clause 23?

I say, Sir, that this White Paper is a child of incompetence, deception and frustration. The Federal Party wants to go to the Tamil areas and place on public platforms the wax figure of a charming woman bedecked, shall I say, with the brilliance of a bracelet, necklace, chain and ear-studs, all beautifully decked, and say to the people: “Here, we have brought to you the charming woman we promised you.” Nevertheless, when the people approach the figure they will realize that it is only a wax figure.

That is one aspect of the White Paper. There is another aspect, and I should like to warn the Tamil people that this is a Trojan horse.

ஓர் பே. ஐ. ஜெ. சுவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

How can a woman be a horse?

ஓர் டி. டி. சேனநாயக்க

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

It must be a Trojan mare!

வி. நவரத்னம் மஹா.

(திரு. வி. நவரத்னம்)

(Mr. V. Navaratnam)

Looked at from another angle it is a Trojan horse. As far as I can see, this measure, this proposal for the establishment of district councils, is not in the best interests of the Tamil people. I sincerely feel that there are some very obnoxious and pernicious provisions, particularly the language provisions, which we cannot accept. I appeal to the Federal Party not to commit the present and the future generations of Tamils to something so dangerous as this. That is what I sincerely feel about the proposals contained in the White Paper. But if you want to have this measure, then I would not want to stand in your way. I certainly

would not stand in the way and obstruct it. But I would appeal to you, even at this late hour, not to press on the Government to go ahead with these proposals. It is not too late even now. Maybe the Hon. Prime Minister is having his own difficulties. At the same time I am appealing to the Members of the Federal Party not to press on him to go ahead with this scheme. I am not asking them to withdraw their support to the Government. No ! Let us continue to have a stable government for the duration of the period of this Parliament. That is what I sincerely feel.

Cross over !

(Mr. V. Navaratnam)

But, for the sake of satisfying your vanity or your pride, do not insist on going through with this measure. Many people really do not know and they may not have the capacity to understand the implications of this measure. You have been elected as representatives of the people to look into and examine various measures to see whether they are in the interests of the people or not. But this measure I believe is your own creation, not in the original form but still it is your own creation. I do not mind if it is a harmless measure, if it is a worthless or useless scheme. But my humble opinion is that you are committing the Tamil people to something that they can never recover from. They believed you when you declared from a number of platforms that you would fight the language policy to the last, that you would safeguard the rights of the Tamils to the last, but I say that this is a gross betrayal of those assurances and promises.

(Mr. Deputy Speaker)

Order please! The Sitting is suspended for 30 minutes. On resumption the hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

4. ස්විම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින්, අ. හා. 4.30 ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාගේ [ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப் பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று, குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் [திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா] தலைமைதாங்கினார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed. MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [MR. G. J. PARIS PERERA] in the Chair.

(Mr. V. Navaratnam)

Before I conclude, Mr. Chairman, I want to say a few more words. I have known my master in politics, the Leader of the Federal Party, for more than 20 years. I have worked with him. I happen to know his way of thinking and the way in which he led the party. Today I am really unable to understand how he could support a scheme for the establishment of district councils as we find contained in this White Paper.

Everything we fought for, every principle, every policy, every promise that we have been fighting for during the last 20 years is nullified now. So, I have been trying to understand his present way of thinking. Now, probably, I can only explain it by citing a passage from the speech made by a former Member for Kankesanturai.

Speaking in the Debate on the White Paper containing the Soulbury Proposals, Mr. Natesan, the then Member for Kankasanturai said this. After arguing the case for the acceptance of the Soulbury Report he said :

“Few people, Sir, amongst the Tamil community will dispute my competence to interpret the culture and civilization of the Tamil race. They might dispute my

கல் வலிமை:

தீர்மானம் எல்லா பித்திரிதேவியை யோசனை

competence to give advice in any other direction, but I believe few will dispute my interpretation of the Tamil culture and civilization. I have to remind the Tamils of the advice which has been given to generations and generations of Tamil youths who have gone to school and learned Tamil poetry—the wisdom and sense of the great Tamil teachers and law-givers. I will remind them of the age-long advice which was given to the Tamil people by a poetess whose name is one of honoured memory in all the households of the Tamil people, a name that is on the lips of all children of the Tamil community—the poetess Avvai. She said, “கிட்டதாயின் வெட்டென மற”

“If you can't get a thing for which you have worked hard, forget it completely.” Do not go on with a feeling of sulkiness. That has not been the Tamil attitude towards life. It has been an attitude of hope, everlasting hope. [OFFICIAL REPORT, State Council, 9th November 1945; Vol. II, c. 7028.]

It is obvious that the present hon Member for Kankasanturai (Mr. Chelvanayakam) has chosen to follow this precept of his predecessor. I believe that is the only way in which I can understand his present attitude in regard to the problems, the issues, the ideals and the objectives which led to the Federal Party being founded 20 years ago and which I suppose have today culminated in the presentation of this White Paper as a solution.

And so, standing on the Floor of this august House, flanked by the statues of those two illustrious and doughty fighters for the Tamil cause, Sir Ponnambalam Ramanathan on the right and Sir Ponnambalam Arunachalam on the left, I give this message to the Tamil people:

Do not lose heart. You have had a glorious past. Traitors may have sold your present. Your future will be as glorious as your past. Only work for it. Suborn self and work for the freedom of the Tamil people. Students in the universities and colleges, young men in the farms and fields, factories and work offices must devote themselves to sustained work and never slacken their efforts until we reach our cherished goal.

Nineteen years ago, on the 18th of December 1949, Tamils from all parts of Ceylon gathered in convention and solemnly declared that

political autonomy was our goal. Unless we have Home Rule we can never enjoy that autonomy. Let us stand by that objective without swerving and work to achieve it. When the country was debating the question whether to accept or reject the Soulbury Constitution, our Sinhalese brethren appealed to us to co-operate with them to give that scheme a trial. I am convinced more than ever, as indeed every Tamil in this country is convinced, after 20 years of such co-operation in working the Soulbury scheme, that if this Constitution continues to be worked for another 20 years the Tamils in this country will be reduced to the level of hewers of wood and drawers of water. It is only under Home Rule that we can have full autonomy and the full right to manage our own affairs. It is only under Home Rule that we can enjoy absolute equality in everything. And it is only under Home Rule that we can protect our language, culture and religion—in short, the glorious heritage that our Tamil forefathers have handed down to us from generation to generation from the dawn of history.

அக்கிராசனர் அவர்களே, தமிழிலும் சில வார்த்தைகள் கூறி எனது பேச்சை முடிக்க விரும்புகிறேன். மாவட்ட சபைகள் சம்பந்தமான வெள்ளை அறிக்கை சபையில் விவாதிக்கப்படும் இந்த நேரத்தில், இதை எதற்காகத் தான் தமிழ் அரசுக் கட்சியினர் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறார்களோ என்று என் மனம் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அதன் சரத்துக்களில் முக்கியமாக மொழி பற்றிய சரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் மீள முடியாத வகையிலே தமிழ்பேசுகின்ற இனம் உள்ளது. சிங்களம் மாத்திரம் என்ற கொள்கைக்கு எதிராக இவ்வளவு காலமும் நாம் நடாத்தி வந்த இயக்கத்தைக் கடைசியாகக் கைவிட்டு விடுகிறோம் என்பதைத் தவிர அதற்கு வேறு அர்த்தம் எதையும் கொடுக்க முடியாது.

தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் அமைக்கப்படப் போகின்ற மாவட்ட சபைகளிலே, அதாவது யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, திரு கோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்ட சபைக் காரியாலயங்கள் என்ன முறையில் இயங்கப் போகின்றன என்பதை நாம் உத்தேச

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

இன்று எந்தக் கிராமச் சங்கத்தையோ, பட்டண சபையையோ, மாநகர சபையையோ எடுத்தாலுஞ் சரி அந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் ஒவ்வொன்றும் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தமிழிலும் சிங்களப் பிரதேசங்களில் சிங்களத்திலும் கடமையாற்ற உரிமை உண்டு. ஆனால், மாவட்ட சபைகளுக்கு இந்த உரிமைகள் கிடையாது. மத்திய அரசாங்க அமைச்சரோடு உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் இன்று தங்கள் தாய் மொழியில் தொடர்பு கொள்ள உரிமை உண்டு. ஆனால், இந்த மாவட்ட சபைகளுக்கு இந்த உரிமை கிடையாது.

Digitized by Nool
noolaham.org

கௌரவ யாழ்ப்பாணப் பிரதிநிதி (திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்) அவர்கள் எஸ்விடத் திலோ கூறியதை வாசித்துப் பார்த்தேன். இந்த மாவட்ட சபையை ஏன் சிங்கள மக்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று அவர் ஆச்சரி யப்பட்டிருக்கிறார். நானும் அப்படித்தான் இந்த மாவட்ட சபை மசோதாவை சிங்கள மக்கள் ஏன் எதிர்க்கிறார்கள் என்று ஆச்சரி யப்படுகிறேன். அவர்கள் எதற்காக எதிர்க் கிறார்கள் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அவர்கள் இரண்டு கைகளையும் நீட்டி வா வேற்கக் கூடிய சட்டம் போல இது தெரிகிறது.

அக்கிராசனரவர்களே, கிரேக்க நாட்டுக் கதை ஒன்றிருக்கிறது. ஹோமர் என்ற கிரேக்க கவிஞர் எழுதிய இலியட் என்ற கதையிலே ரோய் என்ற நாட்டிலே ஒரு அழகான நங்கையைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் அந்த ரோய் அரண்மனைக் கோட்டைக்குள் சிறை வைத்திருந்தார்கள். அவளை மீட்கச் சென்ற சைனியத்தினால் அந்த ரோய் நகர அரணுக்குள் போக முடியாமல் போய் விட்டது. அதனால் அந்தச் சைனியத்தினர் ஒரு தந்திரத்தைக் கையாண்டனர். பிரமாண்டமான ஒரு மரக் குதிரையைச் செய்து அதற்குள்ளே ஆயுதம் தாங்கிய போர்வீரர்களை மறைத்து வைத்து, அந்தக் குதிரையை ரோய் நகர மக்கள் பார்வையிடக் கொண்டு வருகிறோம் என்று இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். கோட்டையின் சுவர்கள் திறக்கப்பட்டன. அந்த மரக் குதிரையை இழுத்துக்கொண்டு போய் நகரத்தின் மத்தியில் விட்டார்கள். இரவு வந்ததும் போர் வீரர்கள் வெளியே வந்து ரோய் நகரத்தைக் கைப்பற்றினார்கள். அந்தக் கதையில் வரும் குதிரையைப் போன்றதுதான் இந்த மாவட்ட சபை மசோதாவும் என்பதை நாம் நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

எத்தனையோ ஆண்டுகளாக தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சிங்களம் மாத்திரம் இயக்கத்தை மக்கள் நேரடியாக எதிர்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களது எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க முடியாமல் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்த அரசாங்கம் இப்பொழுது இந்த மசோதா மூலமாக நிச்சயமாக வெற்றி பெறத்தான் போகிறார்கள் என்பது மசோதாவை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் புலப்படும் நேரடியாகத் தாக்கி அந்த எதிர்ப்

கல் கலி:

பைச் சமாளிக்க முடியாதவர்கள் இப் பொழுது மறைமுகமாக வேறொரு உபாயத் தைப் பிரயோகித்து அந்த எதிர்ப்பை வெல்கிறார்கள். அதற்குத் தமிழரசுக் கட்சியும் உடந்தையாக இருக்கிறதே என்று நினைக்கும் பொழுதுதான் கவலை கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

உன். டென்சில் ஸ்டீவன்ஸ் டி. எஸ்.
(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ—நீர் கொழும்பு)

(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)
எங்களுடைய பிரதமர் ஒருபொழுதும் அப்படியான காரியத்தைச் செய்ய மாட்டார்.

வி. நவரத்னம் டி. எஸ்.

(திரு. வீ. நவரத்னம்)
(Mr. V. Navaratnam)

நான் கௌரவ பிரதமரைச் சொல்லவில்லை. கௌரவ பிரதமரைப் பொறுத்தவரை நான் குறையெதுவும் கூறவில்லை. ஏனென்றால், சிங்கள மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது சிங்களத் தலைவர்களுடைய கடமை. அது அவர்களுடைய பிரதான கடமை. அந்தக் கடமையிலே அவர்கள் செயலாற்றிக் கொண்டுவந்தால் நான் ஒருபோதும் பிழை சொல்ல மாட்டேன். தமிழ் மக்கள் தெரிந்தெடுத்து அனுப்பிய பிரதிநிதிகளுடைய கடமை தமிழ் மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது. ஆனால், அவர்கள் அதிலிருந்து தவறுகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. சிங்களத் தலைவர்கள் தங்களுடைய மக்களின் உரிமையை எவ்வளவு தூரம் பாதுகாக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் பாதுகாக்க வேண்டியது அவர்களது கடமை. அதற்காக அவர்களை நாம் குறை சொல்ல முடியாது. ஆனால், அதே நேரத்தில் அதே போன்ற ஒரு கடமையைத் தம் தலைமீது சுமந்து கொண்டு, மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் — தேர்தல் காலத்தில் நாங்கள் எங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறும் வரை பதவி ஏற்க மாட்டோம், சிங்களம் மாத்திரம் என்ற இயக்கத்தை கடைசி வரை எதிர்த்தே தீருவோம் என்று மக்களுக்கு வாக்குக் கொடுத்து இந்தச் சபையிலே அங்கத்துவம் பெற்றவர்கள்—அந்த வாக்கைக் காற்றிலே பறக்க விட்டு, இப்பொழுது இரண்டுகைகளையும் நீட்டித் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில்

தீப்தினை கண பிடிப்பிலே ஈடுபடுகிறார்கள்

உள்ள மாவட்ட சபைகள் சிங்களத்தில்தான் இயங்க வேண்டும் என்ற விநியை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் அதை என்னவென்று சொல்வது என்றுதான் கேட்கிறேன்? இந்தக் கடைசி நேரத்திலாவது நான் எனது தமிழரசுக் கட்சி நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், இந்த மசோதா வினால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை; நாம் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக, அவற்றை விட்டுக் கொடுப்பதாகத்தான் முடியும்; ஆகையால், இதனை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்பதுதான். எங்கள் இயக்கம் இயக்கமாகவே இருந்து வரட்டும். இன்று இல்லாவிட்டாலும் இன்னும் எத்தனையோ வருடங்களின் பின்னராவது நாம் எங்கள் இலட்சியத்தை அடைய முடியும். அதற்காக இடையிலே ஓரளவு சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொள்வோம் என்ற சுதந்திரம் அறிக்கைகளை நான் வாசித்துப் பார்த்தேன். அதைப் பார்க்கும்பொழுது எனக்கு மிகவும் கவலையாகத்தான் இருக்கிறது.

சோல்பரித் திட்டம் இந்த நாட்டுக்குத் தரப்பட்ட பொழுது, திருவாளர்கள் கூட பிளியு. பெரேரா, டொக்டர் தகநாயக்கா போன்றவர்கள் அதனை எதிர்த்தார்கள்; அதற்குப் பிறகு அந்த சோல்பரித் திட்டத்தின் மூலம் பூரண சுதந்திரம் இலங்கைக்கு வரவில்லையா என்ற உவமையைக் கௌரவ காங்கேசன்துறைப் பிரதிநிதி (திரு. எஸ். ஜே. வீ. செல்வநாயகம்) அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி, அதேபோல இந்த மாவட்ட சபைகள் எந்தவிதமான அதிகாரம் உள்ளனவாய் இல்லாது போனாலும் அவற்றை இப்பொழுது வர வேற்போம், அதனை வைத்துக் கொண்டு படிப்படியாக அதிகாரங்களைக் கூட்டிக் கொள்ளலாம் என்ற கருத்துப்பட அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். இந்த இரண்டையும் ஏனோ இப்படியாக ஒற்றுமை கண்டார் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. அந்த விஷயம் வேறு, இந்த விஷயம் வேறு. இந்த மாவட்ட சபைகள் மூலமாக இவ்வளவு காலமும் எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் நடத்தி வந்த நாம் பூரணமாக சரணாகதி அடைகிறோம் என்பதை விளங்காமல் இந்தக் கூற்று வந்தது என்பதுதான் எனது கவலை.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் கூறுகிறேன். தமிழ் பேசும் மக்கள் நம்பிக்கை இழக்க வேண்டியதில்லை. தொடர்ந்தும் எங்கள்

කල තැබීම :

දිසා ත්‍රිකං සහා පිහිටුවීමේ යෝජනා

[වි. නවරත්නම් මයො.]

எதிர்ப்பு இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டே வரவேண்டும். இந்த நாடு எங்களுக்கும்த் சொந்தமானது. இந்த நாட்டில் எவராலும் நாம் இராணுவ முறையில் வெல்லப்பட்டவர்கள் அல்ல. சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை வசமாக மேற்கத்திய நாடுகள் எமது நாட்டைக் கைப்பற்றிய பொழுது எங்கள் பகுதிகள் புறம்பாகவே கைப்பற்றப்பட்டன. ஏனைய பகுதிகளும் புறம்பாகவே கைப்பற்றப்பட்டன. சோல்பரிக் கமிஷனின் ஓரவஞ்சகத்தின் காரணமாக இன்று நாம் இந்த நாட்டில் சிறுபான்மைப் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிற படியால் பலம் இல்லாது இருக்கலாம். ஆனால், ஒன்றுபட்ட சமூகமாக உழைப்போமானால், ஒற்றுமையாக நாம் இயங்க முடியுமாயின் காலாவட்டத்தில் எங்கள் உரிமைகளை நாம் மீண்டும் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

கடந்த இருபதாண்டுச் சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால், கட்சியின் இயக்கங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் தமிழ் மக்களின் பலத்தை உணராமல் இருக்க முடியாது. ஏன் இவ்வளவு கெதியிலே தமிழரசுக் கட்சியினர்களைத்துப் போய்விட்டார்கள், மனம் சோர்வடைந்து விட்டார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கட்சியினர் மனம் சோர்ந்து களைத்துப் போனாலும் இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் களைக்க வில்லை. எமது உரிமைகளை மீண்டும் பெறுவோம் என்ற தீர்மானத்துடன் தமிழ் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பகிரங்கமாகச் சொல்லி, எனக்கு இந்த நீண்ட நேரத்தைத் தந்ததற்காக உங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்து எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

අ. හා. 4.52

කුසුමා රාජරත්න මිය. (උගව-පරණගම)

(திருமதி குசுமா ராஜரத்ன—ஊவ-பரண
ம)

(Mrs. Kusuma Rajaratna—Uva-Paranagama)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රටසභා පිළිබඳව ඇති වන මේ විවාදයට සහභාගි වීමට මට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන පළමු කොටම මා තමුන් නාත්සේව ස්තූතිවත්ත වෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රටසභා පිළිබඳව බවල පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ගරු අගමැතිතුමා ගත් ප්‍රජා

තත්ත්වයාදී පියවර ගැන මා එතුමාට ප්‍රශංසා කරන්න කැමතියි. රටසභා පිළිබඳව මහජන උද්ඝෝෂණයක් මේ රටේ ඇති වී තිබෙන මෙවැනි අවස්ථාවක කෙලින්ම රට සභා පිළිබඳව පනත් කෙටුම්පතක් පාර්ලිමේන්තුව හමුවේ නොතබා ප්‍රථමයෙන් ධවල පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගරු අග
මැතිතුමාගෙන් එක්තරා ඉල්ලීමක්
කරන්න මා කැමතියි. රටසභා පිළිබඳව
ධවල පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කළාක් මෙන්
ම රටසභා පිළිබඳව වූ මෙම ධවල පත්‍රිකාව
සංඝ සභා, වෙනත් ආගමික සභා, පළාත්
පාලන සභා, වෙනත් මහජන සමිති සමා
ගම්, ආදී මේ රටේ තිබෙන්නාවූ මෙකී
නොකී සෑම මහජන ආයතනයකටම යවා
එම මහජන ආයතනවල අදහස් උදහස්
ලබාගෙන ඒ අදහස් උදහස් සියල්
ලක්ම—මෙයට පක්ෂව හෝ වේවා, විපක්
ෂව හෝ වේවා—මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත්
කරන හැටියට ගරු අගමැතිතුමාගෙන් මා
ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ රටසභා, ප්‍රාදේශීය සභා, දිස්ත්‍රික් සභා ආදිය පිළිබඳව අවුරුදු 40 ක ඉතිහාසයක් මේ බවල පත්‍රිකාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. සඳහන් කර ඇති ඒ ඉතිහාසය නිවැරදි බව මා මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ නිසා මෙහි ඉතිහාසය ගැන මගේ කාලය මිසිංගු කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රටසභා පිළිබඳව අද මේ රටේ මත දෙකක් තිබෙනවා. එක මතයක් නම් මෙය ඉතා භයානක වූත් රට දෙකඩ කිරීමට හේතු වත් නා වූත් එකක් නිසා මේ රටේ රටසභා ඇති නොකළ යුතුය යන්නයි. එයයි පළමු වැනි මතය. අනික් මතය නම් රටසභා ඇති කිරීම භයානක එකක් නොවේය, එයින් කෙරෙන්නේ රජයේ බලතල විමධ්‍යගත කිරීම පමණක්ය කියන එකයි. එයයි දෙවැනි මතය. රජයේ මතයන් මේ දෙවැනි මතයයි.

මිලිතට මේ ධවල පත්‍රිකාවට අනුව කොසි
මනය නිවැරදිද කියා අපි බලමු. මේ රටේ
සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම රටසභාවක් පිහිටු

කල් තැබීම :

විය යුතු බවත්, මේ රටසභාවල නියෝජිත වරු වන්නේ එම දිස්ත්‍රික්කවල පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්, එම දිස්ත්‍රික්කවල ඇති පළාත් පාලන ආයතනවල සභාපති වරුන් හා රජයෙන් පත් කරන සභිකයින් තුන්දෙනකු බවත් මේ බවල පත්‍රිකාවේ සඳහන් වෙනවා. මේ අනුව උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල රටසභා සමන්විත වන්නේ කෙසේද යන්න අප විශේෂයෙන් බලන්නට ඕනෑ. යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ රට සභාවලට අනිවාර්යයෙන්ම එකම සිංහලයකු වත් පත් වන්නේ නැහැ. ඒ රටසභා තනි කර ද්‍රවිඩ රටසභා බවට පත් වෙනවා. වව්නියාව, ත්‍රිකුණාමලය, මඩකලපුව යන දිස්ත්‍රික්කවල පිහිටුවන රට සභාවලට සිංහල හා මුස්ලිම් නියෝජිතවරුන් කීප දෙනකු පත් වන්නට පුළුවන්. එහෙත් මේ රටසභාවල වැඩි ඡන්ද බලය අයත් වන්නේ ද්‍රවිඩ නියෝජිතවරුන්ටයි.

අගමැතිතුමාත් දන්න කරුණක් ඒ සමගම මා මතක් කරන්නට සතුවුයි. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල එකම රටසභාවක වත් සභාපති ධුරය සිංහලයකුට ලබා ගැනීමට පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ගිරි ජෙත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඇයි අම්පාරේ?

රාජරත්න මිය.

(තිරුමති රාජරත්න)

(Mrs. Rajaratna)

අම්පාරේ කෙසේ වෙතත් මා දැන් සඳහන් කළ මඩකලපුව, වව්නියාව, ත්‍රිකුණාමලය යන දිස්ත්‍රික්කවල පිහිටුවන රට සභා එකකවත් සභාපති ධුරය සිංහලයකුට ලබා ගැනීමට නොහැකි වන බව මා මේ අවස්ථාවේදී තමන් තාත්සේට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි.

වී. ධර්මලිංගම් මයා. (උඩුවිල්)

(තිරු. වී. ධර්මලිංගම්—උඩුවිල්)

(Mr. V. Dharmalingam—Uduvil)

What about your area?

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

රාජරත්න මිය.

(තිරුමති රාජරත්න)

(Mrs. Rajaratna)

පෙඩරල් පක්ෂය මගේ කථාව ගැන කලබල වන්නට එපා. පෙඩරල් පක්ෂය හැම වෙලාවෙම කලබලයි. තමන් තාත්සේ ලාටත් කථා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබෙනවා. ඒ නිසා මගේ කථාවට බාධා කරන්නට එපා. මගේ කථාව විකක් අහගෙන ඉන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල හැර වෙනත් පළාත්වල රට සභාවලට ද්‍රවිඩ නියෝජිත වරුන් පත් වන අවස්ථා තිබෙනවා. බදුල්ල, නුවරඑළිය වැනි දිස්ත්‍රික්කවල රටසභාවල එය නිරායාසයෙන්ම සිදු වන දෙයක්. එපමණක් නොවෙයි, තුන් ලක්ෂයක් වූ ඉන්දියානුන්ට පුරවැසිකම ලැබුනාට පසුව මේ අවස්ථාව මීට වඩා වැඩි වන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ගිරි ජෙත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඒගොල්ලන්ට ඡන්දයක් නැහැ.

රාජරත්න මිය.

(තිරුමති රාජරත්න)

(Mrs. Rajaratna)

පුරවැසිකම ලැබුනට පස්සෙ ඡන්දයක් නැද්ද?

ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ගිරි ජෙත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

පළාත් පාලන ආයතනවල ඡන්දයක් නැහැ.

රාජරත්න මිය.

(තිරුමති රාජරත්න)

(Mrs. Rajaratna)

හොඳයි අපි බලමු. මේ තත්ත්වය භක්ෂේ හෝ වෙනස් වන්නට ඉඩ තිබෙනවා.

ශ්‍රී ඩබ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ගිරි ජෙත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

නැහැ, වෙනස් වන්නේ නැහැ.

කල් තැබීම :

රාජරත්න මිය.

(திருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

අගමැතිතුමා වෙනස් වන්නේ නැහැ කියනවා නම් අගමැතිතුමාගේ වචනය මා පිළිගන්නවා. මේ අවස්ථාවේදී යම් කෙනකු මගෙන් ප්‍රශ්න කරන්නට පුළුවන්, යාපනේ පළාත් පාලන ආයතනවල සිංහල නියෝජිතවරුන් නොමැතිකමින් එහි වාසය කරන සිංහලයකුට හානියක් සිදු වී තිබෙනවාද කියා. මම නිදසුනක් දෙන්නම්. යාපනේ පළාත් පාලන ආයතනවල දැනට වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නේ දෙමළ භාෂාවෙන් පමණයි. දෙමළ නොදැන කිසිම සිංහලයකුට මේ පළාත් පාලන ආයතන සමග කිසිම ගනුදෙනුවක් කර ගන්නට බැහැ. ඒ අය දෙමළ හොඳට දැනගන්නට ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් ඒ සිංහලයා අමාරුවේ වැටෙනවා. මේ පළාත් පාලන ආයතන මගින් එකම සිංහලයකුට වත් රක්ෂාවක් දී නැහැ. වැඩි බලතලයක් නොමැතිව පළාත් ආණ්ඩු සභාවකින් මෙවැනි දෙයක් කරන්නට පුළුවන් නම්, මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ බලතලවලින් කොටසක් ලැබෙන ආකාරයට සකස් කරන ලද රට සභාවලට කුමන දෙයක් කරන්නට බැරි දැයි පොඩ්ඩක් ගරු අගමැතිතුමා කල්පනා කර බලන්න. උතුරු, නැගෙනහිර පළාත් වල තිබෙන පළාත් පාලන ආයතනවලට ඒ ප්‍රදේශවල වාසය කරන සිංහල ජනතාවට නොයෙක් මාදිලියේ වෙනස්කම් කරන්නට පුළුවන්කමක් දැනටමත් තිබෙනවා නම්, මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ බලතලවලින් කොටසක් රටසභාවලට පවරන්නට යන නිසා, ඒ බලතල පවරනු ලැබුවාට පස්සේ ඒ අයට කිනම් විධියේ දෙයක් සිදු වන්නට යනවා ඇද්දැයි කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මිලිගට අපි රටසභාවල බලතල දැක්වෙන උප ලේඛනය—Schedule—දෙස බලමු. බලතල ලේඛනයේ “කෘෂිකර්මය හා ආහාර” නමින් දැක්වෙන ශීතිය යටතේ කුමක්ද සඳහන් කර තිබෙන්නේ? ගම් පුළුල් කිරීමේ ආඥාපනත යටතේ බලතල ලැබෙන බව එහි සඳහන් කර තිබෙනවා.

Village Expansion Scheme හෙවත් ගම් පුළුල් කිරීමේ ආඥාපනත යටතේ රටසභා

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

වලට බලතල ලැබෙන්නට යනබව එහි සඳහන් වෙනවා. ගම් පුළුල් කිරීමේ ආඥාපනත අනුව ඒ ඒ ගම්වල තිබෙන රජයේ ඉඩම් ඒ ගම්වැසියන්ට හෝ ඒ ගම්වල සුදුසු අය නැත්නම් ඒ අවට තිබෙන ගම් වල ඉන්න සුදුසු අයට බෙදා දීමට බලය තිබෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාට්මාර්ග හා විදුලිබල ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா—காணி, நீர்ப் பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

ඒක ටිකක් වැරදියි.

රාජරත්න මිය.

(திருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

මොකක්ද වැරද්ද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

සියලුම ඉඩම් නොවෙයි.

රාජරත්න මිය.

(திருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

ගම් පුළුල් කිරීමේ ආඥාපනත යටතේ, ඒ ගම්වල ඉඩම්, සුදුසු අයට බෙදා දෙනවා. ඒ ගම්වල සුදුසු අය නැත්නම් අල්ලපු ගම්වල ඉන්න අයට දෙනවා.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගම් පුළුල් කිරීමේ ආඥාපනතක් නැහැ. දෙන්නට පුළුවන් ඉඩම් සංවර්ධන ආඥාපනත යටතේ ගම් පුළුල් කිරීමට වෙන් කළ ඉඩම් පමණයි. වෙන ඉඩම්වලට බලයක් නැහැ, ඒ අයට. ගම්වල තිබෙන්නට පුළුවනි, තහනම් ඉඩම් සහ මුකලම් ඉඩම්, එවැනි රජයේ ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් බලයක් නැහැ. ඇමතිවරයා විසින් වෙන්

කල් තැබීම:

කරන ලද—දැන් ඇමතිවරයා විසින් ගම් ප්‍රථම කිරීමට වෙන් කරන ලද—ඉඩම් පමණයි.

රාජරත්න මිය.

(තිරුමති රාஜරත්න)

(Mrs. Rajaratna)

අනෙක් ඉඩම්වලට බලයක් තැද්ද?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

අනෙක් ඒවාට බලයක් නැහැ.

රාජරත්න මිය.

(තිරුමති රාஜරත්න)

(Mrs. Rajaratna)

නමුත් දැන් බලය දෙන්නට යනවා නොවැ? මෙතෙක් කවිවේරි මාර්ගයෙන් පාලනය වුණාට දැන් රටසහා දෙන්නට යන යුගයක නොවැ අප ඉන්නේ? මේ තැනදී ගම් ප්‍රථම කිරීමේ ක්‍රමයට සිදු වන්නට යන්නේ මොකක්ද? [බාධා කිරීමක්] මා කියන දේ වැරදි නම්, නිවැරදි කරන්න. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල පිහිටුවන රටසහා, මේ පිළිබඳව ක්‍රියා කරන්නට යන්නේ කෙසේදැයි බලමු. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල පාරම්පරිකව දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ පදිංචිව සිටින සිංහලයන්ට මෙම රටසහා පනත යටතේ නම් එකම ඉඩමක්වත් නොලැබෙන බවට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. මා කියන දේ වැරදි නම් නිවැරදි කරන ලෙස ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම යටතේ ජනපද පිහිටුවීමේ ව්‍යාපාරය රට සභාවලට දීම සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය විරුද්ධ වූ බව ගරු අග මැතිතුමාගේ කථාවේදී සඳහන් කළා. ඒ ගිවිසුමේ කොන්දේසිවලට එතුමාත් විරුද්ධයි. අප සියලු දෙනාමත් විරුද්ධයි. අප ඊට විරුද්ධ වීම යුක්තිසහගත බව පිළිගන්නට ඕනෑ. ඒ ගිවිසුම යටතේ රටසහා වලට ජනපද පිහිටුවීමේ ව්‍යාපාරය පවරා දෙනවාට විරුද්ධ වුණේ මන්ද? ඊට ප්‍රධාන හේතුව උතුරු නැගෙනහිර පළාත් වල පිහිටුවනු ලබන ගොවිජනපද ව්‍යාපාර වල සිංහලයන් පදිංචි වීම වැළැක්වෙන නැහැ.

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

නිසයි. අගමැතිතුමා ඒ ගිවිසුමට විරුද්ධ වුණේත් ඒ නිසා නේද? රේපබ්ලික් පක්ෂය සිටින තුරු කවරදාකවත් ඒ ගොවිජනපද ව්‍යාපාරවල හෝ වේවා ගම් ප්‍රථම කිරීමේ ක්‍රමය යටතේ හෝ වේවා සිංහලයන්ට ඉඩම් ලැබෙන්නේ නැහැ. සෙසිරල් පක්ෂයේ දරුණු වැඩ නිසා සිංහලයන්ට ඒ පළාත්වල පදිංචි වන්නට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැති බව මේ අවස්ථාවේදී නිර්භයව ප්‍රකාශ කරනවා. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල ඉඩම් සිංහලයන්ට නොදෙන බව පෙබරල් පක්ෂය ප්‍රසිද්ධියේම කියා තිබෙනවා. එය එසේ නොවේ යයි කියන්නට පුළුවන්ද? මම ඒක උදාහරණයක් ඉදිරිපත් කරන්නම්. ගොවිතැන් කිරීම සඳහා දඹදෙණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) ත්‍රිකුණාමල ප්‍රදේශයෙන් ඉඩම් අක්කර කිපයක් ලැබුණා. ඒ අවස්ථාවේදී පෙබරල් පක්ෂය ඊට විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කෙළේ තැද්ද? [බාධා කිරීමක්] ඒතුමා දළකාරයෙක්. දළකාරයකුටත් ඒ විධියේ විරුද්ධතා මතු වුණා නම් දුප්පත් සිංහලයන්ට මොන විධියේ විරුද්ධතා මතු වේද? දඹදෙණියේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාට නම් ඒ ඉඩම් නොලැබී ගියාට කමක් නැහැ. හොඳයි, මා මේ අවස්ථාවේදී උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල සිංහලයන් සිටිනවාද තැද්දැයි ප්‍රශ්න කරනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

සිංහලයන් ඉන්නවා.

රාජරත්න මිය.

(තිරුමති රාஜරත්න)

(Mrs. Rajaratna)

එතකොට ගොවිජනපද පිළිබඳ බලතල රට සභාවලට දීලා—

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ගොවිජනපද පිළිබඳ බලතල දීලා

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

රාජරත්න මිය.

(திரும்பி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම යටතේ එහෙම දෙයක් තිබුණා. ඒ නිසා ගරු අගමැතිතුමා එදා ඊට විරුඬ වුණා. ඒ විරුද්ධ වීම යුක්ති සහගතයි. එය සම්පූර්ණයෙන්ම මා පිළිගන්නවා; සියයට සියයකින්ම පිළිගන්නවා. බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම යටතේ ලැබෙන බලතල අනුව, ජනපද ව්‍යාපාර වල සිංහලන් පදිංචි කිරීමේදී අවහිරයක් වේය යන භීතියක් තිබීම නිසා විරුද්ධ වීම යුක්ති සහගතයි. ඒ අන්දමට යුක්ති සහගත භීතියක් තිබුණා නම්, ගම් ප්‍රචල් කිරීමේ ආඥා පනත යටතේ, රටසභාවල් මගින් සිංහලන්ට ඉඩම් නොලැබෙන වාසයි සිතීම අසාධාරණයක් නොවෙයි. ලැබෙන්නේ නැතැයි කියන කීම අසාධාරණ කීමක් යයි කාටවත් කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එම නිසා උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල පදිංචි වී සිටින සිංහලන්ට ඉඩමක් ලැබෙන්නේ නැතැයි කියන කීම අසාධාරණයක්ද කියා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මොන වගන්තිය යටතේද ලැබෙන්න නැතැයි කියන්නේ?

රාජරත්න මිය.

(திரும்பி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

රේපබරල් පක්ෂය සිටින තුරු ලැබෙන්නේ නැහැ, නමුත් නමුත්තාන්සේ යටතේ තිබෙන තුරු ලැබෙන්න පුළුවන් බව නම් නිර්භයවම ප්‍රකාශ කරනවා. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල සිටින සිංහල ජනතාවට නමුත්තාන්සේගේ මාර්ගයෙන් නම් ලැබෙන්නේ පුළුවනි, එනිසා තමයි මහා ආණ්ඩුව සතු බලතල විමධ්‍යගත කිරීම, රට සභාවලට බලතල දීම අති භයානක වෙන්නේ. අපේ වාගේ කුඩා රටක මහා ආණ්ඩුව සතු බලතල විමධ්‍යගත කිරීම එතරම් නුවණට හුරු දෙයක්ද කියන්න බැහැ.

රුසියාව, චීනය ආදී රටවලට නම් ඒ අන්දමට බලතල විමධ්‍යගත කිරීම ඔරොත්තු දෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. එසේ වුණත් භය කෝටියක ජනගහනයක් ඇති එංගලන්තයේ පවා මහා ආණ්ඩුව සතු බලතල විමධ්‍යගත කර නැහැ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

පළාත් ආණ්ඩු සභාවලට වැඩි බලතල තිබෙනවා.

රාජරත්න මිය.

(திரும்பி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

ගරු අගමැතිතුමා මොහොතකටවත් සිතන්න එපා, නමුත්තාන්සේට මා තදින් කථා කරනවාය කියා. මා කියන්නේ, පළාත් ආණ්ඩු සභාවලට දෙන බලතලත් මේ අන්දමට දිස්ත්‍රික් සභාවලට දෙන්න යන බලතලත් අතර විශාල වෙනසක් තිබෙන බවයි. එතැනයි මෙහි ඇති භයානකකම රැඳී ඇත්තේ. පළාත් ආණ්ඩු සභාවලට වැඩි බලතල දීම ගැන මෙපමණ කාලයක් අප විරුද්ධ වුණේ නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා දේශපාලන වාසියක් බලාපොරොත්තුවෙන් කරන කථාවක් නොවෙයි මෙය. සමහර විට ඉදිරියට මා දේශපාලනයට එන්නත් පුළුවනි, නොඑන්නත් පුළුවනි. එම නිසා මෙය දේශපාලන වාසියක් බලාගෙන, අනාගතයක් බලාගෙන කරන කථාවක් නොවන බව ගරු අගමැතිතුමාටත්, අනිකුත් ගරු මැති ඇමතිවරුන්ටත් මතක් කරන්න කැමතියි.

ඊළඟට, මෙම කෙටුම්පත් පනතෙ සඳහන් කර තිබෙනවා, යම් යම් රැකියාවන් ඇති කිරීමට රටසභාවලට බලය තිබෙන බව. ඒ කියන්නේ රටසභාවල් ඇතුළේ රැකියාවන් ඇති කිරීමට බලය ඇති බව.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

රටසභාවලට වෙනමම සේවක පිරිසක්

කල් තැබීම :

රාජරත්න මිය.

(තිருමති ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

ඒ කියන්නේ රට සභාවලේ ඇතුළේ.

“Subject to the provisions of this Act and the regulations made thereunder a District Council shall have the following powers :

(a) to create, with the approval of the Minister of Finance, all such posts or offices as it may deem necessary ;”

ඇතුළේ !

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

With the approval of the Minister of Finance.

රාජරත්න මිය.

(තිருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

ඒකේ ඇතුළේ දෙන රස්සාවලේ ? රස්සාවලේ දීම පිළිබඳව රට සභාවලට යම් යම් බලතල දී තිබෙනවා. අගමැතිතුමා එකින් එක විස්තර සහිතව කියන්න පුළුවනි. එහෙත් මෙහි මොනවා හෝ දෙනවා යයි කියා තිබෙනවා නොවු ?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Posts, not persons.

රාජරත්න මිය.

(තිருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

Yes, posts.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

රක්ෂාවලේ දෙන්න නොවෙයි.

රාජරත්න මිය.

(තිருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

දුනටමත් වී. සී. ඇතුළේ දී තිබෙන්නේ.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඒ බලය නැහැ, මේකේ.

රාජරත්න මිය.

(තිருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

කෙසේ වෙතත්, මේ බලතල අනුව උතුරු හා නැගෙනහිර පිහිටුවන්නට බලාපොරොත්තු වන රට සභාවලේ මගින් නම් එකම සිංහලයකුටවත් රක්ෂාවලේ ලබෙන්නේ නැහැ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

ඇයි ?

රාජරත්න මිය.

(திருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

ෆිෆඩරල් පක්ෂය ඔය දරදඩු ක්‍රියා පටිපාටිය අනුගමනය කරන තාක් කල් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒකයි, මා කියන්නේ. මේ බලතල රට සභාවලට ලැබීමෙන් සිදු වන්නේ එයයි. මගේ අදහස වැරදි නම් අගමැතිතුමා පසුව එය නිවැරදි කරන්න. මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ කොටසක් වන, උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල පිහිටුවන්නට බලාපොරොත්තු වන රට සභා සම්පූර්ණයෙන්ම ද්‍රවිඩ ආයතන බවට පත් වෙනවාට කිසිම අඛණ්ඩයක් නැහැ.

අධ්‍යාපන සිරස්තලය ගෙන බලමු. පාසල් ගොඩනැගිලි නඩත්තුව, තේවාසිකාගාර ඉදි කිරීම, ක්‍රීඩා පිට්ටනි ඇති කිරීම යනාදී දේවල් ගැන ක්‍රියා කිරීමේ බලය රට සභාවලට පැවරී තිබෙනවා. එහි විපාකය මොකක්දැයි අප බලන්න ඕනෑ. උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල පාසල්වලට සිංහල ගුරුවරුන් යැවීම ගැන පෙඩරල් පක්ෂය විරුද්ධ වුණු බව අප කවුරුත් හොඳින් දන්නවා. ඔවුන් එදා විරුද්ධ වුණා ; අදත් විරුද්ධයි ; ඉදිරියටත් විරුද්ධ වෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඒ වගේම සිංහල ගුරුවරුන් යැවීමෙන්.

කල් තැබීම:

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

රාජරත්න මිය.
(*திரும்பதி ராஜரத்ன*)
(Mrs. Rajaratna)

ඒ ගැන මා ගැරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. එහෙත් පෙබරල් පක්ෂය ඊට විරුද්ධ වුණා. දැන් ඔවුන් කරන්න කියන්න දෙයක් නැතිව කට වහගෙන ඉන්නවා. කයිටිස්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වි. නවරත්නම් මයා.) දැන් විකකට කලින් කළ කථාව අපි සේරම දෙතා අහගෙන හිටියා. උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශවලට සිංහල ගුරුවරුන් යැවීම ගැනත්, ද්‍රවිඩ ජනතාව සිංහල ඉගෙන ගැනීම ගැනත් පෙබරල් පක්ෂය විරුද්ධ වුණු බව අප දන්නවා. ඒකයි, ප්‍රධානතම කාරණය. වර්තමාන ජාතික රජය පිහිටුවීමෙන් පසුව පෙබරල් පක්ෂය ජාතික සමගිය ගැන බොහොම කථා කළා. ජාතික සමගිය ගැන කථා කරන පෙබරල් පක්ෂය මෙසේ විරුද්ධ වීම ප්‍රේශ්නිකමක් නොවේ දැයි මා අහනවා.

උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල සිංහල කණිෂ්ඨ පාඨශාලා ගණනාවක් තිබෙනවා. සිංහලට විරුද්ධ පෙබරල් පක්ෂයක් මේ රටේ තිබෙන තාක්, ඒ පළාත්වලට සිංහල ගුරුවරුන් යැවීම ගැන ඔවුන් විරුද්ධව සිටින තාක්, රට සභාවලට මෙවැනි බලතල දීමෙන් උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල තිබෙන ඒ සිංහල පාසල්වල දියුණුවක් ඇති වන්නට ඉඩක් තිබෙනවාදැයි මොහොතකට කල්පනා කර බලන්න.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(*கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க*)
(The Hon. Dudley Senanayake)

ඔක යටතේ ගුරුවරුන් යැවීම නවත්වන්න බැහැ.

රාජරත්න මිය.
(*திரும்பதி ராஜரத்ன*)
(Mrs. Rajaratna)

ගුරුවරුන් යැවීම නැවැත්වුයේ නැහැ. අගමැතිතුමාට මා කී දේ තේරුණේ නැහැ. උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වලට සිංහල ගුරුවරුන් යැවීම ගැනත්, ද්‍රවිඩ ජනතාව සිංහල ඉගෙනීම ගැනත් පෙබරල් පක්ෂය විරුද්ධව සිටින තාක්, රට සභාවලට මේ වැනි බලතල දීමෙන් උතුරු හා නැගෙන

හිර පළාත්වල තිබෙන සිංහල කණිෂ්ඨ පාඨශාලා දියුණු කිරීමට ඒ අය කටයුතු කරතැයි මොහොතකටවත් හිතන්න පුළුවන්ද?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(*கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க*)
(The Hon. Dudley Senanayake)

පාලනය වන්නේ මධ්‍යම ආණ්ඩුව යටතේ.

රාජරත්න මිය.
(*திரும்பதி ராஜரத்ன*)
(Mrs. Rajaratna)

මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ පාලනය යටතේ මේ යෝජිත රට සභාවලට, සැහෙන බලතල රාශියක් දෙන්නට තමුන් තාන්සේ අද හස් කරනවා. එයයි මෙහි තිබෙන හයා නකකම. මා මෙපමණ බැහැපත්ව මට පුළුවන් ප්‍රමාණයෙන් මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ ඒ නිසයි. මේ ධවල පත්‍රිකාව අනුව උතුරු ප්‍රදේශයේ විශේෂ යෙන්ම යාපන දිස්ත්‍රික්කයේ යෝජිත රට සභා පිහිටුවුවායින් පසු ඒවාට පත් වන්නේ සියයට සියයක්ම දෙමළ නියෝජිත වරුනුයි. එහෙම නම්, යාපන දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන සිංහල කණිෂ්ඨ පාසල්වලට එහි රට සභාවෙන් සහනයක් සැලසේයයි අපට මොහොතකටවත් සිතන්නට පුළුවන්ද? ගරු අගමැතිතුමාගෙන් පෙබරල් පක්ෂයට යම් යම් සහනයන් ලැබුණත් පෙබරල් පක්ෂයෙන් කවදාවත් එකම සිංහලයකුටවත් කිසිම සහනයක් නොලැබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී අවධාරණයෙන්ම මෙම ගරු සභාවට කියා සිටිනවා.

මෙම ධවල පත්‍රිකාවේ සඳහන් වන “කර්මාන්ත හා ධීවර කටයුතු” පිළිබඳ සිරස්තලය යටතේ, ධීවරයන්ට ණය දීම, ධීවර මධ්‍යස්ථාන ඇති කිරීම, ධීවරයන්ට නිවාස සහන ඇති කිරීම, අයිස් නිෂ්පාදනය හා ලුණු ගබඩා ඇති කිරීම යන කරුණු දැක්වෙනවා. එම කටයුතු පිළිබඳ බලතල යෝජිත රට සභාවලට දිය යුතුයයි සඳහන් වෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් කිව යුතු වැදගත් කරුණක් තිබෙනවා. නිරිත දිග මෝසම් සුළං කාලයේදී දකුණේ ධීවරයන් වැඩි දෙනකු උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලට ගොස් ධීවර කර්මාන්තයෙහි යෙදෙ

කල් තැබීම :

නවා. මෙය පරම්පරා ගණනාවක් තිස්සේ පැවතගෙන එන සිරිතක්. යෝජනා රට සභා පිහිටුවුවායින් පසු ඒ බිවර කාර්මික යන්ට සිදු වන්නේ කුමක්ද යන වග අප මේ අවසාවේදී කල්පනා කළ යුතුයි. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලට යන ඒ බිවරයන්ට දැන් මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ පාලනය යටතේ සහන ලැබුණත් සාධාරණය ඉෂ්ට වුණත්, රට සභා ඇති වුණායින් පසු ඒවා යටතේ එම බිවරයන්ට මහත් විපතක් සිදු වන බව මා ඉතා කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ පාලනය එතැනත් තිබෙනවා.

රාජරත්න මිය.

(திருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

යෝජනා රට සභාවකට ගම් සභාවකට තරම් වත් බලතල නැතැයි ගරු අගමැතිතුමා කළ ප්‍රකාශය අපට කොහෙත්ම පිළිගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මට පෙනී යන හැටියට නම්, රට සභාවකට, ගම් සභාවකට පමණක් නොව විශාලතම මහා නගර සභාවකටත් වඩා බලතල හිමි වෙනවා. එය අප අවිවාදයෙන් පිළිගත යුතුයි.

රට සභා පිහිටුවීමෙන් මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ පාලන කටයුතු විමධ්‍යගත වන බව මෙම බවල පත්‍රිකාවෙහි සඳහන් වෙනවා. ඒ අනුව, මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ බලතල විමධ්‍යගත කොට ඒ ආයතනයටත්—රට සභාවටත්—කොටසක් පැවරුණු විට එය පළාත් ආණ්ඩු සභාවක් වශයෙන් පත් වන්නේ නැහැ. පළාත් පාලන සභාවක් වශයෙන් පත් වන්නේ නැහැ. එය මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ කොටසක් හැටියට පත් වන්නේ. එහි කිසිම සැකයක් නැහැ. එතකොට මේ රට සභා ක්‍රියා කරන්න යන්නේ මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ බලතල කොටසක් ලබා ගැනීමෙනුයි. මෙහි භයානකකම තිබෙන්නේ එතැනයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අද මේ රට සභාවලට යෝජනා දුර තිබෙන බලතල බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් නිව්සම

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

යටතේ යෝජනා කරන ලද බලතලවලට වඩා අඩු බව මා පිළිගන්නවා. බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් නිව්සම යටතේ ඇති කිරීමට අදහස් කළ රට සභා මගින් නම් එක් වරටම පෙඩරල් ක්‍රමයක් ඇති වන්නට ඉඩ තිබුණා. නමුත් රට සභාවලට අද මේ යෝජනා බලතල දීමෙන් නැත්නම් මේ රට සභා පනත අද සම්මත කර ගැනීමෙන් පසු හෙට සිටම මේ රටේ පෙඩරල් ක්‍රමයක් ඇති වේවිය කියා මා කියන්නේ නැහැ. නමුත් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඉදිරි අවුරුදු 10 ඇතුළතදී—ඉදිරි අනාගතයේදී—මේ යෝජනා රට සභා නිසා මේ රටේ පෙඩරල් ක්‍රමයක් ඇති වෙන බව මා අවධාරණයෙන්ම මතක් කර සිටිනවා. එහෙම නම් මේ බවල පත්‍රයේ සඳහන් කර තිබෙන යෝජනා පෙඩරල් ක්‍රමයක ආරම්භයක්. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා ගරු අගමැතිතුමාට මතක් කර දෙන්න කැමතියි, මේ රටේ තිබෙන පක්ෂවලින් පෙඩරල් පක්ෂය හැරෙන්න අනෙක් කිසිම පක්ෂයක් විසින් රට සභා ඇති කරනවාය කියා මහජනතාවට ප්‍රකාශ කර නැහැ. “අපි ආණ්ඩුවක් පිහිටවූ පසු රට සභා ඇති කරනවා” ය කියා, මැතිවරණ කාලයේදී නම් කිසිම පක්ෂයක් කිව්වේ නැහැ.

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

What about Throne Speeches ?

රාජරත්න මිය.

(திருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

මා එතනට එන්නම්.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

මේ පැත්තටද ?

රාජරත්න මිය.

(திருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

ඔය පැත්තට නොවෙයි, මගේ කථාවේ ඒ කොටසට එන්නම්. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, බණ්ඩාරනායක මැතිනිය

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

[රාජරත්න මිය.]

කියන හැටියට බණ්ඩාරනායක-වෙල්ව නායගම් ගිවිසුම බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් ඉරා දුම්මා. නමුත් ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, 1960 මැතිවරණ දෙකේදීම රටසභා ඇති කරනවාය කියා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විසින් ප්‍රකාශ කළේ නැතත්, 1963-64 රාජාසන කථාවලින් නම් රටසභා ක්‍රමයක් ගැන සඳහන් වුණා. මහත්ත්වල කාරක සභාව මගින් ඒ ගැන සඳහන් කරන්න යෙදුනා. නමුත් 1965 මැතිවරණ කාලයේදීත් එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින් රට සභා ඇති කරන්න යන බවක් මහජනතාවට ප්‍රකාශ කළේ නැහැ. එවැනි පොරොන්දුවක් මහජනතාවට දුන්නේ නැහැ. නමුත් අවාසනාවකට වගේ රට සභා පිළිබඳ ධවල පත්‍රිකාවක් අද ඉදිරිපත් කිරීමට සිදු වී තිබෙනවා. මේ ධවල පත්‍රිකාව ඉදිරිපත් කළත් මේ පිළිබඳ පනතක් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර සම්මත කර ගනියිද නැද්ද කියා මා නම් දන්නේ නැහැ. දැනට ධවල පත්‍රිකාවක් පමණයි ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නෙ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා මේ කරුණු මතක් කළේ රට සභා පිහිටුවීම වැනි වැදගත් ප්‍රශ්නයක් පිළිබඳව මහජනතාවගෙන් අවසරයක් නොමැතිව ක්‍රියා නොකළයුතු බව පෙන්වා දීමටයි. ආණ්ඩු කළ දේශපාලන පක්ෂවලත් ආණ්ඩු කරන දේශපාලන පක්ෂවලත් ප්‍රතිපත්ති මාලාවල හෝ මැතිවරණ ප්‍රකාශනවල මේ රට සභා පිළිබඳව කිසිම සඳහනක් නැති බව මා දැන් ප්‍රකාශ කළා. මම මේ එක් දේශපාලන පක්ෂයක් පමණක් දෝෂ දර්ශනයට ලක් කරනවා නොවෙයි. යෝජිත රට සභා පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්නා කියා අපි මොහොතකට සිතමු. බණ්ඩාරනායක-වෙල්වනායගම් ගිවිසුම යටතේ දෙනවාය කී බලතල දැන් නොදෙනවාය කීවත් මිලියන මැතිවරණයෙන් පසු පත්වන කුමන ආණ්ඩුවක් හෝ දැනට දෙනවාය කියන මේ බලතල පිළිබඳව සංශෝධනයක් කර පෙබරල් පක්ෂය ඉල්ලන බලතල දේවිද නැද්ද යන්න කාටවත් කියන්නට බැහැ. එහෙම නැත්නම් ඉදිරි අවුරුදු බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. එමනිසා රට

දහය ඇතුළතදී දැනට මේ දෙනවාය කියන බලතල පිළිබඳව සංශෝධනයක් කෙරෙයිද නැද්ද කියා කාටද කියන්නට පුළුවන්? එය කාටවත් කියන්නට බැහැ. ගරු අග මැතිතුමාට කියන්නටත් බැහැ; මට කියන්නටත් බැහැ. ඒවාගේම මිලියන මැති වරණයෙන් පසු වර්තමාන අගමැතිතුමාම නැවතත් අගමැති වෙයිද, නැත්නම් වෙන කවුරුවත් අගමැති වෙයිද යන්නත් කාටවත් කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා යම් විධියකින් රට සභා පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගත්තොත් ඉදිරි අවුරුදු දහය ඇතුළතදී දැනට මේ දී තිබෙන බලතල පිළිබඳව සංශෝධනයක් කෙරෙයිද නැද්ද යන්න කාටවත් කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. භයානකකම එතැනයි.

මා ඒ කාරණය තවදුරටත් පැහැදිලි කරන්නම්. මිලියන මැතිවරණයේදී ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂයකට ආසන 60 කට වඩා නොලැබුණොත් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නට නැවතත් පෙබරල් පක්ෂයේ උදව් ඉල්ලන්නට සිදුවෙනවා නේද?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක
(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)
(The Hon. Dudley Senanayake)
ඒක කියන්නට බැහැ.

රාජරත්න මිය.
(திருமதி ராஜரத்ன)
(Mrs. Rajaratna)
ඒක නොවැ සිද්ධ වුණේ. මා මේ ගරු අගමැතිතුමාට දොස් කියනවා නොවෙයි. ඒක නොවැ සිද්ධ වුනේ. අන්න එතැනයි මේකෙ භයානකකම. මිලියන මැතිවරණයේ දී ප්‍රධාන පක්ෂයකට ආසන 60 කට වඩා නොලැබුණොත් නැවතත් ටේපබරල් පක්ෂයේ සහාය පතන්නට සිද්ධ වෙනවා. එතැනයි තිබෙන භයානකකම. එමනිසා යම් විධියකින් දැන් රට සභා ඇති කළොත් ටේපබරල් පක්ෂයේ ඊළඟ ඉල්ලීම මොකක්ද? කච්චේරි ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර දමා එම බලතල රට සභාවලට පැවරීමෙන් මහා ආණ්ඩුවේ පාලනය ඉවත් කරන්නටය කියා ඉල්ලීමක් කරනවා. එහෙම ඉල්ලීමක් කරන

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

සභා ඇති කළොත් ඉදිරි අවුරුදු දහය ඇතුළත කවිචේරි ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි වී රට සභාවලට ඒ බලතල සියල්ලක්ම ලැබෙන එක සිකුරුයි. එම නිසා තමයි දැනට පිළියෙළ කර තිබෙන මේ රට සභා පනත් කෙටුම්පතට වැඩිය බලතල නැතිවුණත් කමක් නැත කියා ටේපබරල් පක්ෂයේ නායකයන් කියන්නේ. මැතිවරණයකින් පසු ඒ බලා පොරොත්තු වන බලතල ලබා ගත හැකි බව, සංශෝධනයක් කළ හැකි බව, ඒ අය දන්නවා. දැනට වැඩි බලතලයක් නො ලැබුණත් කමක් නැත කියා ටේපබරල් පක්ෂය කියන්නේ එම නිසයි. එතැනයි තිබෙන හයානකකම. රට සභා ඇති කළොත් අනාගතයේදී ඒ අයගේ අභි මතාර්ථයන් සියල්ලක්ම ඉෂ්ට කරගත හැකි බව ටේපබරල් පක්ෂය හොඳාකාරව දන්නවා. එමනිසා මේ රටේ ටේපබරල් පක්ෂය දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂයක් හැටියට එම පක්ෂය හඳුන්වා සිටින තුරු සිංහල ජනතාව ඉතා කල්පනාකාරීව සිටිය යුතු බව මා කණගාටුවෙන් වුවත් මේ අවස්ථා වේදී මතක් කළ යුතුයි. එහෙම නොසිටි යොත් සිංහල අපට සිදුවන්නේ හයානක ඉරණමකට මුහුණපාන්නටයි.

තවත් ඉතාම වැදගත් දෙයක් තිබේ නවා. යෝජිත රට සභා භාෂා නීති අනුව වැඩ කළයුතු බව ධවල පත්‍රිකාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. භාෂා නීති මොනවාදැයි අපි මොහොතකට කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. 1956 අංක 33 දරන සිංහල භාෂා පනත හා 1958 දෙමළ භාෂා (විශේෂ විධිවිධාන) පනත සහ 1966 එම පනත යටතේ සකස් කළ රෙගුලාසිත් ඊට අයත් වෙනවා. මම දන්න හැටියට අද රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳ තත්ත්වය මෙයයි : 1956 අංක 33 දරණ පනත අනුව සිංහලය මේ රටේ එකම රාජ්‍ය භාෂාව වුවත් එම පනත යටතේ අවශ්‍ය රෙගුලාසි තවමත් ඉදිරිපත් කර නැති නිසා අද සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත් වෙලා නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රැක ගැනීම පිණිස අපි 1964 දී එවකට ආණ්ඩු බලයේ සිටි සභාග රජය පරාජය කළා. අපි මේ ජාතික රජය ඇති කිරීමට උදව් කළ පිරිසක්. අපට එදා පටන් මේ දක්වා විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ගෙනෙන

නොයෙක් විධියේ චෝදනා නැගුණා, “ජාතිය පාවා දුන්න ; සිංහල භාෂා පනත කාල දෑම්ම” ආදී වශයෙන්. මේ ලඟදී විරුද්ධ පාර්ශ්වය වැලිමඩට ගිහින් රැස් වීමක් තබා වැලිමඩ හිටපු මන්ත්‍රීතුමාටත්, ඒ වගේම මටත් නොයෙක් මාදිලියේ චෝදනා ඉදිරිපත් කර තිබුණා. එහෙත් එදා අපි මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රැක ගැනීම පිණිස ඒ ගත්ත පියවරවල් ගැන අපි මොහොතකටවත් කණගාටු වෙන්නේ නැහැ. මේ භාෂා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අපට නොයෙක් විධියේ චෝදනා කරනවා. අපට මෙසේ චෝදනා කරන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ රටේ අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ ආණ්ඩු බලයේ සිටි නමුත් ඒ කාලයේදී සිංහල පනතට රෙගුලාසි නොගෙනාවේ ඇයි කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ මේ රටේ ආණ්ඩු බලයේ උච්ඡ්‍රියෙන් වැජඹුණු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට සිංහල පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය රෙගුලාසි ගෙනෙත්ට ඉඩ තිබුණා. එහෙම වුණා නම් අද මේ බරපතල ප්‍රශ්න එකකටවත් මුහුණ පාත්ට සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. ආණ්ඩු බලය තිබෙද්දී මේ පියවර නො ගෙන අද සිංහල පනත විනාශ වෙනවා කියා කරන කෑ ගැසීම විහිළුවට කාරණයක් බව මා ප්‍රකාශ කරනවා.

දිවංගත ගරු බණ්ඩාරනායක අගමැති තුමා විසින් 1956 දී සිංහල භාෂා පනත ගෙනැවිත් සම්මත කර ගත් නමුත් ඊට අවශ්‍ය රෙගුලාසි ගෙනාවේ නැහැ. 1966 දී ජාතික රජය දෙමළ පනතට රෙගුලාසි ගෙනාව. එහෙත් මේ දක්වා සිංහල පනතට රෙගුලාසි ගෙනාවේ නැහැ. එම නිසා සිංහල භාෂාවේ රාජ්‍ය භාෂාව පිළිබඳ තත්ත්වය මෙයයි : දෙමළ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂා තත්ත්වයට පත් වී ඇතත්, සිංහල භාෂා පනත සර්ව සම්පූර්ණ ලෙස නීත්‍යානුකූල තත්ත්වයට පත් වී නැහැ. එම නිසා තමයි, සිංහල භාෂා පනත නීති ගත කර අවුරුදු 12 ක් ගත වී තිබියදීත් තවම රජයේ කටයුතුවලින් වැඩි හරියක් සිංහල භාෂාවෙන් නොකෙරෙන්නේ. සිංහල පනතට අවශ්‍ය රෙගුලාසි ගෙනෙත්ට කියා දැනට අවුරුද්දකට

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

[කුසුමා රාජරත්න මිය.]

පමණ උඩදී ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් යෝජනා වක් ගෙනා බව මට මතකයි. එහෙත් අද දක්වා—

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කෝඩිස්වරන් නඩුව ඉවර වෙන්න ඕනෑ.

රාජරත්න මිය.

(திருமதி ராஜரத்ன)

(Mrs. Rajaratna)

ඒක තමයි, දැන් සමාවට කාරණය. සම්ප්‍රදායට විරුද්ධ නිසා මම ඒ නඩුව ගැන කථා කරන්න යන්නේ නැහැ. එහෙත් සිංහල පනතට රෙගුලාසි ඉදිරිපත් නොකිරීම නිසා සිංහල පනත සම්පූර්ණයෙන්ම අඩපණ වෙලයි තිබෙන්නේ. අද සෑම ආයතනයකම වගේ වැඩ කටයුතු සිදුවෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. ඒකයි, අවාසනාවන්ත තත්ත්වය.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රට සභාවලට බල තල දීමේ ප්‍රශ්නයට වඩා සිංහල පනතට රෙගුලාසි ගෙන ඒම ඉතා අවශ්‍ය බව ගරු අගමැතිතුමාට ඉතා බැහැ පත්ව මතක් කරන්නට කැමතියි. සිංහල පනතට අවශ්‍ය වන්නාවූ රෙගුලාසි ගෙනෙන්නේ නැතුව මෙම බලතල දීමෙන් උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල ඇති කරන රට සභාවල වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් කෙරේදැයි අපට මොහොතකටත් සිතන්නට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා එක ප්‍රශ්නයක් අහන්නට කැමතියි. දැනට නම් එතුමා මෙහි නැහැ. එහෙත් මා එතුමාගෙන් මෙම ප්‍රශ්නය අහනවා : යාපනේ, මඩකලපුව, වවුනියාව සහ ත්‍රිකුණාමලය යන කවිචේරිවල වැඩ කටයුතු අද සිංහලෙන් කෙරෙනවාද කියන ප්‍රශ්නයයි මා එතුමාගෙන් අහන්නේ. දේශපාලන වාසියක් ගැන නොතකා අවංකව කතා කරනවා නම් මෙම කවිචේරිවල කටයුතු සිංහලෙන් කෙරෙන්නේ නැති බව කියන්නට ඕනෑ. එසේ හෙයින් මෙම යෝජිත රට සභාවලින් සිංහල භාෂා

වට මරු පහරක් වදින්නට පුළුවන් බව මෙම අවස්ථාවේදී මා ඉතා කණගාටුවෙන් මතක් කර සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා දීර්ඝ ලෙස කතා කරන්නට යන්නේ නැහැ. මගේ කතාව අවසන් කරන්නට මත්තෙන් තවත් එක්තරා කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. මොනයම් විධියේ රට සභා ක්‍රමයකට හෝ වේවා ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ කවදත් විරුද්ධයි. එසේ හෙයින් අප අද මෙම විරුද්ධතාවය දක්වන්නේ දේශපාලන වාසියක් තකාගෙන නොවෙයි. මොනයම් විධියක රට සභා ක්‍රමයකට හෝ වේවා අප කවදත් විරුද්ධ බව මා මෙම අවස්ථාවේ දී ප්‍රකාශ කර සිටින්නට කැමතියි. මෙම යෝජිත රට සභා පිහිටෙව්වොත් මේ රටේ ඇති සමගිය සාමය සහ ආර්ථික සංවර්ධනය යනාදී හැම දෙයක්ම කඩාකප්පල් වී යනවාට කිසිදු සැකයක් නැහැ. එසේ හෙයින් තවදුරටත් හොදින් මේ ගැන කල්පනා කර බලා, මා කලින් ප්‍රකාශ කළාක් මෙන් ඉක්මණින් මේ රට සභා පනත මෙම පාර්ලිමේන්තුව ඉදිරියට ගෙන එන්නේ නැතුව, ඒ පිළිබඳව මේ රටේ මහජනතාවගෙන්ද කරුණු විමසා බලා. එසේ විමසනු ලබන කරුණු පිළිබඳ විස්තර පාර්ලිමේන්තුව ඉදිරිපිට තබා මේ රට සභා පිහිටුවීමේ වැඩ පිළිවෙළ සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කරන්නටය කියා මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉතා ආදරයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ රට සභා පිහිටෙව්වොත් විශේෂයෙන් මේ රටේ උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල වෙසෙන සිංහලයන්ට කිසි කලෙක සාමයෙන් හා සමගියෙන් දියුණුව කරා යමින් ජීවත් වන්නට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැති බව කතාගාටුවෙන් නමුත් මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ තේතුකොටගෙන මෙනෙක් පැවති රටේ අධිකරණවය නැති වී යනවාට කිසිදු සැකයක් ඇත්තේ නැහැ. එසේ හෙයින් අපේ සිංහලයාට පරාධින, වහල්, ගැනි ජීවිතයක් ගත කරන්නට සිදු වෙන බව මෙම අවස්ථාවේදී කතාගාටුවෙන් නමුත් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. එසේ හෙයින් මේ රටේ වැඩි ජනකායක් විරුද්ධතාවය දක්වන රට සභා ක්‍රමය ඇති නොකර මහජන

දිසා ත්‍රිකා සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

In this context I wonder whether any of our statesmen can solve communal problems which have been amidst us for thousands of years or, even if they wished to, whether the climate and the context will admit of or lend themselves to such reconciliation.

என்னுடைய தொகுதி வாக்காளர்கள் என்
யுடைய அபிப்பிராயத்தை அறியவேண்டு
மன்ற நோக்கத்திற்காக அவர்கள் வாசிக்கக்
டிய மொழியிலே நான் எனது அபிப்பிரா
த்தைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். முத
ல் என்னுடைய கேள்வி என்னவென்றால்
ன்றைய சூழ்நிலையில் மாவட்ட சபைகள்
சோதா அவசியந்தானா என்பதே. கௌரவ
பிரதமர் அவர்கள் இந்த மாவட்ட சபைகள்
ற்றிய வெள்ளை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்
ப் பேசும்பொழுது நீண்ட நேரம் பல விட
ங்களை ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறினார்.
ன்னைப்பொறுத்த அளவில் பிரதமர் மேல்
னக்கு நல்ல மதிப்பும் நம்பிக்கையும் உண்டு.
னால், இன்று நாட்டில் எழுந்துள்ள கொந்
ரிப்பான சூழ்நிலையில் மாவட்ட சபைகள்
ற்றிய இந்த வெள்ளை அறிக்கையை அவசரப்
ப்டு ஏன் இங்கு கொண்டுவருவான் என்று
ட்க விரும்புகிறேன்? இந்த வெள்ளை
றிக்கையில் என்னதான் தங்கி இருக்கின்ற
ன்பதை மக்கள் விளங்கிக்கொள்ள முடியா
இருக்கிறார்கள். ஏனெனில், கௌரவ பிர
ர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள்,
த்த மாவட்ட சபைகளுக்கு விசேட அதிகா
கள் ஒன்றுமே இல்லை என்பதாக. சாதா
ன கிராம சபைகளுக்கு இருக்கும் அதிகா
தள்கூட இந்த மாவட்ட சபைகளுக்கு
லை என்று பிரதமர் கூறுகிறார். இப்படி
ரே கூறிக்கொண்டு இந்த மாவட்ட சபை
அமைக்க அவர் ஏன் முயன்று வருகின்
என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்
பொழுது அழுவதா சிரிப்பதா என்று தெரிய
லை.

(இனாப் எம். ஈ. எச். முகம்மது அலி—
முதூர் முதல் அங்கத்தவர்)

தலைவர் அவர்களே, ஓர் இலங்கையன் என்ற முறையிலே, ஒரு முஸ்லிம் என்ற முறையிலே, ஐக்கிய இலங்கையிலே நம்பிக்கை கொண்டவன் என்ற முறையிலே, மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு சுதந்திரப் பிரஜை என்ற முறையிலே வெள்ளை அறிக்கை சம்பந்தமாகச் சில அபிப்பிராயங்களைக் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன். [இடையீடு]

Mr. Deputy Chairman, I have not risen here today to wash dirty linen. It is as a Ceylonese, as a Muslim and an Independent Member that I have risen here to express my views independently.

In any democracy, a full measure of self-government is the ideal devoutly to be wished for, but circumstances at present militate against the attainment of this ideal in this land of ours.

We are not a homogeneous people. We tend to think in terms of communities, religions and race before we think of ourselves as Ceylonese. Inevitably our attitudes are influenced by considerations of community, race and caste, and action begets reaction.

இந்த நாட்டிலே அன்பு கொண்ட மக்கள்
அனைவரும் ஐக்கிய இலங்கையையே விரும்பு
கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்
கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்லெண்ணத்தின்
அடிப்படையிலேயே நாம் எமது பிரச்சினை
களைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பல கார
ணங்களைக் கொண்டு எதிர்க் கட்சியினர் தங்
களுடைய பலத்த எதிர்ப்பை இந்த வெள்ளை
அழிதகைக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

கல் வலி:

[லேவலே ஈடு மை.]

அவர்கள் அரசியல் அடிப்படையில்தான் தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த வெள்ளை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப் பட்ட தினம் இந்தச் சபையிலே பல அதிசயமான செயல்கள் நடந்தன. மதிப்புக்குரிய இச்சபையிலே சிலர் வெள்ளை அறிக்கைப் பிரதிகளை தீயிலிட்டு எரிக்க எத்தனித்தார்கள். இதைக் கண்டு பலர் ஆச்சரியப்பட்டு இருக்கலாம். பலர் பலவிதமாகக் கருதி இருக்கலாம். நான் இந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டு ஆச்சரியப்படவில்லை. ஏனெனில், ஒரு காலத்தில் சிங்களம் மட்டும் சட்டப் பிரதிகளை எனது முன்னோர்கள் கட்சியான தமிழ் அரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எரித்தார்கள். அதே போன்று எதிர்க்கட்சியினரும் வெள்ளை அறிக்கைப் பிரதிகளை எரிக்க எத்தனித்தார்கள். அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் செய்ததை இவர்களும் செய்து காட்டினார்கள். இதில் சிரிப்புக்கு உரிய விஷயம் என்னவென்றால் கௌரவ தம்புளைப் பிரதிநிதி (ரீ. பி. தென்னகோன்) அவர்கள் தான் வெள்ளை அறிக்கைப் பிரதிநிதிகளைச் சபையிலே தீயிலிட எத்தனித்தவர். எதிர்க்கட்சிப் பாராளுமன்றக் குழுக் கூட்டத்தில் மாவட்ட சபை வெள்ளை அறிக்கை விவாதத்தில் எதிர்க் கட்சிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள் பங்குபற்ற வேண்டும் என்று துடிதுடித்தவர் அவர். அப்பொழுது அவருடைய தலைவி வெள்ளை அறிக்கை விவாதத்தில் பங்கு பற்றக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டார். எனவேதான் கௌரவ தம்புளைப் பிரதிநிதி இந்த மாவட்ட சபை வெள்ளை அறிக்கைப் பிரதிகளைச் சபையிலே எரித்து தம்மை மக்களுக்கு ஓரளவு காட்டிக் கொண்டார். இன்று பொறுப்புள்ளவர்கள், நேர்மையானவர்கள் என்று தம்மைக் கூறிக்கொள்பவர்கள் எல்லோரும் இடத்திற்கு ஏற்றவாறு பொய்ப்பிரசாரம் செய்து மக்களைத் தப்பான வழியில் இட்டுச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாவட்ட சபை வெள்ளை அறிக்கையைச் சபையில் சமர்ப்பிக்கும்பொழுது அவசரகால நிலை இல்லாது இருந்திருந்தால் நமது நாடு என்ன நிலையில் இருந்திருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். 1956 ஆம் ஆண்டில் என்ன நடந்தது? 1958 ஆம் ஆண்டில் என்ன நடந்தது? சிலர் இனத்துவேஷத்தைக் கிளறி

ஈழத்தின் ஐங்கு பிழிபிழை யோசனை

விட்டு பாமர மக்களைப் பிழையான வழியில் இட்டுச்சென்று இரத்தக் களரியை இந்த நாட்டிலே ஏற்படுத்தினார்கள். அவர்கள் யார் என்பதை நாடு அறியும். அவர்களைப்பற்றி நான் வெளிப்படையாக இங்கு சொல்ல விரும்பவில்லை.

மாவட்ட சபைகள் தாபிக்கப்பட்டால், இன்று மத்திய அரசாங்கத்தின் கையிலுள்ள நிர்வாகங்களைப் பரவலாக்க முடியுமென்று விளக்கப்படுகின்றது. இந்த விஷயத்தில் நாங்கள் வெற்றியடைய முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நமது நாட்டிலே ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் பல இருக்கின்றன. கிராம சபைகள், பட்டண சபைகள், நகர சபைகள், மாநகரசபைகள் இருக்கின்றன. அத்துடன் மாவட்ட இணைப்புக் குழுக்கள்—district co-ordinating committees—இருக்கின்றன. இப்படியான குழுக்கள் இருக்கும் பொழுது, இப்படியான ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் இருக்கும் பொழுது, ஏன் இந்த மாவட்ட சபைகளைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்?

This will only be an additional luxury, an addition to the local bodies and the district co-ordinating committees. It would be a waste of funds and energy.

இதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நாங்கள் இன்று ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களைக் கொடுத்தால் மிகவும் பரந்த அடிப்படையில், நிதானமான முறையில் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை அவர்களால் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

மாவட்ட சபைகளைப்பற்றிச் சற்று ஆராய்ந்து பார்ப்போம். உதாரணத்துக்கு கொழும்பு மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். கொழும்பில் சுமார் ஐம்பத்துமூன்று ஸ்தலஸ்தாபன சபைகள்வரை இருக்கின்றன. இதனால், கொழும்பு மாவட்டத்திலேயே சுமார் 53 மாவட்ட சபைப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டியிருக்கும். இதற்கு ஒரு குட்டிப் பாராளுமன்றத்தையே அமைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். இப்பொழுது எங்களுக்கு ஒரு பாராளுமன்றம் இருக்கிறது. கொழும்பில் ஒரு மாநகரசபை இருக்கிறது. தெளிவடை-கல்கிசைப் பகுதிக்கும் ஒரு மாநகரசபை இருக்கிறது. இவற்றுக்கெல்லாம் மேலதிகமாக எங்களு

කළු තැබීම :

டைய பொருளாதார நிலை சீர் கெட்டிருக்கும்
இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, இப்படியான
மாவட்ட சபைகளை அமைத்து நிர்வகிக்க
வேண்டியது அவசியமா என்று நாம் நினைத்
துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்று, விசேஷமாக முஸ்லிம் மக்களுடைய நிலை என்ன? இலங்கையிலேயுள்ள முஸ்லிம் கள் எல்லாருக்குமாகப் பேச எனக்கு உரிமை இல்லை; என்னுடைய மாவட்டத்திலேயுள்ள சிங்கள சகோதரர்களைப் பற்றியும் தமிழ்ச் சகோதரர்களைப் பற்றியும் பேச எனக்கு உரிமை இருப்பதுபோல என்னுடைய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் மக்களைப் பற்றிப் பேச எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. இன்று முஸ்லிம் பெருமக்கள் மாவட்ட சபை மசோதாவை ஏன் எதிர்க்கிறார்கள், வெறுக்கிறார்கள் என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்று நம் நாட்டிலே வெளிவரும் பத்திரிகைகளைப் படித்துப் பார்த்தால் முஸ்லிம் பெருங்குடி மக்கள் எங்கெங்கே இருக்கிறார்களோ அங்கங்கெல்லாம் அவர்கள் இம் மாவட்டசபை மசோதாவை வெறுக்கிறார்கள், கண்டிக்கிறார்கள் என்பதை அறியக் கூடியதாக இருக்கும். இதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், பொறுப்புள்ளவர்கள் என்று நான் முன்னர் குறிப்பிட்டவர்களுடைய பேச்சுக்களினால் முஸ்லிம் பெரு மக்களும், தமிழ் மக்களும், சிங்கள மக்களும் அச்சம்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்துக்கு ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் அமைச்சர் ஒருவர் அமைச்சர் பதவி ஏற்ற பின்னர் அவருக்குப் பல வரவேற்புக்கள் அளிக்கப்பட்டன. நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து வீதமான வரவேற்புக்களில் அவர் மாவட்ட சபைகளைப் பற்றியே பேசி வந்தார். “மாவட்ட சபைகள் நிறுவப்படும்; சுயநிர்ணய உரிமையுடன் வாழலாம்.” என்றெல்லாம் எத்தனையோ முறை அவர் பேசியிருக்கிறார்.

රාජමානික්කම් මයෝ.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

எங்கே, எவ்வாறு பேசினார் என்பதைக்
காட்டுங்கள் பார்ப்போம். Digitized by Noolah

දිස' ත්‍රික' සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

මොහමඩ් අලි මියා.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

நான் காட்டுவேன் ; பத்திரிகைகளில் வெளி வந்திருக்கின்றது.

சிங்கள மக்கள் இத்தகைய பேச்சினால் பரபரப்பு அடைந்தார்கள். அதன்பின் முஸ்லிம் மக்களும் பரபரப்பு அடைந்தார்கள். பொறுப்புள்ள அமைச்சர் இப்படி நடந்தால் எங்களுடைய நிலை என்னவென்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதே அமைச்சர்தான் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையினராக வாழும் கல்முனைப் பிரதேசத்தைக்கூட அது முஸ்லிம் பிரதேசம் அல்ல, தமிழ்ப் பிரதேசம் என்று கூறியிருக்கிறார்.

அதுமட்டுமல்ல. முஸ்லிம்களின் கலை, கலாசாரம் வளரவேண்டும் என்பதற்காக முஸ்லிம்களுக்கென்று ஒரு கலாசாரப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்படவேண்டுமென்ற பிரேரணை இந்தச் சபையில் விவாதிக்கப்பட்ட பொழுது அந்தக் குறிப்பிட்ட கட்சியினரைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் ஆதரித்தார்கள். இவற்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும் பொழுது முஸ்லிம் மக்கள் சந்தேகம் கொள்கிறார்கள், அச்சப்படுகிறார்கள்.

පි. සිවසිනම්පරම් මයා. (වවුනියා)

(திரு. ரி. சிவசிதம்பரம்—வவுனியா)

(Mr. T. Sivasithamparam—Vavuniya)

குறிப்பிட்ட கட்சியினர் என்ன செய்தார்கள் ?

මොහමඩ් අලි මයා.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

மெல்ல மெல்ல நழுவினார்கள். பிறகு, தலைவர் அவர்கள் கடைசி நேரத்தில் நடு நிலைமையாக மௌனம் சாதித்தார்கள்.

රාජමානික් කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

என்ன மாதிரி?

මොහමඩ් අලි මයා.

(ஐரோப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோன்று ஒவ்வோர் அங்கத்தவருக்கும் பேசும் உரிமை யிருக்கின்றது. அவர்கள் தங்கள் சந்தர்ப்பம்

கலீ வலிம:

டிஸ்த்ரிக்ட் ஸலா பிஸிபிஸிமே ஸோசலா

[மோமேலி டி லெ.]

வரும் பொழுது பேசலாம். நான் பேசுகின்ற பொழுது எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் எனக்குப் பேச முடியும். நான் பேசுவதில் பிழைகள் இருந்தால் எவரும் எடுத்துக் கூறலாம். அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

டாஸமனிக் கலீ மலா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

கடச்சுடப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

மோமேலி டி லெ.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

மனிதராகப் பிறந்தவர்கள் குற்றம் குறைகள் இல்லாமல் வாழ முடியாது. குற்றம் இருக்கத்தான் செய்யும். நான் மேலே குறிப்பிட்ட பொறுப்புள்ள சிலரின் பேச்சுக்களையும் பத்திரிகைச் செய்திகளையும் கண்டுதான் மக்கள் அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. மாவட்டசபை வெள்ளை அறிக்கையைச் சிங்களப் பெரு மக்கள் மட்டும் எதிர்க்கவில்லை. தமிழ்ப் பெரு மக்களும், தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சியினரும் எதிர்க்கிறார்கள். முஸ்லிம் ஸ்தாபனங்களும், இந்த நாட்டிலே உள்ள எத்தனையோ பெரிய பெரிய ஏனைய ஸ்தாபனங்களும் அதனைக் கண்டித்திருக்கின்றன. இதுபற்றி இஸ்லாமிய சோஷலிஸ்ட் முன்னணித் தலைவர் ஜனாப் பதியுத்தின் மஹ்முது அவர்கள் அனுப்பியிருந்த தந்தி எல்லா முஸ்லிம் அங்கத்தினர்களுக்கும் கிடைத்திருக்குமென நினைக்கிறேன். எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. எனது பேச்சில் அந்தத் தந்தி பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்பதற்காக அதனை நான் இங்கு வாசிக்க விரும்புகிறேன் :

“Action Committee of 23 Muslim organizations urge opposition to District Councils Bill. Badiuddin Mahmud, Chairman.”

தமிழரசுக் கட்சியினருக்கு “சுதந்திரன்” என்ற ஓர் உத்தியோகபூர்வமான பத்திரிகை இருக்கிறது. அதேபோன்று முஸ்லிம்களுக்கும் பல வாரப் பத்திரிகைகள், மாதாந்தப் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. படித்த இளைஞர்கள், பட்டதாரிகள் சேர்ந்து “அல் இஸ்லாம்” என்ற ஒரு பத்திரிகையை வெளியிடுகிறார்கள். அதில் ஒரு தலையங்கத்தை எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

I am reading from the “Al-Eslam” of April 1967. It is a monthly paper edited by very prominent graduates.

“The establishment of District Councils will spell doom to the Muslim community in the country, and especially to those Muslims living in the Northern and Eastern Provinces. This is the considered opinion of three big Muslim Organizations in the country.”

The President of the Islamic Socialist Front, Mr. Badi-ud-din Mahmud, the Life Patron of the All-Ceylon Moors Association, Sir Razik Fareed, and the President of the All-Ceylon Muslim League, Dr. M. C. M. Kaleel, all said in one voice, ‘We are firmly and vehemently opposed to the idea of District Councils. It constitutes a major threat to the Muslims in the country.’”

ஒரு மன்றிவரலெ

(கொரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

No !

மோமேலி டி லெ.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

Let them deny it. I do not want others to deny it.

டி. லா. 6

காரகஸலா நியோசன ஸலாபநிவூலா

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! Mr. Deputy Speaker will now take the Chair.

டினவூல காரக ஸலா நியோசன ஸலாபநிவூலா இலாஸனலென் ஓவன் இலென் நியோசன கலாஸலக வூலா இலாஸலாடல் லெ.

அதன் பிறகு, குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று நீங்கவே, உபசபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.

Whereupon Mr. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and Mr. DEPUTY SPEAKER took the Chair.

மோமேலி டி லெ.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

உப சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இங்கு சில பத்திரிகைத் தலையங்கங்களை வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்

“Sir Razik said—‘I am dead against this. We can serve not two masters but one. The establishment of District Councils will reduce the position of Muslims

கல் வலிமை:

to minorities in all local government institutions where they are in a majority now. We will rather prefer to be as we are. We, the Mocrs and the Malays, will not help the Federal Party to a division of Mother Lanka.'

Added Sir Razik—'You can give this with my compliments.'

The President of the Islamic Socialist Front, Mr. Badi-ud-din Mahmud, said—'We are completely opposed to the idea of District Councils as envisaged by the Federal Party. It will undermine the position of the Muslims in all local government institutions.'

He added—'During my recent visit to the Eastern Province I discovered that there was tremendous opposition among the Eastern Province Muslims to the idea of District Councils.'

Mr. Mahmud also emphasized two points—Firstly, that Ceylon is our—"

சென்னை

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

What was his idea during the last Government?

மொகமேடி ஃலி மொ.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

Ask him.

"Firstly, that Ceylon is our motherland and we Muslims should therefore not agree to any division of the country, and, secondly, that we should register our protest against any attempts to set up District Councils.

Dr. Kaleel, the President of the All-Ceylon Muslim League, said—

'We have opposed the idea of District Councils right from the beginning together with the UNP who carried on a propaganda against Federalism throughout the country. When the S. L. F. P. government was prepared to concede District Councils what the Muslims objected to was the bringing together of District Councils in the Eastern and Northern Provinces into one body. This, the Muslims felt, will lead to Federalism.

Dr. Kaleel added—'Even today we feel that if District Councils are set up, and, more important, permitted to coalesce, the Muslims will be reduced to the position of minorities where they hold sway now.

'We are already in a minority in the Sinhalese districts. We will now be made a minority even in the Tamil-speaking districts.

தீவ் துன் ஸலா பிதிபிதே யோச்சனா

'What roused our suspicions were,' he said 'not so much the setting up of the Councils as the attempt to join 3 or 4 Councils into one larger Council. This is what will make a Muslim majority into a minority.'

சாஸமனிகம் மொ.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Was this published before or after the White Paper?

மொகமேடி ஃலி மொ.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

Before.

சாஸமனிகம் மொ.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Then it is out of date.

மொகமேடி ஃலி மொ.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

They are leaders who know.—
[Interruption.]

நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதைப் போல முஸ்லிம்களுக்கும் சில மாத, வாரப் பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. "புதுமைக் குரல்" என்றொரு மாதப் பத்திரிகை இருக்கிறது. இப்பத்திரிகையை முகம்மது நபி ஸல்லமுஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் பிறந்த புனித "றபிஉல் அவ்வல்" மாதத்தில் பல விஷேச அம்சங்களோடு நேற்று முன்தினம்தான் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அதில் உள்ள சில தலைப்புக்களை மட்டும் நான் இங்கு வாசிக்கிறேன்: "வெள்ளை அறிக்கை இம்மாதம் அரசு மன்றத்தில்". "மாவட்ட சபை முறை சமூகத்தை நசுக்கும்—முஸ்லிம்கள் மத்தியில் நிலவும் பீதி. மாவட்ட சபை மசோதா சட்டமாக்கப்படுவதற்குத் தயாராகி விட்டது".

"கடுமையான எதிர்ப்புக்குள்ளாகி வரும் மாவட்ட சபை நகல் மசோதாவின் வெள்ளை அறிக்கை இம்மாத முதல் வாரம் அரசமன்றம் ஏறுமென பத்திரிகை அச்சுக்குப் போகும் தறுவாயில் அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. இதையிட்டு முஸ்லிம் மக்கள் பரபரப்பு அடைந்துள்ளார்கள்."

இப்படியாகப் புதுமைக்குரல் தெரிவித்துள்ளது. நான் தொடர்ந்து வாசிக்க விரும்பவில்லை. நான் இதை இங்கு ஏன் வாசித்தேன் என்பதைக் கௌரவ சாவகச்சேரித் தொகுதிப்

கல் வலிமே:

ஃசீ தினீ ஐல பிதிபிலே யேச்சு

[லோகேஷி ஃபீ மல.]

பிரதிநிதி (திரு. வீ. என். நவரத்தினம்) இங்கு பேசும்பொழுது “நேஷன்” பத்திரிகை உட்படப் பல பழைய பத்திரிகைகளில் இருந்து பல விஷயங்களை எடுத்துக் கூறினார். இந்த அடிப்படையில் எனது சமுதாயத்தின் சார்பில் பேசும்பொழுது நானும் இப்படியான சில உதாரணங்களை எடுத்துக்கூற வேண்டி இருக்கிறது.

இந்த மாவட்ட சபை வெள்ளை அறிக்கையால் ஒருவருக்கும் ஒரு வித நன்மையும் ஏற்படப்போவது இல்லை என்பதே எனது கருத்து. கம்பஹாத் தொகுதிப் பிரதிநிதி (திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க) அவர்கள் கூறியதுபோல தமிழ் மக்களுக்கும் இதனால் நன்மை ஏற்படப் போவதில்லை. சிங்கள மக்களுக்கும் இதனால் அபாயம் ஏற்படப் போவதுமில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால் இதை ஒரு கண்துடைப்பு என்று சொல்லலாம்.

கௌரவ பிரதமர் அவர்களும் அமைச்சர்களும் பல பிரதிநிதிகளும் கூறுகிறார்கள் மாவட்ட சபைகளால் முஸ்லிம் மக்களுக்கு எதுவித அபாயமும் ஏற்படாது என்று. அதை நான் தாராளமாக வாழைக்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன்: பிரதமர் அவர்களும் இந்த அரசாங்கமும் நிரந்தரமாகத் தொடர்ந்து பதவியில் இருக்கப் போகிறார்கள் என்ற உத்தரவாதத்தை யாரும் தர முடியுமா என்று கேட்கிறேன்? அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் எவர் ஆட்சிக்கு வருவார் என்று ஒரு வராலும் சொல்ல முடியாது. இன்று முஸ்லிம் தலைவர்கள், கௌரவ பிரதமர் அவர்களின் உறுதி மொழியில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் பிரதமர் அவர்களிடத்தில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் எதிர் காலத்தில் எங்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கும் பொழுது எதிர் கால முஸ்லிம் சமுதாயம் என்னையும் ஒரு துரோகி என்று கருதக்கூடாது என்பதற்காகவே சதந்திரமாக எனது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்; எனது அபிப்பிராயங்கள் “ஹன்சாட்டில்” வெளிவர வேண்டுமென்பதற்காக. கௌரவ பிரதமர் அவர்கள் இந்த அறிக்கை பற்றி நீண்ட நேரம் பேசினார்கள். பல தடவைகளில் அவர் இதைப் பற்றிப் பேசி இருக்கிறாராகையால் அவர் நீண்ட நேரம் பேசியிருக்க வேண்டிய

தில்லை. இந்த வெள்ளை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்துப் பிரதமர் அவர்கள் பேசுகையில் அரசாங்க மொழியில் பேசினார்கள். இவ்விடயத்தில் தாம் பேசியதை மக்கள் அறிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவர் அவ்விதம் பேசினார். அந்த அடிப்படையில் தான் நானும் இங்கு பேசுகிறேன்.

கௌரவ பிரதமர் அவர்கள் பேசும்பொழுது வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலே சிங்கள மக்களுக்காகத்தாம் செய்தவற்றைப் பற்றிக் கூறினார்கள். உண்மைதான். காலஞ்சென்ற மதிப்புக்குரிய பிரதமர் திரு. டி. எஸ். சேனாநாயக்க அவர்கள் அல்லை, கத்தளாய், கல்லோயா குடியேற்றத் திட்டங்களை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். அத்திட்டங்களை எல்லாம் மிகச் சிறந்த முறையில் முன்னின்று எங்கள் பிரதமர் நடாத்தி வருகின்றார்கள். புலிக்குப் பிறந்தது ஒருபோதும் பூனையாக மாட்டாது. அந்தப் புலிக்குப் பிறந்தது பூனையாகாமல் புலியாகவே இருந்து வருகின்றதென்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட வேண்டி இருக்கிறது. இவ்வாறு எங்களுடைய கௌரவ பிரதமர் அவர்கள் பல நல்ல சேவைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக எங்களுடைய பரிபூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கின்றோம். விவசாயத் துறையில் அவர் எடுத்து வரும் முயற்சிகளுக்கு எதிர்க் கட்சியினர் கூட ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கின்றார்கள். ஆனால், இந்த வெள்ளை அறிக்கையைப் பெரும்பான்மையான மக்கள் எதிர்க்கும் பொழுது ஏன் அவசரப்பட்டு இதனைக் கொண்டு வர வேண்டும்? அவசரப்பட்டு மாவட்ட சபை மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டாம் என்று நான் அவரை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தை எடுத்துப் பார்ப்போம். கௌரவ ஊவா—பரணகம பிரதிநிதி (திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன) பேசிய பொழுது குறிப்பிட்டது போல அங்கு தமிழர்கள், சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்கள் ஆகிய மூன்று சமூகத்தினர் வாழ்கிறார்கள்; மிகவும் ஐக்கியமாக வாழ்கிறார்கள். நேற்று இதே நேரத்தில் நான் திருகோணமலையில் இருந்தேன். போசன் பெரஹரா திருகோணமலைப் பட்டணத்துக்கூடாகச் சென்றதைக் கண்டேன். சாதி, மத பேதமின்றி மக்கள் அனைக் கண்டு களித்தனர். இப்படியான மசோதாக்கள் அமல் நடத்தப்பட்டால்

கலீ வலி:

சமூக ஐக்கியத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இப்படியான நிகழ்ச்சிகள் நடக்குமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலே இன்று இன்னும் சில அச்சங்கள் காணப்படுகின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலிருந்தே இதற்கு ஒரு உதாரணம் தர விரும்புகிறேன். மூதூர் ஒரு பெரிய பரந்த பிரிவு; முன்னர் கிராமச் சபையாக இருந்து இப்பொழுது பட்டண சபையாக மாறியிருக்கிறது. மூதூர்த் தொகுதி மக்களும் அவர்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில் நானும், இரண்டாவது பிரதிநிதி எனது நண்பர் (ஜனாப் ஏ. எஸ். அப்துல் மஜீது) அவர்களும், “மூதூர் பட்டண சபை எல்லையை ஒரு பட்டண சபையாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதற்கு அருகேயுள்ள பெரிய பாலம், வண்ணன் சேனை, ஆளும் சேனை இப்படியான பரந்த பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய கிராமங்களுக்கு ஒரு முஸ்லிம் கிராமசபை தாருங்கள்” என்று கௌரவ உள்னூராட்சி அமைச்சரிடம் கேட்டோம். பல வரவேற்புக்கள் அளித்து, மாலை மரியாதை செய்து, மகஜர்கள் சமர்ப்பித்துக் கேட்டோம். கடந்த மூன்று வருடங்களாகக் கேட்டுக் கொண்டே வருகின்றோம். ஆனால், எனது தொகுதியில் கிளிவெட்டி என்ற தமிழ்க் கிராமம் ஒன்று இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில்தான் அது இருக்கிறது. அவர்கள் என்னுடைய தொகுதி மக்களே. தங்களுக்குத் தனியாக ஒரு கிராம சபை வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆறு மாதத்திற்கிடையில் அவர்களுக்குத் தனிக் கிராம சபை ஒன்று கொடுக்கப்பட்டு, கெசற்றிலும் அறிவிக்கப்பட்டு, தேர்தலும் நடைபெறப் போகிறது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் இதே நிலை தான். இதுபற்றி பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்தி ஒன்றை நான் இங்கு வாசித்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன் :

“To represent 45 per cent of the Muslim community in the Batticaloa district there were only three village council chairman while to represent nearly 55 per cent of the Tamils there were 22 village council chairmen. The Minister of Local Government Mr. M. Tiruchelvam had already made attempts to split certain areas so as to increase the number of seats that may be held by the Tamils in certain local government areas. These attempts were being made to strengthen their power and to grab more power under the proposed District Councils Bill.”

Digitized by Noolaham Community Project
noolaham.org | aavanaham.org

டீபீ ஏன் ஈன பிடுபிலே டீபீனா

ஒரு முஸ்லிம் பெரியார் சென்ற வாரம் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்த இந்த அபிப்பிராயத்தை இங்கே வாசிக்கக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நண்பர் ஊர்காவற்றுறைப் பிரதிநிதி (திரு. வி. நவரத்தினம்) அவர்கள் பேசும்பொழுது தமிழரசுக் கட்சியின் உத்தியோக பூர்வமான பத்திரிகையில் கட்சித் தலைவர் கௌரவ காங்கேசன்துறை பிரதிநிதி (திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம்) விடுத்த ஒரு அறிக்கையை வாசித்துக் காட்டினார். அவர் அதன் சாரம்சத்தையே வாசித்தார். அவருடைய அந்த அறிக்கையை நானும் வாசிக்க எனக்கு உத்தரவு தரும்படி கேட்டு வாசிக்கின்றேன் :

“சுதந்திரன் 10.6.68.

அதிகாரங்கள் குறைந்திருந்தாலும் மாவட்டசபைகளை ஏற்பது ஏன் ?

சா. ஜே. வே. தரும் விரிவான விளக்கம்

‘இலங்கையின் நிர்வாக அமைப்பில் ஒரு பெரிய திருத்தத்தைச் செய்யும் நோக்கத்துடன் நாடுபெரும் மாவட்ட சபைகளை அமைப்பதற்கு வழிவகை செய்யும் மாவட்ட சபை மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கு தேசிய அரசாங்கம் உறுதி பூண்டுள்ளது. சனநாயகம் இந் நாட்டில் சிறந்த முறையில் நடைபெற இது அவசியமானதாகும். தமிழரசுக் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நாம் எதிர்பார்த்திருந்த அளவு அதிகாரங்கள் குறித்த மசோதாவின்படி கிடைக்காதென்பது உண்மைதான். ஆயினும் தேசிய அரசாங்கம் கொண்டு வரும் இம் மசோதாவை ஏற்றுக் கொண்டு குறைந்த அதிகாரங்களுடன் என்றாலும் மாவட்ட சபைகளை நிறுவிக்கொள்வதே அரசியல் புத்திசாலித்தனமான காரியம் என்று எமது கட்சி கருதுகிறது. ஒரு காலத்தில் சிங்களப் பகுதியில் இருக்கும் மாவட்ட சபைகளை மேலதிக அதிகாரம் கோரி கிளர்ச்சி செய்யலாம். அச்சந்தர்ப்பத்தில், அவற்றுக்கு அதிகாரங்களைக் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படும். அதன் பலனாக அவ்வதிகாரங்கள் தமிழ் பிரதேசமா. சபைகளுக்கும் கிடைத்தே தீரும். ஆனால் அதிகாரம் போதாது என்ற காரணத்துக்காகவும் மா. சபை மசோதாவிலுள்ள சில விதிகள் எமக்கு பிடிக்கவில்லையென்பதற்காகவும் மாவட்ட சபை மசோதாவையே இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளாது விடுவோமானால், எதிர்காலத்தில் மாவட்ட சபைகளை கிடைக்காமல் போய்விடும். 50 க்கு 50 கோரிக்கையை முன்வைத்து கிளர்ச்சி நடந்த நேரத்தில், 60 க்கு 40 வழங்க முன் வந்த போது, அதை நிராகரித்தது எப்படிப்பட்ட அரசியல் முட்டாள்தனமோ அதே போன்றதே இப்போதைய மாவட்ட சபைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதும். அத்தகைய அரசியல் முட்டாள்தனத்தில் தமிழரசுக்

கலை வகை:

திரைப்படத் துறையின் தலைநகரம்

[மொழிபெயர்ப்பு]

இவ்வாறு தமிழரசுத் தந்தை திரு. சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம் மாவட்ட சபைகள் மசோதா குறித்து சுதந்திரன் நிருபருக்களித்த பேட்டியொன்றில் கூறினார். திரு. செல்வநாயகம் மேலும் கூறியதாவது:

—நான் இதை ஏன் வாசிக்கிறேன் என்றால் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்தான் வழங்கி வருகின்றன. இவற்றை மக்கள் அறியவேண்டும் என்றுதான் வாசிக்கிறேன்—

‘உண்மையான சனநாயகப்படி நாட்டின் நான்கு திசைகளிலும் இருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் அரசாங்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்க வேண்டிய தவசியமாகும். அப்பொழுதுதான் ஒவ்வொரு பிரஜையும் சுதந்திரத்தின் பலாபலனை அனுபவிக்க முடியும். காலனி ஆட்சி முறையாகிய கச்சேரி முறை ஒரு பழைய பத்தாம்பசலி ஆட்சி முறையாகும். எனவே, அதை மாற்றியமைத்து அதற்குப் பதிலாக மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட மாவட்ட சபைகளை அமைத்து நிர்வாகத்தைப் பரவலாக்கும் நோக்குடன் மாவட்ட சபைகளை நிறுவ அரசாங்கம் முடிவு செய்து அதற்கான மசோதாவையும் வெளியிட்டுள்ளது. மாவட்ட சபைகள் மசோதாவில் போதிய அதிகாரம் தரப்படவில்லை யென்றும் அதனால் இம் மசோதாவினால் பயனில்லை யென்றும் சிலர் குறைப்புகிறார்கள். தமிழரசுக் கட்சியைப் பொறுத்த வரை, மசோதாவில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படவில்லை என்பதையும் சில விதிகள் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை என்பதையும் நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அதற்காக மசோதாவையே எதிர்ப்போமானால், அது அரசியல் முட்டாள்தனமான செயலாக இருக்கும். மாவட்ட சபைகள் வரவிருக்கும் இத்தருணத்தில் மசோதாவை நாம் எதிர்த்து நிலையைக் குழப்பி விடுவோமானால் பின்னர் அண்மைக் காலத்தில் மாவட்ட சபைகளை அமைக்கக்கூடிய வாய்ப்பே ஏற்படாமற் போய்விடும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதிகாரங்கள் குறைந்திருந்தாலும் மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்வதென்று நமது கட்சி முடிவு செய்திருக்கிறது.’”

அடுத்ததாக, கௌரவ ஊர்காவற்றுறைப் பிரதிநிதி அந்த அறிக்கையிலிருந்து சுட்டிக் காட்டிய இன்னொரு பகுதியையும் நான் வாசிக்க விரும்புகிறேன் :

“ மொழிக் கொள்கை

மொழி பற்றி மாவட்ட சபை மசோதாவில் அரசாங்கம் தனது கொள்கையைக் கூறியிருக்கிறது. மா. சபை மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்வதால் அரசாங்கத்தின் “ சிங்களம் மட்டும் ” கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதாக அர்த்தமில்லை. சிங்களம் மட்டும் கொள்கையை அன்றும் எதிர்த்தோம் ; இன்றும் எதிர்க்கிறோம் ; என்றும் தள்ளிவிடுகொண்டே இருப்போம்.”

இது முக்கியமான பிரச்சினை. சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை அன்றும் எதிர்த்ததாக, இன்றும் எதிர்ப்பதாக, வருங்காலத்திலும் எதிர்க்கப்போவதாகத் தமிழரசுக் கட்சியினர் கூறுகிறார்கள். இந்த அடிப்படையில்தான் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகளுக்கும் முஸ்லிம் பாடசாலைகளுக்கும் சிங்கள ஆசிரியர்களை நியமிப்பதை அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். முஸ்லிம் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு வற்புறுத்தியதன் காரணமான முஸ்லிம் பாடசாலைகளுக்குச் சிங்கள ஆசிரியர்களை அரசாங்கம் நியமித்து இருக்கின்றது. அதற்காக அரசாங்கத்துக்கு நன்றி தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படுவதாவது :

“ நமது கொள்கை நாடு முழுவதும் தமிழுக்கும் சிங்களத்துக்கும் சம அந்தஸ்து அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே. இந்தக் கொள்கையிலிருந்து கட்சி இம்மியும் வழுவிதில்லை. வழுவப் போவதில்லை. தொடர்ந்தும் இந்தக் கொள்கைக்காகப் போரிட்டு வருவோம்.”

நான் தொடர்ந்தும் வாசிக்கவிரும்பவில்லை. அது நீண்டு கொண்டே போகின்றது.

நான் இன்னும் நீண்ட நேரம் பேச விரும்பவில்லை. ‘என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை ஓரளவாக நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். நான் திரும்பவும் எடுத்துக்கூற விரும்புவது என்னவென்றால் கௌரவ பிரதமரின் உறுதி மொழிகளில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதெனினும் இதே பிரதமர் அவர்கள் தொடர்ந்து நிரந்தரமாகப் பதவியில் இருப்பாரா என்பது கேள்விக் குரியது. அரசாங்கம் வரும். அரசாங்கம் போகும். விசுவாசத்தின் காரணத்தினால் முஸ்லிம்கள் இந்த அரசாங்கத்தை நம்பி ஆதரவு கொடுத்தாலும் எதிர்கால அரசாங்கங்கள் எவ்விதம் நடந்துகொள்ளுமோ என்று நாம் அஞ்ச வேண்டி இருக்கிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் சாந்தமும் சமாதானமுந்தான் தேவை. ஐக்கிய இலங்கை பலப்பட வேண்டுமானால் இந்த மாவட்ட சபை மசோதாவை அவசரப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்று கௌரவ பிரதமர் அவர்களையும் ஆட்சியாளரையும் நான் மிகவும் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

කල් තැබීම :

එම නිසා, මේ ධවල පත්‍රිකාව මේ තරම් හදිසියෙන් ගෙන එන්න එපා කියා මම මේ ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මෙයින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 6.20

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙනිය)
(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க—தம்பதெனிய)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද මා කථා කරන්නට නැති සිටින්නේ හිතේ විශාල බියක් ඇතිවයි. මා තුළ බියක් පහළ වී තිබෙන්නේ මගේ පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයක් හැටියට නොවෙයි. මගේ රටට විශාල, භයානක විපතකට මුහුණ පාන්නට සිදු වනු ඇතැයි මා තුළ ඇති වූ බිය කරුණ කොටගෙනයි ඒ තත්ත්වය ඇති වුණේ. ගරු අගමැතිතුමාටත් එක්තරා අවස්ථාවක ඒ විධියේ බියක්, සැකයක් ඇති වුණු බව—පහළ වුණු බව—තමුන්නාන්සේ දන්නවා. ගරු අගමැතිතුමාත් එක්තරා කාලයක රට හැම තැනම සිතියමකුත් ඇදගෙන එහි භයානකකම පෙන්වන්නට බොහෝම ලොකු මහන්සියක් දැරුවායයි මා හිතනවා. ඒ කාලයේ එක්තරා රටසභා ක්‍රමයක් පිළිගත් අවස්ථාවේදී එය අයුතු යයි එතුමාට හිතූනා. ඒ නිසා ඒ අදහස වෙනස් කරන්නට එදා එතුමාත් උත්සාහ ගත්තා. එහි භයානකකම පෙන්වා දෙන්නට එතුමා මහන්සි ගත්තා. එදා එතුමා ගහපු කොළයක් මා ලග තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Are you tabling that ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

එය ඉතිහාසගත විය යුතුයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

If you are referring to it, you must table it.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

Certainly. ප්‍රථමයෙන් මෙය හැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් විය යුතු දෙයකි.

එදා එතුමාට ඒ සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි ප්‍රමාණයක සැකයක් තිබුණා නම්, ඒ සැකය අනුව එතුමා එදා විශාල මහන්සිය කුත් දැරුවා නම්, ඊට වඩා භයානක සැකයක් අද අප තුළ තිබෙනවා. මා කරන්නේ ජාතිභේද අවුස්සන කථාවකැයි කියා ගරු අගමැතිතුමාට මෙම අදහස් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නට ඉඩ තිබෙනවා වෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් මා එතුමාගෙන් කරුණාවෙන් එකක් ඉල්ලන්නට ඕනෑ. මගේ හිතේත් එක්තරා බියක්—අවංක ලෙස ඇති වූ බියක්—තිබෙනවා. එවැන්නක් මා තුළ තිබෙන බව හිතට ගන්න ලෙස ඉල්ලන්නට ඕනෑ. මා මෙසේ ඉල්ලන්නේ, මේ පියවර ගන්නේ, විශාල කරදර රැසක් මධ්‍යයේ. අද මා ගෙදරට යන විට සමහර විට මා මගේ පක්ෂයෙනුත් තෙරපා දමනු ලැබ තිබෙන්නට පුළුවනි. මා තනි වන්නටත් පුළුවනි. මා තනි වුණත්, මගේ දේශපාලන ජීවිතය වෙනස් වුණත්, මගේ බෙල්ල ගහලා දැමීමත් මේ අවස්ථාවේදී මා මෙතැන කථා නොකර, රට පාවා දුන්නට පස්සේ කවදා කථා කරන්නටද? එම නිසා, මට කොතරම් කරදර තිබුණත්, පෞද්ගලික වශයෙන් මගේ අනාගතය භයානක තත්ත්වයකට වැටුණත්, මේ පියවර නැවත වරක්—වරක් නොවෙයි, වාර සිය ගණනක්—ගන්නට සිදු වුණත් මෙවැනි තත්ත්වයකදී ඒ පියවර ගන්නවා මිසි.

මේ බෙදිල්ල නවත්වන්නට එදා ගරු අගමැතිතුමා යම් මහන්සියක් දැරුවාද, ඒ මහන්සිය නිසා එදා ඒ බෙදිල්ල නවත්වන්නට පුළුවන් වුණා නම් අදත්, එතුමා ම, බෙදිල්ලට යන විට මා ඊට වඩා කරදර මධ්‍යයේ, පහර ගහද්දී, පහර කද්දී, ඉදිරිපත් වන්නේ මෙහි තිබෙන භයානක කම පෙන්වන්නටයි. එහෙම නැතිව මට මෙයින් අමුතු වාසියක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මේක ඒකද ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

බෙදිල්ල, රට බෙදිල්ල. මට වාසියක් ලබා ගන්නට පොද්ගලික වශයෙන් කරන වැයමක් නොවෙයි මෙය. මේ ගන්න පියවරෙන් මට විශාල වාසියක් වන්නේ නැහැ. මා තුළ පවතින අවංක බිය නිසයි මා මේ පියවර ගන්නේ. එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී මා එක් කාරණයක් තරයේ ම මතක් කරන්නට ඕනැ. ගරු අගමැතිතුමා මේ පියවර ගන්නේ, මේ පියවර ගන්නට ගරු අගමැතිතුමාට හේතු වී තිබෙන්නේ—දිස්ත්‍රික් සභා ක්‍රමය ඇති කිරීමේ පියවර ගන්නට ගරු අගමැතිතුමාට හේතු වී තිබෙන්නේ—එතුමා විසින් දෙන ලද යම් පොරොන්දුවක් නිසා බවයි මා කියන්නේ.

කාටත් රටක් පාලනය කරන විට නොයෙක් නොයෙක් අවස්ථාවලදී නොයෙක් අයට යම් යම් පොරොන්දු දෙන්නට සිදු වෙනවා. ඒ බව මම පිළිගන්නවා. එහෙත් ඒ පොරොන්දු දිය යුත්තේ එක්තරා රාමුවක් ඇතුළතයි. මූලික ප්‍රතිපත්ති ඇතුළත යම් කිසි පොරොන්දුවක් දී තිබෙනවා නම් ඒ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කළ යුතුයි. එහෙත් ඡන්ද කාලවලදී මූලික ප්‍රතිපත්තිවලට පිටස්තරව යම් පොරොන්දුවක් දෙනවා නම් එය පක්ෂ ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් සැලකිය යුතු දෙයක්යයි මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. එය අගමැතිතුමාගේ පොද්ගලික පොරොන්දුවක් වන්නට පුළුවන්. එහෙත් එය ආණ්ඩු පක්ෂය දුන් පොරොන්දුවක්ය කියන්නට විධියක් නැහැ. ආණ්ඩු පක්ෂය රටට දුන් පොරොන්දු තිබෙන්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති මාලාවේ බව මතක් කරන්නට කැමතියි. ප්‍රතිපත්ති මාලාව ඇතුළත යම් පොරොන්දුවක් දී තිබෙනවා නම් එය කඩ නොකර ඉටු කිරීම මහත්ම ගතියක්; දේශ පාලනඥයෙකුගේ විශේෂ යුතුකමක්. එහෙත් රටට දුන් මූලික පොරොන්දුවලට

මූලික ප්‍රතිපත්තිවලට පිටස්තරව පොද්ගලික ප්‍රශ්නයක් උඩ යම්කිසි පොරොන්දු වක් දී තිබෙනවා නම් එය පොද්ගලික පොරොන්දුවක් මිස ආණ්ඩුවක පොරොන්දුවක් නොවෙයි. මා කොසි තරම් මහත්සි යෙන් කපා කළත් මට සැකයක් තියෙනවා. මට භයක් තිබෙනවා. මට තුන් සරණේ පිහිට ලැබිවා, අගමැතිතුමාට මේ කරුණු පිළිගන්වන්නට බැරි නම් අනෙක් මන්ත්‍රීවරුන්ට වත් මේ කරුණු පිළිගන්වන්නට පුළුවන් වේවා කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. මේක ඒ තරම් භයානක දෙයක්. අගමැතිතුමාගේ පොද්ගලික පොරොන්දු වක් උඩ රටකට හානි කරන්නට බැහැ. වෙනත් රටවල නායකයන්ගේ ඔවැති පොරොන්දුවක් දී තිබෙනවා. කාන්තාරයට සිදු වී තිබෙන දේ ගැන අප විශේෂයෙන් සිතේ තබා ගන්නට ඕනැ. ඒ රටේ නායකයා ඔහුගේ ජනතාවගෙන් අහන්නේ නැතිව පොරොන්දුවලට අත්සන් කළා. එහි විපාකය අදත් පෙනෙනවා. ජනතා කොවිසාල දෙක තවම මරා ගන්නවා. දින පනම යුද්ධ ඇති වෙනවා ඒ පොරොන්දුව මහජනයාගේ අවසරය පිට දුන් පොරොන්දුවක්ද? එසේ නැතහොත් තනි මතයට දුන් පොරොන්දුවක්ද? ඒ පොරොන්දුව වගේම මේ පොරොන්දුවත් යම් පුද්ගලයකු යම් අවස්ථාවක දී යම් යම් කරදරවලින් බේරෙන්නට දී තිබෙන පොද්ගලික පොරොන්දුවක්. එවැනි පොරොන්දුවක් නිසා ලංකාවත් කාන්තාරයක් වන්නට යනවා නම් අප තුළත් භයක් ඇති වන්නට ඕනැ නේද? සැකයක් ඇති වන්නට ඕනැ නේද? එදා ගරු අගමැතිතුමා තුළ ඇති වූ භය අද අවංකවම අප තුළ ඇති වී තිබෙන බව මම ඉතා බැහැ පත්ව මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ ආකාරයට මගේ කපාව පිළිගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ජාති වාදය අවුස්සන්නට උත්සාහ කරන වාය කියා සිතන්නට එපා. ජාති වාදය අවුස්සන්නේ මා නොවෙයි. තමිල් අරජු වක්—දෙමළ රාජ්‍යයක්—පිහිටුවන්නට ඕනැය කියන විට; එසේ කරන්නට එපාය, ලංකාව සිංහල රාජ්‍යය, දෙමළ රාජ්‍යය කියා

කල් තැබීම :

දෙකට බෙදන්නට එපා කියන මා ද ජාති වාදියා, එසේ නැත්නම් බෙදන්නට සූදුනම් වන එක්කෙනාද ජාති වාදියා? මා යම් දෙයක් කියන සෑම විටම මට ජාති වාදියා, ජාති වාදියා කියනවා. මා කියන්නේ ජාතිය බෙදන්නට එපා, ජාති වාදය අනුව රට හරහා ඉරි ගන්නට උත්සාහ කරන උදවියට ඉඩ දෙන්න එපා කියයි. එසේ නම් ජාති වාදියා මමද, එසේ නැත්නම් අරඹූ ඇති කරන්නට උත්සාහ කරන අයද?

ගරු අගමැතිතුමා ගනුදෙනු කර තිබෙන්නේ, පොරොන්දු අත්සන් කර තිබෙන්නේ කා සමගද? පළාත් පාලනය ගැන ආශාවක් තියෙන උදවිය සමග ද, මහා ආණ්ඩුවට තිබෙන බලතල ගම්බද ජනතාවටත් බෙදා දෙන්නට ඕනෑය කියන උදවිය සමග ද, එතුමා පොරොන්දු ඇති කරගෙන තිබෙන්නේ? අද ඒ උදවිය කලා කෙළේ මොන ප්‍රදේශ ගැනද? උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශ ගැන පමණයි. ඒ අය කලා කෙළේ උතුරු හා නැගෙනහිර යන ප්‍රදේශ දෙක ගැන පමණක් නම්, ආණ්ඩුවට තිබෙන බලතල ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අනුව ඒ ප්‍රදේශවලට පවරා දිය යුතුය කියන මතය පිළිගන්නට බැරි වෙනවා. බෙදිල්ල ඉල්ලන්නේ උතුරු නැගෙනහිර පළාත් දෙක සඳහා පමණයි. එහෙම නම් මේ උදවිය ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරන අයද? එසේ නැත්නම් ජාතිවාදය අනුගමනය කරන අයද? රටක් දියුණු වන විට රටේ සියලුම බලතල මහ ආණ්ඩුව වෙතම තබා ගැනීම ඒ දියුණුවන රටවල ලක්ෂණයක් නොවෙයි. රටක් දියුණු වීගෙන යන විට මහ ආණ්ඩුව සතුව පවත්නා යම් යම් බලතල විශේෂ තත්ත්වයන් යටතේ කොටස් වශයෙන් ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට බෙදා දිය යුතු යයි මා ද කල්පනා කරනවා.

එහෙත් මෙහිදී ඉදිරිපත් වුණේ ඒ තර්කයද? බෙදිල්ල අවශ්‍ය බව කියා සිටියේ කවුරුන්ද? මොන පළාත් සඳහාද? පෙබරල් පක්ෂයේ උදවිය උතුරු නැගෙනහිර පළාත් සඳහා පමණක් බෙදිල්ල ඉල්ලුවා. එහෙම නම් මෙහිදී ඒ අය සටන් කර තිබෙන්නේ පළාත් පාලන අයිතිවාසිකම් දිනා ගැනීම සඳහා නොවෙයි. මේ සටන කර තිබෙන්නේ

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

දෙමළ වර්ගයාට විශේෂ වරප්‍රසාද ලබා ගැනීම සඳහායි. පළාත් පාලන අයිති වාසිකම් සඳහා කලා කළා නම් ලංකාවේ අනෙක් පළාත් සම්බන්ධයෙන් කලා නොකෙළේ ඇයි? කෝ මාතර රටසභාව ගැන කලා කළා? කෝ මහනුවර රටසභාව ගැන කලා කළා. කෝ කොළඹ රටසභාව ගැන කලා කළා?

වෛද්‍යවාරිය ඊ. එම්. ඩී. නාගනාතන් (නල්ලූර්)

(டொக்டர் எ. எம். டி. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Why don't you speak?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ගිවිසුම් අත්සන් කෙළේ තමුත්තාත් සේලායි. එසේ ගිවිසුම් අත්සන් කළ තමුත්තාත් සේලා කලා කරන්නේ උතුරු හා නැගෙනහිර යන පළාත් දෙක ගැන පමණයි. ඒ විධියට කලා කරමින් ඉල්ලුවේ පළාත් පාලනයේ සංවර්ධනයක් නොව දෙමළ රාජ්‍යයක්. ඒ පිළිබඳව විස්තර කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. දෙමළ රාජ්‍යයක් ඉල්ලන පක්ෂයට ඉංගිරිසියෙන් කියන්නේ “ෆ්පබරල් පාට්” කියයි ඒ උදවිය ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ ෆ්පබරල් ක්‍රමයක් නම් ගම්කාරිය සභාවකට තිබෙන්නා වූ තරමේ බලයක් දී ඒ අයගේ බලවේගය තවත්වන්නට ගරු අගමැති තුමාට ප්‍රච්චන්ද? රටසභාවලට ගම්සභා වලට තරම්වත් බලයක් නැතැයි ගරු අගමැතිතුමා කියනවා. එහෙත් එවැන් තකට ෆ්පබරල් ක්‍රමයක් ඉල්ලන උදවිය සතුව වෙනැයි සිතිය හැකිද? කෙසේවත් නොහැකියි.

“අපට හිස් බෝතලයක් ලැබුණත් කමක් නැහැ. අප ඒක පුරවා ගන්න ආකාරය දන්නවා” යි නල්ලූර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යවාරිය නාගනාතන්) කියනවා. මේ කියමන දෙස බැලූ විට ෆ්පබරල් පක්ෂය අපෙක්ෂා කරන දේ අපට පැහැදිලි වෙනවා නේද?

ගරු අගමැතිතුමා මේ තැන්පත් කරන්නට හදන්නේ කළු ගලක් නම් අපට ඒ ගැන හයක් වන්නට දෙයක් නැහැ. ඒ

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

[ආර්. ජී. සේනානායක මහා.]

ගල ඔහෝ තියේවි. එහෙත් මේ තැන්පත් කරන්නට තදන්තේ පැළයක්. නුග ඇටය අබ ඇටයක් තරම් කුඩා බව ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා දන්නවා ඇති. ඒ නුග ඇටය පැළ වී විශාල රුක්සක් වන්නට පුළුවනි. දැනට දෙන්නට යන්නේ ගම්සභාවකට ලැබෙන බලය තරම් වූ බලයක් වුණත් එය අනාගතයේදී විශාල වශයෙන් පළල් වී යන්නට පුළුවනි. කළු තර නුග ගස කොතරම් විශාල වී තිබුණා දැයි කියතොත් ඒ ගස අස්සෙන් බස් ලොරි කාර් වැනි වාහන ගමන් කරවූ බව තමුන්නාත්සේලා දන්නවා ඇති. ඒ තරම් විශාල වූ ඒ කළුතර නුග ගස පැළ වුණේ අබ ඇටයක් තරම් වූ කුඩා ඇටයකින් බව අප අමතක කරන්නට හොඳ නැහැ. ගරු අගමැතිතුමා දැන් දෙන්නට යන්නේ අබ ඇටයක් තරම් වූ දෙයක් වුණත් එය පැළ වී හොඳින් වැවී එන විට—එතුමා ඉන්නටත් පුළුවනි. නොඉන්නටත් පුළුවනි—මේ ගසින් අනාගත පරම්පරාවට විශාල කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වන්නට ඉඩ තිබෙන බව කල්පනා කරන්නට ඕනෑ.

මම තමුන්නාත්සේට අයුතු අන්දමට චෝදනා කරන්නෙ නැහැ. තමුන් තමුන් නාත්සේ මේ රටේ අගමැතිවරයා වශයෙන් ඒ අවස්ථාවට තිබෙන ප්‍රශ්නය ගැන පමණක් කල්පනා කර බලන්නෙ නැතුව වටපිටාව ගැන, පරිසරය ගැන, අනාගතය ගැන බලා ව්‍යාපාර පටන් ගන්න ඕනෑ.

මා කීදගින වශයෙන් ආහාර ප්‍රශ්නයට අදාළ යම් යම් කරුණු ගෙනහැර පෙන්වන්නම්. මුල් අවස්ථාවේ සිට මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට තමුන්නාත්සේ කොයි ආකාරයෙන් පිළියම් කළාද? තමුන්නාත්සේ කොයි අන්දමේ පියවර ගත්තාද? එදා තමුන් නාත්සේ පොරොන්දු වුනා, ඉරහඳ පවතින තුරු හාල් සේරුවෙ මිල—ශත 25 ගණන—වෙනස් කරන්නෙ නැතැයි කියා. තමුන් ශත 25 ශත 70 දක්වා වැඩි කළා. එහෙම නොකොළොත් රට බංකොලොත් වේවිය කියා ප්‍රශ්නයෙන් බේරෙන්න උත්සාහ කළා.

තවත් ටික කලක් යන විට නොයෙකුත් ප්‍රශ්න මතු වුනාට පස්සෙ හාල් සේරුව, දෙක කළා. හාල් සේරු දෙකක් දුන්නාට පසුව විදේශ ආදායම පහත වැටී ගෙන එනවාය, ප්‍රශ්නයක් මතු වී තිබෙනවාය කියමින්, හැම දෙයක්ම ගෙන්වීම සීමා කරමින් විදේශ උනිමය ආරක්ෂා කර ගන්න උත්සාහ කළා. පළමුවෙන් ශත 25 ශත 70 දක්වා වැඩි කොට, ඉන් පසුව ශත 25 දක්වා අඩු කළා. අවසාන වශයෙන් හාල් සේරු දෙක බැගින් දුන්නාට පසුව රට බංකොලොත් තත්ත්වයට වැටුණු බව තමුන්නාත්සේ ප්‍රකාශ කළා නොවේද? ආහාර නිෂ්පාදනයට විශාල ලෙස පහර වැදුණේ අඩු මිලට හාල් බෙදා හැරීම නිසා බතල ටිකක්, මංකොක්කා ටිකක් වගා කර ගන්න වත් උනන්දු නොවුන තැනට ජනතාව වැටුණ නිසා නොවේද? රට බංකොලොත් වීම පමණක් නොවෙයි. මේ නිසා කොපමණ පහරක් රටට වැදුණාද?

ඒ නිසාම තමයි තුන්වන පියවරක් ඒ සම්බන්ධයෙන් ගන්න තමුන්නාත්සේට සිබ වුණේ. මේ සියල්ලම හාල් ප්‍රශ්නය නිසා මතු වුණ ප්‍රශ්නයයි. තුන් වැනි පියවර වශයෙන් නොමිලයේ හාල් සේරුවක් දීමටත් අතික් සේරුව ඕනෑ ගණනකට ගන්නටත් ඉඩ සැලසුනා නොවේද තමුන් නාත්සේගේ ක්‍රියා කලාපය නිසා? බලන්න, පියවර තුනක් අරගෙනත් තව මත් ඒ ප්‍රශ්නය හරියට නිරාකරණය කර ගන්න බැරි වුණා; ඒ අවුල අවසන් වුණේ නැහැ. ඔය එක ප්‍රශ්නයක්. එක් කුඩා වැරද්දක් නිසා තවමත් හරි අන්දමට ප්‍රශ්නය නිරවුල් කර ගන්න බැරි වී තිබෙනවා. එම නිසා, ඒ මොහොතට පමණක් සුව වන බෙහෙත් යෙදීමෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම සුවපත් වෙනවායයි මොහොතකටවත් සිතන්න එපා. ප්‍රශ්නය එතැනින් කෙළවර වුණායයි, එක ගුළියෙන් සුව වුණායයි සිතන්න එපා. ඔතැනින් පටන් ගෙන තවත් නොයෙකුත් අමාරුකම් ඇති වන්න පුළුවනි. අවසාන යේදී කොතනින් කෙළවර වෙනවාදැයි කාටවත් කියන්න බැහැ.

තමුන්නාත්සේ අද ගන්න පියවර, මහජනතාවට පාලනයෙන් කොටසක් හරි දෙන්න ඕනෑය කියා ගන්න පියවර,

කල් තැබීම :

හාල් සේරුවක මිල ගත 70 දක්වා වැඩි කළාට වඩා හයානක පියවරක් බව තමුන් තාත්සේට මතක් කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. එම නිසා මෙම ප්‍රශ්නය ගැන සුළු වශයෙන් කල්පනා කරන්නෙ නැතුව, වටපිටාව ගැන, පරිසරය ගැන, වාතාවරණය ගැන විකක් සොයා බලන ලෙස, කල්පනා කර බලන ලෙස ගරු අගමැතිතුමාගෙන් බැගැපත්ව මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ සමගම තමුන්තාත්සේ ගන්න පිය වර සුදුසුයයි, හිතවත්යයි, එයින් ප්‍රශ්නය බොහෝ දුරට නිරාකරණය වේයයි තමුන් තාත්සේ දරන විශ්වාසය කොයි තරම් දැයි අප සලකා බලමු. තමුන්තාත්සේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගරු කරමින්, ඒ අනුව කටයුතු කරන බව අප දන්නවා. ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදය ගරු කරන විට, ඒ අනුව රටක පාලනයක් ගෙන යන විට, වට පිටාව බැලීමත් ඉතාමත්ම වැදගත් බව මෙහිදී පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. බලන්න, මේ රටේ ගරුතර හික්ෂුන් වහන්සේලාගෙන් සකස් වුණු හික්ෂු පෙරමුණු රටසභා ප්‍රශ්නයට විරුද්ධ නො වෙද? තමුන්තාත්සේට එවා තිබෙන විදුලි පණිවුඩ—ගම්කාරිය සභාවලින් හෝ වේවා, සුළු නගර සභාවලින් හෝ වේවා, නගර සභාවලින් හෝ වේවා—හැම එකක්ම පාහේ එවා තිබෙන්නෙ, තමුන් තාත්සේ ගැනීමට යන මේ පියවර නො ගන්න ලෙස ඉල්ලා නොවෙද? ඊට විරුද්ධව මතයක් තිබෙනවා නම් පෙන් වන්න. පළාත් පාලන ආයතන භාරසිය ගණනකින් අගමැතිතුමාට රටසභා පිහිටු වීම ගැන අවසරය, කැමැත්ත දී තිබෙන්නේ එකයි නැත්නම් දෙකයි. එකක්, හලාවත. අගමැතිතුමා විසින් තර කරන්නට, ශක්තිමත් කරන්නට, දියුණු කරන්නට හදන මුළු පළාත් පාලන බල වේගයම කියා තිබෙන්නේ, “ඔය වැඩය කරන්න එපා” කියයි. ඒ මිස “ඔය වැඩය කරන්න” යයි කියු පළාත් පාලන ආයතන තිබෙනවා නම් කරුණාකර ලැයිස්තුව පෙන්වන්න. එවිට අපට ඒ ආයතන බොහොම ලෙහෙසියෙන් බලා ගන්න පුළුවනි. “නුඹලාගේ අංශය, පළාත් පාලනය, දියුණු කිරීමටයි මා උත්සාහ දරන්නේ; නුඹලාටත් මහා ආණ්ඩුවට තිබෙන බලතල දෙන්නටයි මා”

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

යන්නේ; එම නිසා ඊට සතුටු උදවිය මට දන්වන්නායි” කියා, ඒ සතුටු උදවිය, පළාත් පාලන ආයතන, අපට පෙන්වන්න. එය අගමැතිතුමාටත් ලොකු ධෛර්යයක් වෙනවා නොවැ?

ඊළඟට, වෘත්තීය සංගම් දිහා බලමු. මේ සම්බන්ධයෙන් වෘත්තීය සංගම් යෝජනා සම්මත කරගෙන තිබෙනවා නම් තිබෙන්නේ, “රටසභා පනත ගෙනෙන්න එපා” කියයි. හැබැයි, හැම වෘත්තීය සංගමයක්ම මේ ගැන යෝජනා සම්මත කරගෙන නැති බව මා පිළිගන්නවා. එහෙත් මේ ගැන කල්පනා කර තීරණය කට එළඹුණු වෘත්තීය සංගම් ඇත්නම් ඒ හැමෙකක්ම මිට විරුද්ධයි.

දේශපාලන පක්ෂ දිසා බලන්න. මෙයට පක්ෂ දේශපාලන පක්ෂ ඇත්තේ කියද? අපේ පැත්තෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විරුද්ධයි. ඉතිහාසය කෙසේ වෙතත් මෙදා විරුද්ධ බව කාටත් පෙනෙනවා. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් විරුද්ධයි; ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් විරුද්ධයි. ඒ, මේ පැත්තෙන්. ආණ්ඩු පක්ෂයෙන්? ද්‍රවිඩ සංගමය විරුද්ධයි. තමුන්තාත්සේලාගේ මුස්ලිම් සංවිධාන අනන්තවත් විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කර අවසානයයි.

ඊළඟට මේ ගැන ලොකු බියක් දක්වනවා, උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් වල වාසය කරන සුළු ජන කොටස්. මෙය සම්මත වේදැයි විශාල හයකින් ඉන්නවා, ඒ පළාත්වල ඉන්න පැගෙන සුළු ජන කොටස්. ඒ අය ලක්ෂ 3½ ක් පමණ ඉන්නවා බොහොම බියෙන්. අපට වඩා ඒ අයට මේ ගැන විශාල කැක්කුමක් තිබෙනවා. “අද මහා ආණ්ඩුවේ පාලනය යටතේත් අපට සලකන්නේ මෙයාකාර යෙන් නම්, මේ අයගේ තනි පාලනයට නතු වුණොත් මොනවා වේවිදැයි” ඔවුන් අද විශාල බියකින් පෙළෙනවා.

ජී. ජී. පොන්නම්බලම් මයා. (යාපනය)
(තිල. ශ්‍රී. ශ්‍රී. பொன்னம்பலம்—யாழ்ப்பாணம்)

(Mr. G. G. Ponnambalam—Jaffna)

Did you say 350,000 are living in the Northern and Eastern Provinces?

කල් නැබීම :

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

The minority Tamils, the depressed class.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මොකක්ද තිබෙන බිය? සාධාරණ බියක් නොවෙයිද? ලංකාවේ මෙවැනි සිද්ධීන් ඇති වන බව මා දන්නේ මැන කාලයේදීයි. ඒ අය මා හමු වන්නට ඇතිත් කරුණු කියන විට මා පුදුම වුණා. අද වන තුරු ඒ අයට යම් යම් කෝවිල්වලට යන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. අවිවුච්චි කෝවිල් උත්සවයට ඒ අවට ඉන්න සෑම දෙනාගෙන්ම පාහේ මුදල් එකතු කරනවා. එහෙත් අර අයට සිදු වන්නේ, උත්සවය දවසේ එළියේ ඉදගෙන බලා ඉන්නයි. පුදුම සිද්ධියක්. මේ අය අශීලාවාර මනුෂ්‍යයන්ද? මේ අයම නේද, මිනිස් අයිතිවාසිකම් උඩ සටන් කරන්නේ?

මේ අයගේ ගස්වල රා මදිනවා. ගහට අරින මිනිහා රා මුට්ටිය අරගෙන පල්ලෙ හාට එන තුරු රේපබරල්කාරයන් බලාගෙන ඉන්නවා, රා බොන්න. ඒ මිනිහාගේ ඉතෝ තිබෙන පිහිය ඇද මල කපා ගෙනෙන රා, ඒ මිනිහාගේ අත ගාවෙන රා, ඒ මිනිහාගේ ඉතෝ බැදි මුට්ටියේ දමාගෙන එන රා බොන්න රේපබරල්කාරයන්ට හොඳයි. එහෙත් ඒ දුප්පතා ගෙදර යන විට ලිද්දෙන් වතුර පිකක් ඉල්ලුවොත් දෙන්නෙ නැහැ. ඒ මිනිහා ගහට ගොස් ගහෙන් බාන රා පික බොන්න හොඳයි; නමුත් ඒ මිනිහා මේ ඉහළ යයි සම්මත කෙනෙකුගේ ලිද්දෙන් වතුර පිකක් ගන්නට හැදුවොත් කුලේ අනුව එයට ඉඩ දෙන්නට බැරිය කියනවා.

මිනිහෙක් මැරුණොත් වළලන්න එපාය කියන මිනිස්සුන් ලෝකයේ ඉන්නවාද? එහෙත් වෙන්කලසිවල මිනියක් වළලන්නට නොදී පොඩි යුද්ධයකුත් ඇති වුණා. මිනිහෙක් මැරුණු විට වළලන්නේ තැනිව මොනවා කරන්නද? මේ අය එයටත් විරුද්ධ වුණානේ. අනික් අතට, පොළොවේ වළලන්නේ තැනිව අහසේ වළලන්නද? මෙවැනි අයට තව පාලන තත්ත්වය කුත් දුන්නොත් අර දුප්පත් අයට මොන විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වෙයි? රා

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

අගමැතිතුමා මේ වැඩේ කළොත් තමන් විනාශ වෙයයි ලක්ෂ තුනහමාරක් බයෙන් ඉන්නවා. ඒ නිසා ඒ හැම දෙනාම එහෙ මෙහෙ දුවමින් මෙය නවත්වන්නට විරිය කරනවා. මේකද මේ දියුණුවේ පාර?

තැගෙනහිර පළාතේ මුස්ලිම් වර්ගයා ගැන බලන්න. අපේ රජ කාලයේ මේ මුස්ලිම් වර්ගයා සිංහලයින් සමග සිටි බව තමුත්තාන්සේ දන්නවා. සිංහල රජ කාලයේ එකට සටන් කළා. අදත් ගම්වල කෙතේ වැඩ කරනවා; එක පිහානේ බත් කනවා. අප අතර මුස්ලිම්—සිංහල කියා හේදයක් නැහැ. එහෙත් භාෂා බෙදීම නිසා, භාෂාවේ ආකර්ෂණය නිසා, දෙමළ කථා කරන නිසා ගිය වතාවේ රේපබරල් පක්ෂයට ඇදී ගියා. එයින් ඔවුන්ට ඇති වූ ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? මුස්ලිම් අයට වෙන් කළ ඉඩම් පිකත් මංකොල්ල කෑවා. කල්මුනේ මුස්ලිම් හක්තිකයන්ගේ ඉඩම් පික උදුරා ගන්න අවස්ථාවේදී පොඩි යුද්ධයකුත් ඇති වුණා.

ධර්මලිංගම් මයා.

(திரு. தர்மலிங்கம்)

(Mr. Dharmalingam)

What did you do to them in 1914-1915?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

1914-1915 දී එවැන්නක් ඇති වුණා. එහෙත් අද දක්වාමත් මුස්ලිම් අය මරන එක තමුත්තාන්සේලාගේ ආගමේ කොටසක් නේද? ඉන්දියාවේ මැරුවොත් මුස්ලිම් අය. ලංකාවෙන් එහෙමයි. තමුත්තාන්සේලාගේ හින්දු හක්තිය පෙන්වන්නේ මුස්ලිම්කාරයින් මරලා. ලෝකයේ කොහේ බැලුවත් එහෙමයි; මුස්ලිම්කාරයින්ව කපලා. ඒක ඇත්ත නේද? ඉන්දියාවත් පාකිස්ථානයත් වෙන් කරන්නට හේතුව කුමක්ද? මුස්ලිම්කාරයින්ට ඇති කරුණාව නිසාද? මැන කාලය වන තුරුම තමුත්තාන්සේලා අවුරුදුපතාම සටන් කළා. එය තවතුණේ මේ ලගදීයි. එක්තරා කාලසීමා මක ගැමදාමත් එය තිබුණා.

කල් තැබීම :

අපවරල් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ගෙන් මා එක ප්‍රශ්නයක් අහන්නට කැමතියි. එක්තරා කාලයකදී තමුන්තාන් සේලාගේ කුඹුරු හුණ හරියක්ම වැඩ කළේ නැගෙනහිර පළාතෙන් එන අය නේද? කුඹුරු කාලයට ඒ අය දහස් ගණනින් ආවත් කුඹුරු වැඩ කළා නේද? එහෙත් දන් ඒ අය කුඹුරු වැඩට කැඳවන වාද? නැහැ. අද එහෙයින් කල්ල තෝනින් ගෙන්වනවා. ඒ ඇයි?

තමුන්තාන්සේලා විශ්ව විද්‍යාල ඉල්ලා ගෙන තමන්ගේ දෙමළ භාෂාව දියුණු කර ගන්න විට මෙපමණ කලක් තමුන්තාන් සේලා සමග එකට සිටි මුස්ලිම් අයත් විශ්ව විද්‍යාල ඉල්ලුවා. එවිට තමුන්තාන් සේලා මොකක්ද කළේ? තැනට උදව් දුන්නාද?

රාසමානික්කම් මයා.

(තිரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

We asked for a full-fledged university for the Muslims and Tamils.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

මුස්ලිම් ජනතාව සිංහල ගුරුවරුන් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවේදී තමුන්තාන්සේලා කළේ මොකක්ද? එකම සිංහල ගුරුවරයකුටත් ඒ පළාතට එවන්නට එපායයි තමුන්තාන්සේලා කීව්වේ නැද්ද? අප දෙගොල්ලම එකම භාෂාවක් කථා කරන සහෝදරයන්ය කියමින් තමුන්තාන්සේලා මුස්ලිම් ජනතාවට බොහොම ආදරයෙන් කථා කරනවා. එහෙත් තමුන්තාන්සේලා ඒ උදවියට සලකා තිබෙන්නේ මොන විධියකටද?

රාසමානික්කම් මයා.

(තිරු. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

You are living in the nineteenth century.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

කැ ගහන්න එපා. තමුන්තාන්සේලාගේ කොට්ඨාශයේ මුස්ලිම් ගමක් හෝ මුස්ලිම් පළාතක් හෝ තිබෙනවා නම් එහි මුල් තැන් ගන්නේ කවුද? ද්‍රවිඩ ජාතිකයෙක්. එවැනි ගමක තැපැල් මහත්මයා කවුද? ගම්මුලාදැනි මහත්මයා කවුද?

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

There is not a single Muslim village where the headman is a Tamil.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

මෙතැන කැ ගහන්න එපා. ගෙදර ගිහින් කැ ගහන්න. මා දන්න එවැනි එක ගමක් මම කියන්නම්. මරිච්චිකට්ටුව නමැති ගමේ තැපැල් මහත්මයා මොන ජාතිකයෙක්ද? ගම්මුලාදැනි මහත්මයා මොන ජාතිකයෙක්ද?

රාසමානික්කම් මයා.

(තිරු. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Gramasevakas were recruited through a competitive examination. There must have been a grama-sevaka of a different community recruited.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

ඒ “රිකෘට්මන්ට්” එක හැම ගමටම යන්නේ කොහොමද? මුස්ලිම් ගමක තැපැල් මහත්මයා ද්‍රවිඩයෙක්; සමුපකාර සමිතියේ සභාපති ද්‍රවිඩයෙක්; මෙපමණ කලක් සිටි ගුරුවරුන් ද්‍රවිඩ ජාතිකයන්. කඵගල්ල මහත්මයන් දහනායක මහත්මයන් අධ්‍යාපන ඇමතිව සිටි කාලයේදී ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන තුරුම ඒ පාසල්වල සිටියේ ද්‍රවිඩ ජාතික ගුරුවරුන් නේද? ආණ්ඩුව විසින් මිස, ඒ තත්ත්වය තමුන්තාන්සේලා විසින් වෙනස් කළාද? තමුන්තාන්සේලා මුස්ලිම් උදවියට දැක් වූ කරුණාවේ හැටි එහෙමයි.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

Even now there are Tamil teachers in Muslim schools.

Please do not interrupt; the hon. Member will get his chance to reply.

He is talking rubbish.

That is all right. That is your opinion. It is his business to speak.

අවසානවත් ලැබුණු හැම විටකම මේ උද
විය කළේ භාෂාව ගැන—[බාධා කිරීම්]

At Mutur you accepted a Muslim candidate.

Are you anxious to prolong his speech ?

අවස්ථාවක් ලැබුණු හැම විටකම හාෂාව
ගැන කථා කරමින් රක්ෂා වික කඩා
ගන්න ලැස්ති වුණා. මුස්ලිම් ජාතිකයකුට
දියුණු චන්තට ඉඩක් දුන්නාද? මෙතෙක්
තල් හාෂා බැමීමෙන් තමුත්තක් සේ තත්

සමග බැඳී සිටි මුස්ලිම් ජනතාව මේ වර කල්මුණේට ජේපඩරල් පක්ෂය එපායයි පත්තා දැමීමේ ඔය තත්ත්වය නිසා තේද? තමුත්තාත්සේලා මුස්ලිම් ජනතාවට ඔතරම් හොදට සැලකුවා නම් ඔවුන් මෙවර තමුත්තාත්සේලා පත්තා දමන්නට හේතුව මොකක්ද? අද රට සහා අවශ්‍යයි කියන එකම මුස්ලිම් සංවිධානයක්වත් තිබෙනවාද? මිත්‍රකමේ හැටි පේනවා තේද? [බාධා කිරීම්] කරුණු කර මට කපා කරන්නට ඉඩ දෙන්න.

ගරු අගමැතිතුමනි, අද නගර සභා, ගම් සභා, ආදී වූ හැම පළාත් පාලන ආයතන යකම මැතිවරණ තීරණ ලැබුණේ මේ රට සභා ප්‍රශ්නය උඩයි. අද මුළු රටේම දූවෙන ප්‍රශ්නයක් එකයි. එ් අනුව අද තමුන් තාත්සේව සැනසිල්ලක් තිබෙනවාද? රටේ අස්සක් මුල්ලක් නැර කවා කරන මේ ප්‍රශ්නය උඩ එකම පළාත් පාලන ආයතනයකින්වත් තමුන්තාත්සේව සතුටුදායක ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවාද? අගමැති තුමාගෙන් මගේත් ගම බෝතලේ. එහෙත්, එහි ගම්සභා ඡන්ද විමසීම සඳහා එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කරන්නට මිනිසකු හොයා ගන්නට බැරිවුණා. [බාධා කිරීම්] එ් තැනට වැටුණා. කෙසේ වුණත් මැතිවරණයට ඉදිරිපත් කිරීමට කෙනෙක් සොයා ගන්නට බැරි වුණා.

(The Hon. U. E. Wanninayake—
Minister of Finance)

කොයි මැතිවරණයටද ?

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
மூன்று பக்கங்களில்?

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

Foundation. பிஷ் கிரேஸ்.

කල් තැබීම :

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන්ද ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් තිබෙනවා නම් පෙරළල් කාරයින්ට මේ විධියට නටන්න බැහැ නේ. ඒ නිසා තමුත් තාන්සේලා වරදවා ගන්න එපා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් කියා තමුත් තාන්සේලා හිතා ගෙන හිටියත් පෙරළල් කාරයින් ආණ්ඩු කරන්නෙ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පළාතේ මුස්ලිම්වරුන්ට නම් ඒ තරම් තරකට සලකන්නේ නැහැ. නමුත් මම දන්නවා ඉන්දියාවේ නම් මුස්ලිම් සහෝදරයින්ට සලකන්නේ කොහොමද කියා. මුස්ලිම් සහෝදරයින් හරක් මස් කනවාය කියා, ඒ මුස්ලිම් කෙනෙක් හින්දු ගෙදරකට ගොස් එළියට එනවාත් සමගම ඒ ගෙයි ගොම ගානවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

How is it relevant to this Debate ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

I want to show that Muslims cannot live within the area of a district council which is Hindu-dominated. That is what I am trying to prove.

ඒ විධියේ සිරිතක් තිබෙනවා. හරක් මස් කන මුස්ලිම් සහෝදරයෙක් හින්දු ගෙදරකට ගියොත්, ඔහු ආපසු එනවාත් සමගම ඒ හරකාගේ අශුව්වලින්ම ඒ ගෙය පිරිසිදු කරන සිරිතක් තිබෙනවා. ඒ ගෙයි ගොම ගානවා. ඒ නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වගේ බලයක් මේ උදව් යට ලබා දුන්නොත් මුස්ලිම් සහෝදරයින්ට කොයි විධියේ සැලකිල්ලක් ලැබෙයිද කියා සිතන්න පුළුවන්ද ඒ ගැන තමුත් තාන්සේලා කල්පනා කර බලන්න ඕනැ.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඇසිය යුතු ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ගරු අගමැතිතුමා කොහොමද මේ අරසුව ඇති කිටිම පිළියෙලි කරන්නෙ.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I shall ask you a question: is it not a fact that you got Mr. Keerthiratne whipped when he contested ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

Are you addressing your question to me or to the Hon. Prime Minister ?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

Are you assuming that I got Mr. Keerthiratne whipped ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

Did I get him whipped ?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

Did you ?

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(கௌரவ டட்ளி சேனநாயக்க)

(The Hon. Dudley Senanayake)

No.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

There you are, you got the answer from the Hon. Prime Minister.

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

එකල්හි වේලාව අ. හා. 7 වූයෙන් ප්‍රශ්නය නොවිමසන ලදුව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තැබීමේ යෝජනාව අනෝසි විය.

යෝජනාව යළිත් ඉදිරිපත් කරන ලදින්, ප්‍රශ්නය සභාහමුව කරන ලදි:—

“ මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය ”.—
[රු. ජේ. ආර්. ජයවර්ධන].

අප්පොතු පි. ප. 7 මණ්ඩලාසිඛිඩලේ, සපෙයින් ඉත්තිවෙස්පිට්තකාන පිරොර්ණ, විනා විරුක්කප්පදාමලේ කාලාවතියායිත්තා.

පිරොර්ණ පිරොර්කප්පද්ට, විනා ආරුත්තිමප්ප

“ සපෙ ඉප්පොතු ඉත්තිවෙස්කප් පෙරුමාක ”
—[කෙලරව ඉ. ආර්. ඉයවර්ධන.]

It being 7 P.M., the Motion for the Adjournment of the House lapsed without Question put.

Motion made, and Question proposed.

“ That this House do now adjourn ” —
[The Hon. J. R. Jayewardene.]

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(ති.රු. ආර්. ඉ. ජෙලානායක)
(Mr. R. G. Senanayake)

“ තමිල් අර්සු කවි ” කියන්නේ දෙමළ රාජ්‍යයක් බිහි කිරීමට උත්සාහ දරන පක්ෂයයි. ඒ අදහස එම පක්ෂයේ නායක තුමා විසින් සෙනෙට් සභාවේදී කියා තිබෙනවා. සෙනෙට් මන්ත්‍රී සී. ඩී. එස්. සිරිවර්ධන මහතා මේ විධියේ ප්‍රශ්නයක් සෙනෙට් සභාවේදී අසා තිබෙනවා. “ රට කොටස් තුනකට බෙදන්න ඕනෑම කියා ඔබතුමා අසවල් දවසේ ප්‍රකාශ කළා නේද ? ” එවිට එතුමා “ ඔව් ” කියා තිබෙනවා. වුවමනා නම් හැන්සාඩ් වාර්තාව පෙන්වන්නම්.

ඩැනියෙල් මයා.

(ති.රු. උනියල්)
(Mr. Daniel)
පෙන්වන්න.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(ති.රු. ආර්. ඉ. ජෙලානායක)
(Mr. R. G. Senanayake)

එයින් පෙනෙන්නේ මේ විධියට දිස්ත්‍රික් සභා කියා පටන් ගන්නට අවසාන වන්නේ කොටස් තුනකින් බවයි ;

කොටස් තුනකට මේ රට බෙදෙන බවයි. උතුරු නැගෙනහිර දෙමළ රාජ්‍යයක්. උඩ රට වෙනම රාජ්‍යයක්. පහත රට වෙනම රාජ්‍යයක්. ඔය ආකාරයට රට බෙදෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ පරමාර්ථය අනුවයි ඒපඩරල් පක්ෂය ක්‍රියා කරන්නේ.

මෙවැනිම අදහසක් දරණ ඉන්දියාවේ ද්‍රවිඩ මුන්නේත්‍ර කලහම් කියන පක්ෂය ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී මා මතක් කළ යුතුයි. ඒ පක්ෂය ඉන්දියානු මහ ආණ්ඩු වෙන් වෙන් වන්නට ඕනෑම යන මතය තදින්ම දැරූ අවස්ථාවේදී එවකට අග මැතිව සිටි ශ්‍රී නේරු තුමා Unlawful Activities Act නමින් විශේෂ පනතක් ඇති කළා, ද්‍රවිඩ මුන්නේත්‍ර කලහම් පක්ෂයේ වෙන් වෙනම යන මතය දියුණු වීම තහනම් කරන්නට, වළක්වන්නට. එම අදහස දැරීමේ රාජ්‍යෝගී වරදක් කරන්නට එම විශේෂ පනත සම්මත කර ගත්තා. එහෙමයි ඉන්දියාවේ ද්‍රවිඩ මුන්නේත්‍ර කලහම් පක්ෂය මැඩපවත්වා ගත්තේ. ඒපඩරල් ආණ්ඩු ක්‍රමයක් තිබෙන ඉන්දියාවෙන් යම් පිරිස් මහා ආණ්ඩුවෙන් වෙන් වන්නට දිරි දරණ බව දැක දැකත් අප මේ ආකාරයට කටයුතු කිරීමේ ඥානාන්විතද ? මේ රටෙන් ඒපඩරල් ක්‍රමයක්. ඒපඩරල් අරසුවක් ඇති වෙන්නට මූල පුරන මෙවැනි පියවරක් ගැනීම නුවණට හුරුද ? එහෙ තමිල් නාඩි, මෙහෙ තමිල් අරසු. ඔය දෙකම එක මතයයි දරන්නේ.

ද්‍රවිඩ වර්ගයාගේ එකතුවීම, ද්‍රවිඩ වර්ගයාගේ වැඩිදියුණුව තමයි පරමාර්ථය. ඔය අදහසට බටහිර රටවලින් උදව් දෙන බව තමුන්නාත්සේ දන්නවා. ආසියා පදනමේත් උපකාර පිට ක්වාලාලම්පූර්හි ද්‍රවිඩ වර්ධන සම්මේලනයක් පැවැත්වූ බවත් තමුන්නාත්සේට මතක ඇති. [බාබා කිරිමක්] ද්‍රවිඩ සම්මේලනයක් ඇති කළා. ඒකට එංගලන්තයේ විශේෂඥයන්ත් සහ භාගි වුණා. ජර්මනියේ—බටහිර ජර්මනියේ—විශේෂඥයන්ත් සහභාගි වුණා. අපේ ඒපඩරල් පක්ෂයේ නායකයන්ත් සහභාගි වුණා. අපේ ස්පිර ලේකම්වරුන්ත් කීප දෙනෙක් සහභාගි වුණා. ක්වාලාලම්පූර්හි ඒ සම්මේලනය පවත්වා මා සිතන්නේ

කල් තැබීම :

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

හරි එකතු වෙත්ට හිතෙයි කියා මා තුළ තිබෙන අවිශ්වාසය කිව්වට වරදක් නැහැනෙ.

අපට නම් කල්ලතෝනියෙක් මේ රටට එන විට “මු විදේශිකයෙක්” කියන හැඟීම ඇති වෙනව. එහෙත් යාපනේ උදවියට එහෙම තිනෙනවද? මොකද නොහිතෙන්නෙ? කල්ලතෝනියකු අල්ලා දුන් මෙතැන සිටින ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රීවරයා කවුද කියා මා අහනව. අපේ වර්ගයා—“නම්මඩ ආල්”—කිව්වම වැඩේ හරි. කල්ලතෝනියා හෝ කවුරු හෝ වේවා “නම්මඩ ආල්” කිව්වම අවසානය. ඒ තත්ත්වය තියෙනව නේද? ඒක කිව්වම තරහයි. එහෙම නැත්නම් අපට භයක් තිබෙනවද? “මේකයි අපේ ජාතිය; මේකයි අපේ රට; අපේ මව් රට මේකයි” කියන හැඟීම ඒ උදවියට තිබෙනව නම් අපට අමාරුවක් තිබෙනවද? උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල දුට්ඨ වැසියන් තුළ ඒ හැඟීම නැහැ. කල්ලතෝනීන් දිනපතාම ඉතා භයානක අන්දමට මේ රටට සංක්‍රමණය වෙනව. මේ රටෙන් දිනපතාම බඩු හොරෙන් පිට කරනව. හොරෙන් බඩු මෙරටට ගෙන නව. අල්ලා දුන් අවස්ථාව මොකක්ද? කවදාවත් නැහැ.

අගමැතිතුමා මේ ලඟදී නියෝග වගයක් නිකුත් කළා, යාපනයේ මුහුදුබඩ හැතප්පේ 5 ක තීරුව තුළ පිහිටි ගෙවල් වල අසුවල්, අසුවල් ද්‍රව්‍ය තබා ගන්න පුළුවන් වැඩිම ප්‍රමාණය මෙව්වරයි කියා කිරිටින් මෙපමණයි ආදී වශයෙන්, එක් එක් ද්‍රව්‍ය ලඟ තබා ගත හැකි ප්‍රමාණය නියම කළා. ඒ සම්බන්ධයෙන් යාපනයේ “කන්සල් ටේට්ටි කොමිටි” එකෙන් ලැබුණු තීරණය සම්පූර්ණයෙන්ම ඒකට ප්‍රති විරුද්ධයි. ඒ නියෝග ඉතා අසාධාරණ බව ඔවුන් කිව්ව. කිරිටින් දෙකක් තොව කිරිටින් දොළහක් ලඟ තබා ගන්න අවසර දෙන්න ඕනෑ බව කිව්ව. මේ නීති බල පවතින්නේ මුළු යාපනය ප්‍රදේශයේම නොවෙයි; මුහුදුබඩ හැතප්පේ 5 ක තීරයේයි. එහෙත් ඊට සහයෝගය දුන්නේ නැහැ. උතුරෙන් යම්කිසි හඬක් ආව නම් ඒ “මිලිටේරිය අස් කරපියව්; පොලීසිය අස් කරපියව්” කියන

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

හඬ නේද? ඇයි ඒ උදවියටත් අපට වගේ ජාතික කැක්කුමක් නැත්තේ? මේක අපේ රට, අපේ රටට එන කල්ලතෝනීන් අල්ලා දෙන්නට ඒ උදවිය නොනැඟිටින්නේ ඇයි කියන එකයි මා අහන්නේ? ඔන්න ඔකයි ප්‍රශ්නය.

රට සභා දුන්නොත් පාලනය මිට වඩා පිරිසිදු වෙයිද? මේ රටෙන් හොර රහස් බඩු පිට කිරීම නවත්වන්න ගරු අග මැතිතුමාට පුළුවන් වෙයිද? මිට වඩා විධිමත් ලෙස කල්ලතෝනීන් මෙරටට ගලා ඒම නවත්වන්න පුළුවන් වෙයිද? බැහැ. දැනට වඩා අමාරු වෙනව. මොකද, භයානක ප්‍රශ්න දෙකකදී ආණ්ඩුව සකස් කළ නීති ක්‍රියාත්මක කරන්ට “කන්සල් ටේට්ටි කොමිටි” නමැති උපදේශක මණ්ඩලවල උපකාර රජය ඉල්ලූ අවස්ථාවේදී ඒ උදවිය කළේ ඒ නීති ඊතිවලට ප්‍රති විරුද්ධ යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමයි. ඔකයි ලැබෙන සහයෝගය.

විමලා කන්නන්ගර මිය. (සෞඛ්‍ය ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිருමති ඩිමලා කන්නංගරා—සුකාතාරා
අමාත්‍යාංශයේ පාරාලුමන්ත්‍රක කාරියාදායී)

(Mrs. Wimala Kannangara—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

එතකොට විසුරුවා හරිනවා.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

එහෙමනම් හැම කාලයේදීම විසුරුවා හරින්නට වේවි.

විමලා කන්නන්ගර මිය.

(තිරුමති ඩිමලා කන්නංගරා)

(Mrs. Wimala Kannangara)

විසුරුවා හැරීමට බලය තිබෙනවා.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. සේනානායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

දිස්ත්‍රික් සභා පනත සම්මත වූ පසු එම නිලධාරීන් දුටුගෙන විත් “මෙන්න කල්ලතෝනියා; මෙන්න හොර බඩු” යනුවෙන් අල්ලා දේවියැයි ඔබතුමිය කල්පනා කරනවාද? කවදාවත් එසේ වන්නේ

කල් තැබීම :

නැහැ. එසේනම් හැම කාලයේදීම විසුරුවා හරින්නට වේවි. ඉතින් හැම කාලයටම විසුරුවා හරින්නට සිදු වන එකක් ඇති කරන්නේ මොකටද ?

හැම විටම ජාතිවාදි පරිසරය ගැන කල් පතා කර බැලීම අවශ්‍යයි. මහ ආණ්ඩුවට ලැබෙන බලතල එක්තරා ක්‍රමයකට අනුව මහජනතාව අතර බෙදා දීම යුක්ති සහගතයි. ඒ ගැන කථා කරන විට මට එක්තරා කාරණයක් සිහිපත් වෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සුද්ද මේ රට ආණ්ඩු කළ ආකාරය ගැන අපට මතකයි. එදා සුද්දගේ තනි මතයට මුළු රටම යටත් වී තිබුණා. සුද්දගේ අණ පරිදි ක්‍රියා කරන්නට සුද්දගේ ඒජන්තවරයා සූදානම් කිරීමට අණට කීකරුව වැඩ කටයුතු කළා. තමන්ට ආශ්‍රිතවත් ලැබුණාම එය ක්‍රියාත්මක කිරීම පිණිස ඒජන්තවරයා කරන්නේ කුමක්ද ? මූලාදානයට ආශ්‍රිතවත් නිකුත් කිරීමයි. එතකොට ඒජන්තවරයාට කීකරුව මූලාදානය වැඩ කරනවා. මේ අන්දමට විමසා බලන විට අපට පෙනෙනවා සුද්දගේ අග්‍රාණ්ඩුකාරවරයා නිකුත් කරන ආශ්‍රිත ක්‍රියාත්මක වුණේ නිලධාරී ක්‍රමය උඩ බව. සුද්දගේ අධිරාජ්‍යවාදය රටේ බල පැවැත් වෙන කාලයේදී එම පාලන ක්‍රමයට මහජනයා සතුටුද අසතුටුද කියා සොයා බලන්නට පිළිවෙලක් තිබුණේ නැහැ. “ උඹලා දුක් විදිනවාද ; උඹලාට කරදර සිදු වෙනවාද ; උඹලාට මැලේරියාව තිබෙනවාද ; උඹලා වෙනුවෙන් අප ක්‍රියාත්මක කරන පාලන ක්‍රමය හොඳද ” යනාදි ප්‍රශ්න අහන්නවත් මහජනතාව පිළිබඳ ප්‍රශ්නත් යක් දැනගන්නවත්—ඒ කියන්නේ මහජනතාව කුමන අයුරකින් ජීවත් වෙනවාදැයි සොයා දැනගන්නවත්—ඒ අධිරාජ්‍යවාදි යුගයේ මාර්ග තිබුණේ නැහැ.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1915 දී අපට පහර වැදුණේ මෙවැනි භයානක තත්ත්වයක් පැවතුණ නිසා නොවෙයිද ? තනිවම ආණ්ඩුකාරතුමා මෙහි ඉදහෙත භයානක නියෝග පිට කරනවා. ඒ නියෝග ක්‍රියාත්මක වන විට අපේ ජනතාව ගස්වල බැඳ බල්ලන්ට වාගේ වෙඩි තබනවා. අන්න ඒ තත්ත්වයට විරුද්ධව මහජන උද්ඝෝෂණයක් ඇති වීම නිසා අපි කොමිෂන් සභාවක් ඉල්ලා සිටියා. එමගින් අප ඉල්ලා සිටියේ අර තනි මතයෙන් නිදහස් වන්නට වුවමනා බවයි. ආණ්ඩුකාරතුමාගේ තනි මතය ක්‍රියාත්මක වන පරිදි හැඩගැසී ඇති ආශ්‍රිතයක පාලන ක්‍රමයෙන් අප යම් දවසක නිදහස් විය යුතුය කියන පරමාර්ථයෙනුයි අප එම සටන ගෙනිව්වේ. ඒ අනුව අපට නිදහස ලැබුණා. එම නිදහස හේතුකොටගෙන තමයි, අපට මෙම මණ්ඩලය ලැබුණේ. දැන් මුළු රටම පාලනය කරන්නේ මේ මණ්ඩලය මගිනුයි. අද මහජනයාගේ නියෝජිතයන්ට මෙහි පැමිණෙන්නට ඉඩකඩ ලැබී තිබෙනවා. අපි තමයි මෙහි ඇවිත් නීති රීති හදන්නේ. එම නීති රීති වලට අනුවයි රට පාලනය වන්නේ.

එහෙත් මෙම නීති රීති ක්‍රියාත්මක වන්නේ කෙසේද ? අදත් එදා වාගේම නිලධාරී ක්‍රමයක් බල පවතිනවා. ඒජන්ත ක්‍රමය සහ මූලාදාන ක්‍රමය අදත් ක්‍රියාවට යෙදෙනවා. එම නිසා අප රටට ලැබුණු නිදහස තවම ගම්බදට ගොස් නැහැ. තවම ගම්බදට බල පවතින්නේ අධිරාජ්‍යවාදි, එනම් නිලධාරී ක්‍රමයයි. එසේ හෙයින් එම තත්ත්වය නැති කිරීම හොඳ වැඩක්. එය නැති කරන්නට සූදානම් වීමක් වශයෙන් පසුගිය කාලයක අත්හදා බැලීමක් හැටියට මුලින්ම ග්‍රාම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තේ දඹදෙණියේයි. “ නැහැ, නිකුත් කිරීම ක්‍රමය ” යනුවෙනුයි එදා එය

කල් තැබීම :

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

නම් කළේ. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ 1947 දී පිහිටුවා ගන්නට යෙදුණු ග්‍රාම සංවර්ධන සමිතිවල වාර්තා පොත් ආදිය අදත් තිබෙනවා. පොදු මහජනයාගේ අදහස් සොයා බලා වැඩ කටයුතු කර ගෙන යෑමට එදා ඇති කර ගන්නා ලද ඒ ග්‍රාමසංවර්ධන සමිතිවල පොත්පත් දෙස බැලූ එවකට සිටි ගරු අග්‍රාමාත්‍යවර ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා වැඩි කාලයක් යන්නට ඉස්සරවෙලා ඒ සමිති ක්‍රමය මුළු රට තුළම පිහිටුවා ගත යුතු ඒවා බව පිළිගත්තා. ඒ ව්‍යාපාරය මුළු රට තුළම ව්‍යාප්ත කිරීමට සුදුසු දෙයකැයි එතුමා පිළිගත්තා. අද ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති රට හැම තැනම තිබෙනවා. ඒ මගින් පාලන කටයුතු කෙරීගෙන යනවා. එපමණක් නොවේ. මේ රටේ ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති ක්‍රමයේ ඇති වටිනාකම ගැන ලෝකයේ වෙනත් රටවලටත් තේරුම් ගියා. රට වල් ගණනාවක එය පැතිරී ගියා. එහි වැදගත් ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ලෝකයේ නොයෙක් රටවලින් විශේෂඥයන් පවා මේ රටට ආවා. ඒ ඒ තත්ත්වවලට අයත් මහජනයාගේ ඕනෑ එපාකම් පිරිමසාගැනීමට ඇති කරන ලද ග්‍රාමසංවර්ධන සමිති සම්බන්ධයෙන්, ඒවායේ පාලන කටයුතු සම්බන්ධයෙන්, සොයා බලා දැනගැනීමට ලෝකයේ නොයෙක් රටවලින් විශේෂඥයින් ආවා. ඒක හරි. ඒ විධියේ පාලනයක් අවශ්‍යයි.

ඒ කොයි හැටි වෙතත්, ඒ විධියේ පාලනයක් දෙන්නට සුදුසු වාතාවරණයක් දැන් තිබෙනවාද? දැන් තිබෙන පරිසරය ඒ විධියේ පාලනයකට යෝග්‍යද? මේ විධියේ ඡාතිවාද පරිසරයක් තිබියදී මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළක් දීමෙන් තව තවත් ඡාතිවාදය ඇති වෙනවා මිස එය මැඩ පවත්වාගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අන්න ඒකයි

මා මෙසේ කියන්නේ. මහා ආණ්ඩුවට තිබෙන බලතල බෙදා දීම කළ යුතු දෙයක්. එහෙත් එය කළ යුත්තේ මේ අවස්ථාවේදී නොවෙයි. “තමිල් අරුසු කච්චි” නමින් ඇති දෙමළ රාජ්‍ය පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීන් තමන්ගේ කොටස ගැන පමණක් කථා කරනවා නම්, එසේ කරන විට මේ බෙදිල්ල ගැන කථා කරන්නේ මොන හේතුවක් නිසාදැයි මා අහනවා. තමන්ගේ බලය පමණක්, තමන්ගේ පාලන නිදහස පමණක්, නොවෙයිද මේ ඉල්ලන්නේ? ඒක හොඳද?

අපේ ගරු අගමැතිතුමාට සහ ඇමති තුමන්ලාට මා මෙය කියන්නේ අවංක ලෙසයි. මහජනයාගේ පාලන ක්‍රමයකට සහයෝගය දීමේ තිබෙන වටිනාකම කෙන රම්දැයි පෙන්වා දෙන්නට අපේ ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමාට පුළුවන් වුණා. ඒ ගැන අවිශ්වාසයක් ඇතිව නොවෙයි මා කථා කරන්නේ. මා දැන් කථා කරන්නේ ඒ ගැන විශ්වාසයක් තබා ගෙනයි. එහෙත් දැන් මේ අවස්ථාවේදී මිට විරුද්ධව නැඟිට “එපා” කියන්නේ රට බෙදන්නට බලතල ඉල්ලන නිසයි. අන්න ඒ බියෙනුයි දැන් මා කථා කරන්නේ. මා දැන් කැගහන්නේ ඒ බිය නිසයි. අපේ රට හරහා ඉරක් වැටෙනවාය යන්න අමතුවෙන් කියන්නට වුවමනාවක් නැහැ. අපේ රට හරහා ඉරක් වැටෙනවා. එත කොට සිංහල දේශය, දෙමළ දේශය කියා කිය වෙනවා. වැඩි කාලයක් යන්නට ඉස්සර වෙලා රටවල් දෙකක් බිහි වෙනවා.

මා නොකිව්වාට, අදත් තිබෙන තත්ත්වය කුමක්දැයි ඔබතුමා දන්නවා. මාත් එය දන්නවා. අදත්, මේ රටේම කොටසක් වන ත්‍රිකුණාමලයට යන විට ඒ ගැන සාධකයක් දකින්නට පුළුවනි. මාත්

කල් තැබීම :

එක්ක එනවා නම් මම එය පෙන්වන්නම්. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ මහ සිමෙන්ති ලෑල්ලක ලියා තිබෙන ආකාරය දකින්නට පුළුවනි. මොනවද එහි ලියා තිබෙන්නේ? “ නිලාවෙලි ” කියලා ඉංගිරිසියෙන් ලියා තිබෙනවා. ඊට ඉහලින් එය දෙමළෙනුත් ලියා තිබෙනවා. එහෙත් එක වචනයක්වත් සිංහලයෙන් තිබෙනවාද? කෝ ඒක දැකපු එක මන්ත්‍රිවරයෙක්වත් ඉන්නවාද? විශාල බෝඩ් එකක් තිබෙනවා. මහ අකුරුවලින් ඒ විධියට ලියා තිබෙනවා.

තවත් කාරණයක් තමුන්නාන්සේට පෙන්වන්නට කැමතියි. ගරු අගමැති තුමනි, තමුන්නාන්සේ කියනවා ඇති, මා ජාතිභේදවාදය අවුස්සනවාය කියා. එහෙත් මේ කාරණය පෙන්වන්නට කැමතියි. රාජ්‍ය භාෂාව සම්බන්ධ ලියවිල්ලක් මා ළඟ තිබෙනවා.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ගිරි ජෙත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මොකක්ද?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. ජෙත්‍රනායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

නගර සභාවේ.

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ගිරි ජෙත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

කොයි නගර සභාවේද?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. ජෙත්‍රනායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

මේ ලියවිල්ලේ සිංහල එක වචනයක් වත් පෙන්වන්නට පුළුවන්ද?

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

ගරු ඩඩ්ලි සේනානායක

(කෙළරාව උද්ගිරි ජෙත්‍රනායක)

(The Hon. Dudley Senanayake)

මොන නගර සභාවේද?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. ජෙත්‍රනායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

යාපනේ නගර සභාවේ.

පොත්තම්බලම් මයා.

(තිරු. පොන්නම්බලම්)

(Mr. Ponnambalam)

Tell us what it is about.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. ජෙත්‍රනායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

ඔය ආකාරයේ දේවල් ඉබේම සිදු වෙනවා. ඒක මහ ආණ්ඩුවට ලියා තිබෙන ලියමනක්. යාපනේ මහ නගර සභාවේ නුයි ලියා තිබෙන්නේ. ඒක චක්‍රලේඛනයක්. [බාධා කිරීමක්] දෙමළ දන්නේ නැතිව මා කොහොමද එය කියවන්නේ. පිළිගන්න පුළුවන් දෙයක්ද මේ? මුළු පළාතෙම දෙමළ නිලධාරීන් ඉන්නවා නම් මහජනයා—

පොත්තම්බලම් මයා.

(තිරු. පොන්නම්බලම්)

(Mr. Ponnambalam)

In what language do you expect someone writing on behalf of the Jaffna Municipality to write? Please tell us. Then we shall know where we are.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(තිරු. ආර්. ජී. ජෙත්‍රනායක)

(Mr. R. G. Senanayake)

ප්‍රධාන වශයෙන් රජයේ භාෂාව පිළිබිඹු කරන්නට ඕනෑ. ඊට පසුව වුව

කල්, තැබීම :

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

මහා නම් ඒ අනුව දෙමළ පරිවර්තනයක් දෙන්නට පුළුවන්. එහෙම නේද අද තිබෙන තීතිය?

බැනියෙල් මයා.

(**திரு. டனியல்**)

(Mr. Daniel)

සිංහල දන්නේ නැත්නම් මොනවා කරන්නද?

ආර්. ජී. සේනානායක

(**திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க**)

(Mr. R. G. Senanayake)

සිංහල දන්න නිලධාරීන් යවන්න එපායා?

විමල කන්නන්ගර මිය.

(**திருமதி விமலா கன்னங்கர**)

(Mrs. Wimala Kannangara)

පළාත් පාලන ආයතනය වැඩි ඡන්ද යෙන් තීරණය කරන භාෂාවෙන් ලියන්නට ඕනෑ. අද තත්ත්වය ඒකයි.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(**திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க**)

(Mr. R. G. Senanayake)

මහා ආණ්ඩුව සමග ගනුදෙනු කරන්නේ ඒ විධියටද? මහා ආණ්ඩුව සමග රජයේ භාෂාවෙන් ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ නේද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුන්නාන්සේ තමුන්නාන්සේගේ ගමට ගිය විට, අවට සිටින සෑම දෙනාම තමුන්නාන්සේගේ වගීයාගේ අය නම් තමුන්නාන්සේ ඒ අය සමග දෙමළෙන් කථා කිරීම ස්වාභාවික නේද? ඒක ප්‍රශංසා නියයි. ඒ වගේම තමුන්නාන්සේගේ ප්‍රදේශයේ පිහිටුවන දිස්ත්‍රික් සභා වැඩි කල් යන්නට පෙර ඉබේම දෙමළ භාෂාවෙන් කටයුතු කරන ඒවා බවට පරිවර්තනය වීම ගැන අපට කිසිම සැකයක් නැහැ. අප කොයි තරම් නීති පැනව්වත් ඒ ප්‍රදේශයේ සිටින සියළු දෙනාම දෙමළ වර්ගයේ අය නම් ඒ ප්‍රදේශයේ දිස්ත්‍රික් සභා දෙමළ බැවින්ම මා මතක් කරන්නට කැමතියි.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

ලෙන් කටයුතු කරනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. සිංහල ප්‍රදේශවලත් ඔය ආකාරයටම සිදු වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ අනුව සිංහල ප්‍රදේශ, දෙමළ ප්‍රදේශ කිසි වෙන් වුනොත් මහා භයානක තත්ත්වයක් ඇති වන බව මා තමුන්නාන්සේට මතක් කරන්නට කැමතියි. අද අප දෙවර්ගය කොයි තරම් හැප්පුනත්, අහෝතුවකට එක්තරා කාලයකදී එක් වරක් ගහගෙන තුවාල කර ගත්තත් අප අතර මිත්‍රත්වයක් තියෙනවා. එහෙත් යම් කිසි දවසක සිංහල ප්‍රදේශ, දෙමළ ප්‍රදේශ කිසි බෙදීමක් ඇති වුනොත් භයානක තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද ඉන්දියාවේ තිබෙන භයානක තත්ත්වය ගැන තමුන්නාන්සේ දන්නවා. ඉන්දියාවේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර සියල්ලක්ම අද අත්හිටුවා තිබෙනවා. ඉන්දියාව සහ පාකිස්ථානය අතර තිබෙන හේදය නිසා ඉන්දියාවේ සංවර්ධනය සඳහා යොදවන්නට පුළුවන් මුදලෙන් වැඩි කොටසක් යුද්ධ කටයුතු සඳහා යොදා තිබෙනවා. එසේම පාකිස්ථානයේත් සංවර්ධනය සඳහා යොදවන්නට පුළුවන් මුදලෙන් වැඩි කොටසක් යුද්ධ කටයුතු සඳහා යොදා තිබෙනවා. මේ රටවල් දෙක අතර තිබෙන හේදය නිසා රටවල් දෙකේම දියුණුවට විශාල බාධාවක් ඇති වී තිබෙන බව අද කවිඳුත් අවිවාදයෙන් පිළිගන්නවා. යම් දවසක අපේ රටෙන් සිංහල ප්‍රදේශය, දෙමළ ප්‍රදේශය කිසි වෙන් කර මැදින් ඉරක් වැටුනොත්, යුද්ධ හමුදා මගින් ඒ මායිම් රැක ගන්නට ගියොත්, අපේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇතිවෙයිද? ඒ නිසා යම් කෙනෙකු බෙදන්නට මූලික වශයෙන් හෝ කටයුතු කරනවා නම් එසේ බෙදන්නට යන අවස්ථාවේදීම ඒ බෙදීම නවත්වන්නේ නැතිව, බෙදන්නට ඉඩ දී පසුව ඒ බෙදීම හරිගස්සන්නට

කල් තැබීම :

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මහ ජනයාට බලතල බෙදා දීම ලෝකයේ හැම තැනම පිළිගත් දෙයක්. එය කළ යුතු දෙයක් හැටියට පිළිගෙන තිබෙනවා. ගරු අගමැතිතුමාත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුව ගම් සභා වැනි කොටස්වලට යම් යම් බලතල දීම, යම් යම් කටයුතුවල දී මහජනයාගේ උපදෙස් ලබා ගැනීම පිණිස කටයුතු කිරීම වැරදිය කියා මා කියන්නේ නැහැ. ලෝකයේ හැම තැනම ඒක තිබෙනවා. එහෙත් අපේ රටේ මේ හැප්පිල්ල, මේ ස්වභාවය තිබෙන තුරු ඔය අදහස් කරන කාරණය ඒ විධියට කළොත් එය රට දෙකට බෙදීම සඳහා ඉතිමං තැබීමක් වන බව තමුත්තාන්සේට තරයේම මතක් කරන්නට කැමතියි. හුඟ දෙනෙකු මේ කථාව විහිළුවක් වශයෙන් සලකනවා. රට හරහා ඉරි ගැසීම ගැන මුල් අවස්ථාවේදී වේදි කාවේ කථා කරන විට එය පිළිගන්නට අමාරු බව මගේ පැත්තේ සමහර උදවිය පවා කීවා. රට හරහා ඉරක් වැටීම පිළිබඳව ලෝකයේ නොයෙකුත් රටවලින් අපට උදාහරණ සොයා ගන්නට පුළුවනි. වියට් නාමය හරහා ඉරක් වැටුණේ නැද්ද? කොරියාව හරහා ඉරක් වැටුණේ නැද්ද? කාන්චීරය දෙකට බෙදා නැද්ද? ජර්මනිය පවා දෙකට බෙදී තිබෙනවා. අයර්ලන්තයත් දෙකට බෙදී තිබෙනවා. එදා මලයාවේ ප්‍රධාන නගරය වශයෙන් තිබුණේ සිංගප් පුරුවයි. එහෙත් අද සිංගප්පුරුව මලයාවෙන් ඉවත් වී වෙනම රටක් වශයෙන් තිබෙනවා. මේ බෙදීලි දේශපාලන පියවර වල් වී තිබෙනවා. මේ බෙදීලි දැකින විට අපේ රටටත් කවදා හෝ මේ ටික වේදෝයි සැකයක් රට පාලනය කරන නායකයන්ගේ හිත් තුළ ඇති විය යුතුයි. රට බෙදේ යයි මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් රටට ආදරයක් තිබෙනවා නම් රට ගැන කැක්කු මත් තිබෙනවා නම් අවටින් එන බල වේග ගැන ටිකක් සෝදිසියෙන් සිටිය යුතුයි.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනා

මේ රට දෙකට බෙදන්නට තිබෙන හේතු මොනවාද? රට බෙදීමට උත්සාහයන් තිබේ යයි අපට හිතන්නට තිබෙන හේතු මොනවාද? ඉන්දියාවේ සමහර නායකයන්ගේ කීම් ඇසුවොත් තමුත්තාන්සේ පුදුම වේවි. ජවහර්ලාල් නේරු තුමා 1939 ජූලි මාසයේ 17 වැනිදා ලංකාවට ඇවිත් කීවේ මෙහෙමයි :

"In my mind I can hardly conceive of Ceylon separate from India. I do not want to impose my will on Ceylon but I know that ultimately Ceylon would become a part or portion of India."

මෙපණක්ද? නැහැ. අද ඉන්දියාවේ සිටින පඩිවරුන් වැදගත් පොත් පත් ලියා ප්‍රකාශයට පත් කරනවා. පනික්කාර් තුමාගේ පොතක එන වැදගත් කොටසක් රැස්වීම කල් තබන්නට මත්තෙන් කිය වන්නට හැකි වෙතැයි මා කල්පනා කරනවා.

Panikkar on "India and the Indian Ocean"

"Our vision has been obscured by an Indian wave of pacifism. Ahimsa is no doubt a great religious creed, but it is a creed which India rejected when she refused to follow Gauthama Buddha. The Hindu theory at all times, especially in the period of her greatness, was one of active assertion of the right—if necessary through force of arms. It is not for ahimsa or pacifism that Ramachandra stands in Indian religion. It is for active assertion of what is morally right. Nor does Krishna stand for non-violence. 'Wake thyself, scourge thy foes' is the manly teaching of the Gita. Apart from the Buddha and Jain heresies which the good sense of the Hindus rejected long ago, it is not known what religious basis there is in Hinduism for the form of pacifism which has been for some reason associated with the Hindus. Once we are

කල් නැඟීම:

[ආර්. ජී. සේනානායක මහ.]

free of the effects of this idea and are thus able to look facts in the face, it will be clear that Indian freedom can be achieved and upheld only by deciding finally to shoulder our share at all costs in the active defence of the area necessary for our security.

To the Indian ocean we shall then have to turn as our ancestors did, who conquered Socotra long before the Christian era, and established an empire in the pacific which lasted 1,500 years.

With the islands of the bay of Bengal, with Singapore, Mauritius, and Socotra properly equipped and protected by a navy based on Ceylon, security can return to that part of the ocean which is of supreme importance to India."

දිස්ත්‍රික් සහ පිහිටුවීමේ යෝජනා

එකල්හි වේලාව අ. භා. 7.30 වූයෙන් නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදී.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අද දින සහා සම්මේය අනුව, 1968 ජුනි 12 වන බදාද අ. භා. 2 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

දේරාම පි. ප. 7.30 මණියාසිවිට්ටමයාලා උපපා නායකර් අවර්ගල් විනාචිනිච්ඡි සපායෙ ඉත්තිවෙත් තාර්ගල්.

ඉතනපඩි සපා අතනතු ඉන්රෙය තීර්මානත්තිච්ඡි ජිනාච්ඡි, 1968 ඉච්චි 12, පුතනිච්ඡිම පි. ප. 2 මණිවරා ඉත්තිවෙත්කප්ප්ට්ටු.

It being 7.30 P.M., MR. DEPUTY SPEAKER adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly until 2 P.M. on Wednesday, 12th June 1968, pursuant to the Resolution of the House this Day.

අනෙකු මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝභිත ජීවපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට හත්තු වෙන් අඩකි. පිටපතක් යන 30යි. තැපෑලෙන් යන 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම් ආර්ථිකමය රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවීම යුතුය.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியையடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00) 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம். தனிப்பிரதி 30 சதம், தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1